

MINH CHỨNG LỜI NGÀI

Xin chúng ta cứ đứng và cúi đầu. Kính lạy Chúa Jêsus, chúng con biết ơn Chúa sáng nay vì đặc ân đến trong sự Hiện diện của Ngài trong nhà Ngài, nơi dân sự Chúa được nhóm nhau lại trong Danh Ngài. Và tất cả đều thuộc về Ngài, Chúa ôi. Và chúng con giao phó chính mình cho Chúa giờ này vì sự trông đợi trong lòng chúng con cho một—một buổi nhóm dành cho những ai mà không có Chúa và không có Đấng Christ, hầu cho họ sẽ được cứu, và những người đau sẽ được chữa lành, cùng các thánh đồ sẽ được ban phước. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và rồi lúc cuối cùng, chúng con sẽ cúi đầu trong sự khiêm nhu và dâng Ngài lời ngợi khen vì tất cả những gì Ngài làm qua chúng con ngày này. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều như Danh Chúa Jêsus. A-men. Xin mời anh chị em ngồi.

2 Tôi thật biết ơn vì đặc ân lại được ở đây ngày hôm nay, và vì anh chị em đã đi lại rất xa để đến vì Sứ điệp này, cho buổi nhóm sáng nay. Tôi biết anh chị em không đến chỉ để thấy hay nghe tôi, anh chị em đến để gặp gỡ Chúa Jêsus. Và vì thế tôi tin rằng Ngài sẽ ban cho anh chị em điều lòng mình ao ước.

3 Bây giờ tôi—tôi trở về, trở về, đem gia đình tới Tucson và trở lại. Tôi mệt và kiệt sức. Và tôi đã đi suốt mùa hè, từ tháng Giêng vừa rồi, và bây giờ tôi đã đi xuống Kentucky tuần này, đi săn bắn với một số bạn bè, cố thư giãn một chút. Điều đó làm cho tôi lo lắng rất nhiều, anh chị em biết đấy, vì thế tôi...Billy và tôi cả hai gần như chết, vì thế chúng tôi—chúng tôi cầu nguyện để Chúa sẽ giúp đỡ chúng tôi tuần này được thư giãn.

4 Ý Chúa, tôi muốn trở lại đây lần nữa Chúa nhật tới nếu Chúa cho phép. Và tôi muốn có một buổi nhóm đặc biệt Chúa nhật tới. Tôi muốn làm điều gì đó khác hơn thường lệ một chút. Vậy thì, tôi đưa ra điều này để những người mà sẽ...có thể không quan tâm sẽ không phải đến, nhưng chúng ta luôn cầu nguyện cho người đau, ý Chúa, khi dân sự đến. Và Chúa nhật tới tôi muốn thấy tất cả những gì đang diễn ra trong lòng anh chị em. Tôi—

tôi muốn anh chị em viết ra, ngày hôm nay, khi ra về, và để lại trên bàn, rồi Anh Neville sẽ đưa chúng cho Billy Paul, và cậu ấy đưa cho tôi, những gì xảy ra trong lòng anh chị em. Cứ nói...nếu đó là một thắc mắc về Kinh Thánh, thường thường tôi có những câu hỏi cách ấy. Tôi sẽ mở rộng điều đó hơn một chút lúc này, có lẽ có vấn đề nào đó trong lòng anh chị em mà—mà anh—anh chị em không thể hiểu được thông suốt cách nào đó, như anh chị em có, ồ, có lẽ là rắc rối gia đình. Anh chị em không phải ký tên của mình, nhưng chỉ, “Chồng tôi làm thế này thế kia và điều đó ngăn trở tôi.” “Vợ tôi làm thế này thế kia.” “Và—và có—có điều gì đó xảy ra trong đời sống,” hay—hay là điều gì đó, anh chị em biết, thật sự điều gì xảy ra trong lòng, điều gì đó đang làm cho anh chị em bối rối. Tôi nghĩ điều đó sẽ tốt. Phải không anh chị em? Thế thì cứ tìm thấy ở đó, và có lẽ anh chị em hỏi vấn đề mà tôi có thể trả lời cho người nào khác. Đây, họ có thể có cùng một nan đề với anh chị em. Và thật sự những gì đang diễn ra trong lòng anh chị em, hãy nói ngắn gọn như có thể được, như là, “Tôi có một đứa con dường như nó đang đi sai trật, tôi phải làm gì?” “Tôi có một—một người chồng không muốn đi nhà thờ với tôi. Anh ấy ngạo mạn với tôi, tôi phải làm gì?” Hay là, một người vợ, giống như vậy. Hoặc là—hoặc là, anh chị em biết đấy, “Kinh Thánh nói *điều này* trong một nơi và *điều này* trong nơi khác, tôi không hiểu nó. Những điều này, tôi muốn biết Nó có ý nghĩa gì?” “Và tôi nên, trong trường hợp một Cơ-độc nhân, khi tôi đang làm việc tại văn phòng và ông chủ nói những điều thế này thế kia, và ông ấy mời tôi đi dự tiệc với ông ấy, và trong bữa tiệc này họ uống rượu, tôi nên làm gì?” Đây, thật sự, anh chị em biết, những việc như thế xảy ra trong tâm trí con người. Chúng tôi muốn anh chị em đưa ra.

⁵ Và, do đó, rồi tôi—tôi phải đi trở lại, sau đó, tới Arizona. Và tôi nghĩ tôi sẽ—sẽ có cơ hội hầu như giúp đỡ anh chị em hiểu, và cách tốt nhất mà tôi có thể. Tôi muốn có nhiều câu hỏi như vậy đặt trên bục giảng ngày hôm nay trước khi anh chị em ra về. Cứ viết ra và đặt ở đây, và—và Anh Neville hay một người trong số họ sẽ đưa chúng cho tôi. Và tuần này, ở trên núi, tôi sẽ có một—một cơ hội nghiên cứu nó và—và cầu nguyện cho điều đó, và có

được câu Kinh Thánh trả lời cho anh chị em với mọi việc mà tôi có thể, để giúp đỡ anh chị em. Vì đó là lý do chúng ta nhóm nhau lại ở đây, là để giúp đỡ lẫn nhau. Hiểu không? Anh chị em giúp tôi khi anh chị em cầu nguyện cho tôi, và tôi hi vọng tôi có thể giúp đỡ anh chị em. Bây giờ, thế thì, đừng quên, đó sẽ là sáng Chúa nhật tới.

6   Và bây giờ, ngày hôm nay, chúng ta...là những khách đến thăm với chúng ta, như thường lệ. Và bao nhiêu người ở cách đây trên một trăm dặm, xin giơ tay lên? Có chín mươi chín phần trăm hội chúng. Vài Chúa nhật trước, tôi nói, “Bao nhiêu người từ *rất xa*,” hay gần như thế, và tôi không thể kiếm được bàn tay nào từ Jeffersonville. Hừ! Ngày hôm sau thì tôi có điều đó, mặc dù, họ nói, “Anh Branham, tất cả khách thăm viếng vào,” và nói, “chúng ta cứ để họ ngồi vào chỗ của chúng ta trong nhà thờ.” Họ đã đến nói như vậy, hàng trăm người đến mà không thể vào được, đã nói, “Bởi vì chúng tôi đã thấy những vị khách, xem đây.” Vậy thì, điều đó cho thấy dân sự Jeffersonville quanh đây thật tốt. Chúng—chúng tôi—chúng tôi biết ơn về điều đó, Jeffersonville và New Albany, và dân sự ở gần quanh đây. Chúng tôi biết ơn về điều đó. Bao nhiêu người ở cách xa một ngàn dặm? Ô chà! Bao nhiêu người ở cách xa trên một ngàn dặm, xin hãy đưa tay lên? Ô, chao ôi! Thật tốt. Đó là...

7   Chúa nhật vừa rồi, cách đây một tuần, tôi đã nói về đề tài, *Nhà Tương Lai Của Nàng Dâu Và Chàng Rể*, và tôi nghĩ chúng ta đến từ những vùng lân cận cách đây một ngàn năm trăm dặm vuông. Và, điều đó tình cờ là, đó là chính xác với số đo của Thành phố tôi đang nói về, một ngàn năm trăm dặm vuông. Tôi lấy làm cho thích thú về Điều đó kể từ đấy, biết rằng khi đời sống này chấm dứt, tôi sẽ đi đến Thành ấy. Tôi đang hướng về Thành đó, và không có vấn đề gì khác. Điều gì xảy ra nếu mặt trời không chiếu sáng ngày hôm nay, hoặc ngày mai không bao giờ đến, nó có gì quan trọng không? Chúng ta đã có một Nhà, một Nơi yên nghỉ. Một mỗi hay không một mỗi, chúng ta vẫn có Nơi an nghỉ đó. Anh chị em nói, “Đó là giấc mơ của người già.” Không, không phải. Không phải. Đó là Lễ thật Thánh Kinh.

8 Đêm nọ sau khi giảng ở đây, có một người vội vã đến sau bục giảng ở đây, khi tôi đi ra cửa, cố gắng đưa tôi ra xe hơi. Và anh bạn trẻ này nói, “Tôi chỉ muốn nói với ông một lời.” Billy và một số anh em cố đưa tôi ra xe. Người đó nói, “Tôi có thể nói chỉ một lời không?”

Tôi nói, “Nói đi, thưa anh.”

9 Và anh ta nói, “Ông đã nói tối hôm qua, trách mắng phụ nữ, về cách trang phục, mặc đồ của họ.” Nói, “Một người ở lứa tuổi của ông nghĩ như thế, nhưng nếu ông ở tuổi của tôi thì ông ắt nghĩ khác.”

Tôi hỏi, “Anh bao nhiêu tuổi?”

Anh ta đáp, “Tôi hai mươi bảy.”

10 Và tôi nói, “Khi tôi còn trẻ hơn anh mười, mười lăm tuổi, tôi cũng đã giảng giống như vậy. Hiểu không?” Tôi nói, “Đó là điều ở trong lòng anh, anh bạn à. Mắt anh thấy qua lòng của anh.” Và anh ta chỉ gục đầu xuống rồi bỏ đi. Tôi nghĩ không có câu trả lời cho vấn đề đó nữa. Đây, nó tùy thuộc vào những gì có trong *này* là những gì sẽ xuất hiện qua *đây* và ở *đây*. Xem đây, Chúa Jêsus phán, “Nếu các người nói điều gì khác với những gì có ở trong *đây*, thì các người trở nên kẻ giả hình.”

11 Tôi vui mừng sáng nay, ở đâu đó trong hội chúng, có một—một trong những người bạn rất yêu quý của tôi, thưa anh em, Mục sư Eddie Byskal và vợ cùng con cái của anh. Tôi cho rằng họ đến nhóm lại sáng nay. Eddie, anh có ở đây không? Tôi—tôi nghĩ anh...Ồ, có lẽ anh ấy không đến. Thưa anh em, ồ, vâng, cách...Bây giờ, đó không phải là tiếng “a-men” ở góc đó, Eddie. Chào mừng anh lên bục giảng ở đây với chúng tôi, những mục sư truyền đạo, nếu anh muốn. Và lúc ấy chúng tôi đã ở...

12 Anh Eddie đã ở cùng tôi khi Chúa ban cho tôi khả năng về con gấu và con tuần lộc. Điều...Bao nhiêu người còn nhớ điều đó khi tôi kể với anh em? Được rồi, anh ấy đã ở đó. Anh ấy là anh chàng trẻ tuổi mặc áo sơ-mi ca-rô, Anh Eddie Byskal. Anh đã đứng ở đó nơi mà...và đã hỏi...Tôi—tôi đã hỏi họ có người nào mặc áo sơ-mi ca-rô không, bất cứ ai trong họ. “Không,” không ai

có áo ca-rô. Tôi nói, “Ồ, có lẽ...Phải có người mặc áo sơ-mi ca-rô. Sẽ có một—một con gấu xám lớn đầu bạc, và—và hầu như một con vật nào đó mà có sừng dài trên bốn mươi hai in-sơ, như thế này, giống như một con nai.” Và điều đó đã xảy ra cách đây khoảng sáu tháng, tôi đã nói ở đây, anh chị em biết đấy, trước khi nó xảy ra; dài, khoảng đây, ồ, sớm hơn thời gian này trong năm.

¹³ Sau đó tôi được mời lên đó với người này, để đi săn. Tôi chưa trở lại vùng đó, trở lại nơi chúng tôi đã đi, và tôi đã nói điều đó. Nhưng chiếc xe rờ-moóc nhỏ, đó là cách đi lên trên đại lộ Alaskan, nơi không có gì ngoài rừng núi và thú vật. Và đêm đó ở xe moóc khi tôi đã nói với Anh Byskal ở phía sau đó và—và Anh Southwick, anh ấy nói, “À tôi—tôi...Chúng ta sẽ đi lên vùng nuôi cừu,” nói, “nó sẽ không có ở trên đó.”

¹⁴ Và tôi nói, “Vâng,” và tôi nói, “đó là một trong những anh bạn trẻ đã ở với tôi mặc áo sơ-mi ca-rô.” Không ai có áo sơ-mi ca-rô, Anh Byskal không có, không người nào trong chúng tôi có áo sơ-mi ca-rô cả.

¹⁵ Đêm thứ hai ở trên đó, chúng tôi thấy, dấu một con chiên đực chạy lên trên đường giới hạn giữa cây cối. Bây giờ, đó là con đường đi lên nơi mà cây cối không mọc, nơi không có gì ngoài tuần lộc và cừu, và chúng tôi đã làm dấu cách nào đó để đi ra. Và trên con đường đi xuống chiều hôm ấy, Anh Byskal vấp ngã vào nước và bị ướt đầm.

¹⁶ Sáng hôm sau chúng tôi dậy sớm và bắt đầu đuổi theo con chiên đực mà chúng tôi nghĩ mình sẽ kiếm được. Và trên...Chúng tôi đã lên đến đó và chúng tôi...đã ăn bữa tối, và chúng tôi không thể tìm thấy những chiên đực kia, và Anh Byskal vừa bắn được một con tuần lộc. Vậy rồi tôi, nhìn quanh, và chúng tôi đi lên, Anh Southwick nói với tôi, nói, “Tôi nghĩ chúng ta sẽ...nếu anh muốn đi tiếp tốt đẹp, Anh Branham à, chúng ta sẽ đi qua núi này, xuống dưới đó, chiên đực có lẽ đã đi qua đó,” mà phải đi bộ lâu. Nhưng có lẽ trời chưa tối lắm, có lẽ khoảng mười hay mười một giờ lúc đó.

¹⁷ Và đi bộ đường dài tốt đẹp qua dãy núi đá. Vì thế tôi thích đi bộ, và vậy là chúng tôi chỉ đứng đó giang tay ôm choàng nhau, cả

hai chúng tôi râu trở nên bạc xám, choàng tay ôm nhau, kêu lên và biết, tôi nói, “Anh Bud, tôi hi vọng ngày nào đó, trong Ngàn năm bình an, tôi có thể đi bộ hết cả dãy núi ở đó.”

18 Anh ấy nói, “Tôi hi vọng tôi với anh, Anh Branham.” Và chúng tôi đứng đó, thật vui mừng trong Chúa. Và tôi thật yêu thích núi rừng làm sao!

19 Và rồi chúng tôi đi xuống. Đó là khi Anh Byskal bắt con—con—con tuần lộc ở đó. Mà, anh ấy là nhà truyền giáo cho những người thổ dân da đỏ người Anh-điêng, và anh ấy muốn cho người da đỏ Anh-điêng của anh ấy thứ này để ăn. Vì thế chúng tôi đi xuống, ăn bữa tối, cắt con tuần lộc ra và mang về.

20 Bud và tôi đi quang qua dãy núi, và khi chúng tôi chột nhìn lên, ở đằng xa kia, qua cặp kính của tôi, tôi phát hiện ra con vật này mà tôi đã thấy, chỉ trong tầm mắt, giống như tôi đã nói với anh em ở đây. Anh Byskal ở đó, đang đứng ngay bên cạnh chúng tôi. Và vì vậy tôi nói, “Con thú đó đấy.”

21 Và anh ấy đeo kính vào, rồi nói, “Đó là một con tuần lộc voi ma-mút, già, to lớn.”

22 Và tôi nói, “Tôi chưa hề thấy, tôi nghĩ chúng có những cái sừng cứng như yên ngựa.” Nhưng con này sừng có những nhánh, nó trông giống như con vật kỳ dị, giống như tôi đã thấy trong khái tượng. Tôi chưa hề bắt tuần lộc trước đó.

23 “Vậy thì, ồ,” anh ấy nói, “nếu Chúa ban nó cho anh,” anh ấy nói, “điều đó sẽ thật...”

24 Tôi nói, “Vâng, điều đó phải xảy ra. Việc duy nhất tôi đang tự hỏi về là áo sơ-mi ca-rô đó.” Và tôi nhìn quanh, và Anh Eddie, vợ anh phải đặt nó vào, cô ấy đã ở đó với anh, phải đặt nó vào trong túi vải buộc dây đi cắm trại của anh. Khi anh bị ngã ướn ngày hôm trước, anh đã thay áo, và đó là cái áo sơ-mi ca-rô ấy. Tôi nói, “Nó đây này.”

25 Khi tôi đi qua đó và kiểm con tuần lộc, anh ấy, nói với tôi, nói, “Này, Anh Branham, anh nói những cái sừng này dài bốn mươi hai in-sơ hả?”

Tôi đáp, “Đó là điều sẽ có.”

Anh ấy nói, “Tôi thấy giống như là khoảng chín mươi hai.”

Tôi nói, “Không. Chúng là bốn mươi hai in-sơ.”

²⁶ Anh ấy nói, “Vậy thì, theo những gì anh nói với tôi, trước khi chúng ta trở lại với anh chàng ở dưới đó mặc áo sơ-mi ca-rô, Eddie,” (nơi họ định gặp chúng tôi dưới núi, hai dặm), nói, “anh sẽ giết chết một con gấu xám.”

Tôi nói, “Ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

²⁷ Anh ấy nói, “Anh Branham, nó từ đâu đến? Tôi có thể thấy khoảng năm mươi dặm chung quanh đây.”

²⁸ Tôi nói, “Ngài vẫn là Đức Giê-hô-va Di-rê. Chúa có thể sắm sẵn cho chính Ngài, đấy. Ngài có thể tạo nên những con sóc ở đây. Nếu Ngài có thể làm cho một chiên đực xuất hiện, thì Ngài cũng có thể phán về một con gấu, một con gấu có thể xuất hiện.”

²⁹ Chúng tôi cố gắng để mang con tuần lộc nặng này xuống, chiến lợi phẩm, xuống núi, và tôi mang khẩu súng một phần thời gian, và rồi anh ấy sẽ mang khẩu súng đó, và ngược lại. Khi chúng tôi hầu như đến một sông băng lớn, ồ, chúng tôi đến dưới đó. Trời hầu như nóng, chúng tôi đi vào trong sông băng, và ngồi xuống ở đó một lát để làm cho mát lại. Anh ấy nói, “Anh biết đấy, Anh Branham, chúng ta không ở trên khoảng một dặm từ chỗ Eddie và Blaine, hai chàng trai ấy, đang đứng. Con gấu già đó tốt hơn là nên lộ ra.”

Tôi nói, “Bud à, tôi nghĩ anh đang nghi ngờ điều đó.”

³⁰ Anh ấy nói, “Anh Branham, em trai tôi bị chứng động kinh trong rất nhiều năm. Và anh đã từng nói với tôi, lần đầu tiên ở trên đây, khi chúng ta đi xuống tới nơi khác, bảo tôi chàng trai đó trông giống thế nào.” Và Eddie đang cỡi ngựa bên cạnh tôi ở đó, trên một con ngựa, khi Chúa ban cho khẩu tượng ấy. Và tôi đã nói với họ điều gì để làm với chàng trai ấy; chứng động kinh ấy đã ngưng. Và lúc bấy giờ anh ấy nói, “Tôi không thể nghi ngờ điều đó.”

³¹ Tôi nói, “Bud à, tôi không biết con gấu đến từ đâu.” Nhưng tôi lúc đó khoảng năm mươi tuổi, bây giờ là năm mươi lăm, vậy điều đó đã xảy ra cách đây khoảng ba năm. Tôi đã gần năm mươi

hai hay năm mươi ba tuổi. Tôi nói, “Tôi chưa hề thấy Nó sai trật. Đức Chúa Trời sẽ ban cho tôi con gấu xám đầu bạc ấy trước khi tôi đến với những chàng trai đó.” Và chúng tôi hầu như đi xuống tới nơi cây vân sam nhỏ và nhà gỗ lúc ban đầu.

³² Đi xuống đồi thêm một chút nữa, chúng tôi hầu như đã vào trong nhà gỗ, anh ấy ngồi xuống. Anh ấy là người mang chiến lợi phẩm lúc ấy, còn tôi mang súng. Và anh ấy nói, “Con gấu đó tốt hơn nên lộ ra cho rồi, phải không?”

Tôi đáp, “Nó sẽ ở đó. Anh đừng lo.”

Anh ấy nói, “Tôi có thể thấy mọi ngọn đồi.”

³³ Tôi đáp, “Tôi...Nhưng tôi thấy lời hứa!” Hiểu không? Đấy, Ngài đã hứa. Tôi nói, “Có bao giờ Ngài...” Tôi nói, “Bud, cái gì đang ngồi ngay đằng kia đó?”

³⁴ Anh ấy nhìn, rồi nói, “Đó là con gấu xám to đầu bạc.” Nói, “Nó đấy.” Khi chúng tôi có được con gấu đó và trở lại...Tôi nhớ trong khải tượng mà tôi đã kể với anh em, tôi đã bị hoảng sợ về súng. Đó là viên đạn nhỏ .270, nhỏ xíu, anh em biết đấy. Điều đó có trên băng ghi âm. Và tôi đã kiếm được con gấu đó, gần khoảng năm trăm thước, như điều Đó đã nói. Bud nói, “Tốt hơn anh nên bắn con gấu ở phía sau.” Anh ấy nói, “Anh từng bắn gấu đó trước đây chưa?”

Tôi đáp, “Chưa bao giờ.”

³⁵ Anh ấy nói, “Ồ, chúng không biết cái chết là gì!” Tôi đã học biết điều đó sau đấy một chút. Vì thế anh ấy nói, “Chúng không bị suy sụp vì lo sợ,” nói, “tốt hơn anh nên bắn nó.”

Tôi nói, “Theo như khải tượng, tôi đã bắn vào tim nó.”

³⁶ Anh ấy nói, “Ồ, nếu khải tượng nói vậy, tôi sẽ ủng hộ anh.”

³⁷ Và tôi nói, “Chúng ta đi thôi.” Rồi chúng tôi đến gần hơn một chút, và khi tôi đứng dậy, con gấu thấy tôi. Đó là điều anh ấy muốn, để làm nhiệm vụ. Và tôi—tôi bắn con gấu, dường như thậm chí không đụng nó. Nó đến rồi kìa! Và trước khi tôi có thể nạp viên đạn khác vào súng, con gấu đã chết cách anh ấy khoảng năm mươi thước tây.

38 Bud tái mặt, anh nói, “Anh Branham, tôi không muốn mang nó.”

Tôi đáp, “Tôi cũng không.”

39 Anh ấy nói, “Tôi vui mừng khải tượng đó đã nói anh có được nó.” Anh ấy nói, “Bây giờ, nếu điều đó, nếu những cái sừng chúng dài bốn mươi hai in-sơ, tôi sẽ có một...” Tôi sẽ nói cách anh ấy đã nói, nói, “Tôi sẽ phải kêu hét lên ngạc nhiên.”

40 Tôi đáp, “Ồ, anh cứ làm ngay đi, vì đó là điều sẽ xảy ra.”

41 Khi chúng tôi đi xuống đến chỗ Anh Eddie, tôi nói với Anh Eddie...Chúng tôi mở những con ngựa ra, chúng sợ con gấu. Và, ồ, chao ôi, chúng đã có mùi. Chúng tôi không thể lột da nó, trời quá tối rồi; phải trở về ngày hôm sau. Rồi chúng tôi xẻ thớ thịt ra khoảng mười lần, và những con ngựa chạy khắp nơi. Vì thế nên khi chúng tôi xuống nơi đó, anh ấy nói...Đi lấy thước dây ra khỏi túi của mình, nói, “Blaine.”

42 Tôi nói với Anh Eddie, tôi nói, “Hãy xem bàn tay nhỏ đó lúc này, theo...” Tôi nghĩ có thể là Billy Paul, bàn tay bé nhỏ giữ thước dây chung quanh cái sừng. Tôi nói, “Hãy xem bàn tay nhỏ đó,” đấm Anh Eddie. Chúng tôi lùi bước. Anh ấy dựng nó thẳng lên như *thế*, đo chính xác từ mũi trở lên, bốn mươi hai in-sơ. Đấy, hoàn toàn chính xác. Chúa Jêsus không bao giờ sai! Lời đó sẽ không bao giờ qua đi chừng nào nó đến từ Đức Chúa Trời.

43 Tôi vừa phát hiện ra ở giữa chúng ta, Anh và Chị Jackson đến từ Nam Phi. Tôi đoán họ đã được giới thiệu. Và—và phải không, Anh Jackson? Sáng nay, mời anh và Chị Jackson, đứng lên. Tôi muốn mọi người thấy họ. Người anh em của tôi, Anh Eddie, ở đây cũng là một người đi săn đây kinh nghiệm từ Nam Phi, cũng đến từ dưới đó. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Jackson và Chị Jackson, rất vui mừng vì sự có mặt của anh chị ở đây với chúng tôi. Và mời hết thầy quý vị mục sư truyền đạo trong tòa nhà giờ tay lên, tất cả những ai ở trong chức vụ.Ồ, thật tốt quý và ưu tú, tốt. Xin Chúa ban phước cho anh em. Chúng tôi vui mừng vì sự có mặt của hết thầy anh em tại đây. Tôi sẽ có hàng người xin cầu nguyện trong vài phút, vì thế tôi—tôi không...Tôi ước mong

có hết thấy anh em đứng lên đến và giảng cho tôi. Chúng tôi hân hạnh vì sự có mặt của anh em, mỗi người trong anh em.

⁴⁴ Khi, tôi nghĩ về lòng trung tín của anh em, và—và đến từ khắp đất nước, và vân vân, để nghe tôi nói về Chúa Jêsus đáng yêu, sự tin cậy của anh em mà anh em có rằng Ngài nghe lời cầu nguyện của tôi. Tôi vừa nói chỉ cách đây vài phút về buổi phỏng vấn với một thành viên nào đó của hội thánh này, không quá bốn mươi lăm phút trước đây, người mẹ có tấm lòng đau khổ. Và ngay khi tôi bắt đầu nói điều gì đó với người đàn bà ấy, (tôi không biết bà ấy có muốn tôi nói bà là ai hay không), ở đó cũng Ánh sáng ấy mà anh em đã thấy trong bức ảnh đó đến. Nó chấm dứt hết thấy, bà ấy đi vui mừng. Chúng ta rất vui mừng, ngày hôm nay, trong thời đại đầy thay đổi mà chúng ta đang sống, nơi mà anh em hầu như không thể đặt lòng tin vào bất cứ điều gì, thì chúng ta có một Vương quốc không thể dời đổi, không thể dời chuyển. Đấng Bất Biến! Không phải vàng đá nào của Gibraltar, nhưng đức tin của chúng ta có thể yên nghỉ uy nghiêm trên Văng Đá Muôn Đời, trên Chúa Jêsus Christ, Văng Đá không thể lay chuyển của sự cứu rỗi.

⁴⁵ Tôi muốn cảm ơn người chị đã mang đến cái hộp bộ ba nhỏ này với một quyển Kinh Thánh trong đó dành cho vợ tôi có mặt ở đây. Nàng đã có một giao ước với Chúa về cái hộp nhỏ này. Nàng thích nó. Nó có cái gì đó...giống như những bức hình thời xưa trên nó. Mà nàng đã cầu xin Chúa...Nàng có lẽ thích cái hộp nhỏ đó rất nhiều. Chỉ là một cái hộp nhỏ bé bình thường hình dáng kim tự tháp. Và chị ấy đã mang nó với quyển Kinh Thánh đến cho vợ tôi. Cảm ơn chị, chị ơi. Mỗi một món quà nhỏ bé của anh chị em cùng các thứ mà anh chị em đưa cho Billy và những người đó, họ mang đến cho tôi. Tôi rất biết ơn về mọi thứ. Xin Chúa ở cùng anh chị em.

⁴⁶ Đừng quên lúc này, sáng Chúa nhật sắp đến. Ngay khi buổi nhóm chấm dứt ngày hôm nay, hãy viết ra câu hỏi của anh chị em. Nếu không được, thì hãy mang nó đến đây vào sáng Chúa nhật sắp đến. Tôi sẽ đến sớm hơn một chút, rồi mang nó vào trong phòng, để tôi có thể có thì giờ đưa ra câu trả lời dựa trên

nền tảng Kinh Thánh. Và chúng ta sẽ trả lời câu hỏi vào sáng Chúa nhật kế tiếp, ý Chúa.

⁴⁷ Bây giờ, có nhiều khăn tay đang đặt ở đây. Và tôi đẩy chúng lui, chỉ để lấy—những ghi chú của tôi ở dưới đây, và tôi...cũng để lấy quyển Kinh Thánh của tôi, vậy, hay đúng hơn là, quyển Kinh Thánh và ghi chú của tôi, để tôi có thể có một chỗ nhỏ. Nhưng tôi...tôi cầu nguyện cho mỗi người.

⁴⁸ Tôi sẽ đưa ra những ghi chú Kinh Thánh dưới đây, tôi chỉ có thời gian ngắn. Tôi sẽ không giữ anh chị em lại lâu như lần vừa rồi tôi đã ở đây, khoảng bốn giờ đồng hồ. Tôi đã tự hứa, nếu tôi ghi âm lần nữa như thế, tôi sẽ ghi âm một mình ở đây, hay điều gì như thế, vậy tôi sẽ không phải giữ anh chị em quá lâu.

⁴⁹ Tiến sĩ Lee Vayle có mặt sáng nay không? Tôi muốn hỏi có Tiến sĩ Lee Vayle...Anh có ở đây không, Anh Vayle? Xin đưa tay lên nếu anh có mặt. Có anh ấy ở phía sau không? Được rồi, cảm ơn, Anh Roy. Tôi muốn anh kiểm tra lại chắc chắn những ghi chú ấy, Anh Vayle. Anh ở đâu đó trong đám đông phía sau đó mà tôi không thấy được, hay ở trong hành lang. Chúng ta phải nhìn xem, không thể để quá nhiều người đứng, đội trưởng lính cứu hỏa sẽ không để chúng ta làm thế, anh em biết đấy, và chúng ta cũng vậy. Tôi muốn anh em kiểm tra sự khả thi của tôi về Dòng giống của Rắn, được đưa vào Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô trước tiên, mà anh ấy đang viết, và sửa lại văn phạm cho tôi. Đã hoàn tất thật tốt đẹp! Và tôi muốn anh em kiểm tra điều đó và để người nào đó nói điều gì chống lại Dòng giống của Rắn lúc này (cho dù nó đúng, hay không)! Vậy Chúa đã ban điều đó cho tôi ngày hôm qua, đấy.Ồ, nó vượt ra ngoài giới hạn! Cách mà tôi có được một sứ điệp, tôi sẽ hành động theo đó và Điều gì đó đập vào tôi. Rồi... Và nếu tôi biết đó là Đức Chúa Trời, tôi sẽ nắm lấy điều đó và tìm thấy nó trong Thánh Kinh. Rồi tôi có...Điều đó không bao giờ sai trật, nhưng, từ Sáng thế ký cho đến Khải huyền, thật đúng, cho dù người ta nghĩ gì về Nó. Và nó còn quan trọng nhiều hơn kể từ khi có Bấy Án đó. Đấy, mà đã làm điều đó lúc ấy. Vì vậy xin Chúa ban phước cho anh chị em giờ này khi chúng ta học hỏi. Bây giờ để tỏ lòng tôn kính với Lời...

⁵⁰ Và tôi nghĩ người nào đó, kỹ sư, người mà đang lo về âm thanh, có tiếng dội lại ở đây. Vậy thì anh chị em ở phía sau có thể nghe không, được chứ? Hãy đưa tay lên nếu nghe được. Tốt!

⁵¹ Bây giờ chúng ta hãy lật ra trong Kinh Thánh, tới hai chỗ trong Thánh Kinh, và tôi sẽ cố gắng lấy ra sứ điệp và nghỉ đúng giờ, nếu Chúa cho phép. Còn bây giờ chúng ta hãy giở ra Mác, chương thứ 5, và tới Các Vua Nhất, chương thứ 10; Mác, chương thứ 5; Các Vua Nhất, chương thứ 10.

⁵² Bây giờ, nhưng dành cho khách lạ mà có thể ở trong khuôn viên của chúng ta, điều này, chúng ta đưa Trường Chúa nhật của mình vào trong một lớp học lớn. Và đó là lớp học này ở đây, bởi vì các phòng đều được mở ra hết thảy cho dân sự vào và chúng ta không thể có các lớp học riêng như thường lệ, và chúng ta nghiên cứu một chút về Lời, có sự thông công với nhau. Chúng ta không...Chúng ta không phải là giáo phái. Chúng ta không có giáo phái. Chúng ta thật sự tự do trong Chúa, và chúng ta không có nghĩa là một đám cuồng tín. Chúng ta chỉ dạy Kinh Thánh, và chỉ một mình điều Đó mà thôi. Và Chúa thật tốt lành với chúng ta, đến nỗi Ngài đã sao chép nó và tỏ cho thấy rằng điều đó là có thật. Và Nó cho chúng ta sự an ủi lớn.

⁵³ Và vậy thì quý vị—quý vị được hoan nghênh có mặt giữa chúng tôi bất cứ lúc nào. Bây giờ, tôi không có mặt ở đây luôn, nhưng chúng ta có một số mục sư tốt quý ở đây; Anh Neville, một trong những vị mục sư của chúng ta; Anh Capps, các vị mục sư khác của chúng ta; và Anh—và Anh Collins, Wilbur Collins, cùng những vị mục sư khác, của chúng ta. Và rồi chúng ta có những người khác từ những nơi khác nhau, những hội thánh liên kết nhỏ của chúng ta. Nếu anh em ở gần—gần Texas, anh em nhà Martin ở đây, và Anh...Anh gì đến với anh ở ngoài đó? Tôi không thể thấy Anh Blair sáng nay.Ồ, Anh Blair, tôi đã không thấy anh, Anh Blair. Anh Ruddell, ngay phía sau ở đây, một trong những nhà thờ trên đường 62, một trong những hội thánh chị em ở đây. Anh Junior Jackson, đang ngồi ngay tại đây bên cạnh Anh Blair, tôi thấy anh ấy lúc này, một người khác của các hội thánh chị em chúng ta. Và chúng ta có những nhà thờ khắp đất nước từ mọi nơi.

⁵⁴ Anh Jack Palmer, trên đường đi lên, tôi nghĩ họ đi với tốc độ chậm, với chiếc xe hơi mới của cậu con trai của anh ấy, hầu như, anh em biết, hầu như vượt tốc độ một chút, và đã xảy ra tai nạn. Anh ấy bị thương ở xương hàm, và không thể đến được, anh ấy phải trở về nhà. Vì thế anh ấy đang điều trị. Và chúng ta có... Anh Ben, ở đây, một trong các anh em khác của chúng ta ở trên Kentucky đây, người đã gọi cho anh ấy sáng nay xem thử họ có cần tiền hay bất cứ điều gì để hội thánh có thể giúp đỡ họ không, anh ấy nói mọi sự đều tốt đẹp. Và anh ấy đã bẻ tay lái với tốc độ quá nhanh, và đụng phải đồng sỏi nào đó, nó làm anh bị bẻ quai hàm hay cái gì đó. Và người ta đã gọi từ dưới đó, khi anh quay xe vào một bưu điện hay cái gì đó, và—và gọi xin được cầu nguyện cho.

⁵⁵ Anh Billy Collins cũng vậy, chúng ta biết, ngón tay cái của anh bị bẻ nát, tôi nghe, bị bẻ xương trong đó, và họ phải nối lại. Vì thế chúng ta cần nhớ cầu nguyện cho anh ấy.

⁵⁶ Và giờ này lý do mà chúng ta đứng. Khi chúng ta tuyên thệ lòng trung thành của mình, trước lá cờ, hay bất cứ điều gì, chúng ta luôn đứng nghiêm trang, hay chào, hoặc ít nhất, là đứng, để tỏ lòng tôn trọng với đất nước chúng ta, mà chúng ta nên làm điều đó, và với lá cờ của chúng ta. Và thế thì còn về Chúa chúng ta, khi chúng ta đọc Lời Ngài thì sao? Xin chúng ta hãy đứng giờ này khi đọc Thánh Mác 5, và bắt đầu với câu thứ 21. Để ý thật kỹ khi chúng ta đọc giờ này.

Khi Đức Chúa Jêsus lại xuống thuyền qua bờ bên kia, có đoàn dân đông nhóm họp chung quanh Ngài: và Ngài ở gần...biển.

Và, bấy giờ, có một người trong những người cai nhà hội, tên là Giai-ru, đến, thấy Ngài bèn gieo mình nơi chơn Ngài,

Và nài xin mà rằng: Con gái nhỏ tôi gần chết; tôi cầu xin Ngài, đến và đặt tay—tay Ngài trên nó, và nó có thể được lành, và... sẽ sống.

...Đức Chúa Jêsus đi với người; đoàn dân đông cùng đi theo và lấn ép Ngài.

Và có một người đàn bà nào đó, mà bị bệnh mất huyết đã mười hai năm,

...bấy lâu chịu khổ sở trong tay nhiều thầy thuốc, hao tổn hết tiền của, mà không thấy đỡ hơn gì; nhưng bệnh lại càng nặng thêm,

Khi người đã nghe tin về Đức Chúa Jêsus, bèn lặn vào đàng sau giữa đám đông, mà sờ áo Ngài.

Vì người nói rằng: Nếu ta chỉ sờ đến áo Ngài mà thôi, thì ta sẽ được lành.

Cùng một lúc ấy, huyết lậu liền cầm lại; người nghe trong mình đã được lành bệnh đó.

Tức thời Đức Chúa Jêsus tự biết có sức mạnh đó ra từ mình, bèn xây lại...giữa đám đông mà hỏi rằng: Ai đã sờ áo Ta?

Môn đồ thưa rằng: Thầy thấy đám đông lấn ép Thầy, mà còn hỏi rằng...Ai sờ đến Ta?

Ngài nhìn xung quanh mình để xem người đã làm điều này.

Nhưng người đàn bà biết sự đó xảy đến cho mình, bèn run sợ đến gieo mình dưới chơn Ngài, tỏ hết tình thật.

Và Ngài phán rằng: Hỡi con gái Ta, đức tin con đã làm con lành; hãy đi cho bình an và được lành bệnh.

Và đương khi Ngài còn phán, có kẻ đến từ nhà người cai nhà hội mà nói với người rằng: Con gái ông đó chết rồi, còn phiền Thầy làm chi?

Ngay khi Đức Chúa Jêsus nghe những lời ấy, Ngài phán cùng cai nhà hội rằng: Đừng sợ, chỉ tin mà thôi.

Ngài chẳng cho ai theo mình, trừ ra Phi-e-rơ,...Gia-cơ,... Giăng là em Gia-cơ.

Và khi Ngài đến nhà người cai nhà hội, Ngài thấy chúng làm om sòm, và khi...và kẻ khóc người kêu lớn tiếng.

Vào nhà rồi, Ngài phán cùng chúng rằng: Sao các người làm ồn ào và khóc lóc vậy? Đứa trẻ chẳng phải chết, song nó ngủ.

Chúng nhạo báng Ngài. Nhưng Ngài bèn đuổi chúng ra hết, đem cha mẹ đứa trẻ (đúng hơn), và rồi với những kẻ theo Ngài, cùng vào chỗ nó nằm.

Và Ngài phán cùng đứa trẻ, và Ngài...(xin lỗi)...Ngài nắm tay nó mà phán rằng: Ta-li-tha Cu-mi; nghĩa là: Hỡi con gái nhỏ, Ta truyền cho mày, hãy chớ dậy.

Tức thì đứa gái chớ dậy mà bước đi, vì đã lên...mười hai tuổi. Chúng rất lấy làm lạ.

Ngài cấm ngặt chúng đừng cho ai biết sự ấy, và Ngài truyền cho đứa trẻ ăn.

57 Trong Sách Các Vua Nhất, chương thứ 10, chúng ta đọc ba câu này.

Khi nữ vương Sê-ba nghe nói về danh tiếng của Sa-lô-môn có được nhờ Danh CHÚA, bà bèn đến hỏi thử Sa-lô-môn nhiều câu đố.

Bà đến Giê-ru-sa-lem có hầu-hạ theo rất đông, lạc-đà chở thuốc thơm,... rất nhiều vàng và ngọc quý. Bà đến cùng Sa-lô-môn, vua ... bà nói với người mọi điều có ở trong lòng mình.

Sa-lô-môn đáp các câu hỏi của—của bà, chẳng câu nào ẩn-bí quá cho vua, mà vua không giải nghĩa nổi cho bà.

58 Chúng ta hãy cầu nguyện.

Chúa Jêsus ôi, khi chúng con đọc những câu chuyện trong Kinh Thánh này, lòng chúng con nhảy nhót vui mừng. Vì chúng con biết rằng Chúa là Đức Chúa Trời, và Ngài không hề thay đổi. Ngài không bao giờ thay đổi các phương pháp của Ngài, Ngài không hề thay đổi đường lối Ngài, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời mãi mãi. Và chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, để Ngài sẽ mang đến sự thông giải cho chúng con sáng nay, về những lời Kinh Thánh này mà Ngài sẽ cho chúng con biết, hầu cho lòng chúng con có thể được phân biệt, Chúa Thánh Linh lớn sẽ đến giữa

chúng con ngày hôm nay và phân biệt ý tưởng và lòng chúng con. Và nguyện xin không có gì còn để lại, hầu cho lòng chúng con sẽ không...được rất đầy dẫy sự vui mừng khi chúng con rời khỏi nơi này đến nỗi chúng con sẽ nói giống như những người đến từ Em-ma-út tối hôm đó, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nẩy khi Ngài đã nói chuyện với chúng ta dọc đường sao?” Ngài vẫn là Đức Chúa Trời, và chúng con là con cái đang đói khát của Ngài nhóm nhau tại đây sáng nay. Vì, có lời chép rằng, “Người ta sống nhờ mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Xin ban phước cho chúng con trong sự nhóm họp với nhau và hết thảy dân sự này, Chúa ôi, mà đã đến từ hàng trăm và, vâng, hàng ngàn dặm cách xa. Chúng con cầu nguyện, để khi họ về nhà, lòng họ sẽ được thỏa mãn với những điều tốt lành về sự thương xót và ân điển Đức Chúa Trời. Vì chúng con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁵⁹ Một đề tài ngắn rất kỳ cục, ba chữ mà tôi muốn nói ra từ tất cả việc đọc này. Anh chị em có thể nói, “Đó là một việc rất nhỏ, ba chữ ra từ tất cả điều anh đã đọc, một phần của hai chương trong Kinh Thánh.” Nhưng tôi—tôi đã làm điều đó để làm nền tảng cho ba từ này: *Minh Chứng Lời Ngài*.

⁶⁰ Anh em biết đấy, có một lời Thánh Kinh trong Kinh Thánh, trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhất 5:21, có chép rằng, “Hãy xem xét mọi việc; điều chi lành thì giữ lấy.” Khi điều gì được xem xét, nó cũng sẽ được chứng minh là “đúng” hay “sai.” Và khi có điều gì thắc mắc, nó sẽ được xem xét cho đến khi anh em tìm thấy điều gì là đúng. Và rồi khi anh em tìm thấy điều gì là đúng, Nó nói, “Hãy giữ lấy.” Nói cách khác, “Hãy nắm chặt nó, đừng buông ra. Hãy nắm giữ lấy nó!” Nói cách khác, “Hãy giữ chặt nó, để nó sẽ không tuột mất.” Nắm giữ chặt với điều mà tốt đó, sau khi nó đã được minh chứng là “đúng.” Và bất cứ điều gì được chứng minh “không đúng,” thì hãy buông ra thật nhanh như có thể được, hãy tránh xa nó. Đừng bao giờ nắm giữ điều sai trật.

⁶¹ Bây giờ, có thể rằng những Cơ-đốc nhân vững vàng, những người tốt, đôi khi nắm giữ, nắm giữ điều sai trật, mà nghĩ rằng nó đúng. Nhưng rồi những điều này phải được xem xét, cho dù chúng “đúng” hay “sai.” Và đó là bốn phận của tất cả chúng ta,

khi chúng ta đang trông mong đi lên Thiên đàng khi Chúa Jêsus đến. Và đó là bốn phận của nhà truyền đạo, khi bất cứ câu hỏi nào được nêu ra, để người đó giải quyết, rồi minh chứng nó trước dân sự, để họ có thể hiểu, vì không ai muốn bị tìm thấy là “sai,” nắm giữ điều sai trật.

⁶² Vì thế chúng ta có một lời Kinh Thánh (và Chúa Jêsus đã phán, “Mọi lời Kinh Thánh phải được ứng nghiệm”) để chúng ta sẽ xem xét mọi việc. Và rồi, “giữ chặt,” hay, “giữ chặt, giữ cho đến chết điều đó. Và đừng thả nó ra, điều chi lành thì giữ chặt lấy.”

⁶³ Tôi còn nhớ ở trong trường, tôi đã học được điều gì đó, và nhiều người trong anh chị em đã học cùng một bài học. Khi anh chị em đã giải quyết một vấn đề, hãy thực hiện nó, anh chị em có thể lấy câu trả lời và minh chứng nó bằng vấn đề. Bao nhiêu người từng làm điều đó? Hết thấy anh chị em, dĩ nhiên. Thế thì—thế thì anh chị em không phải lo lắng câu trả lời của mình đúng hay không, câu trả lời của vấn đề đã được chứng minh bằng vấn đề. Do đó, anh chị em biết mình có câu trả lời đúng. Nếu mỗi một người trong anh chị em trên danh sách ứng cử hay lá phiếu của mình đã được xem xét, vấn đề đã chứng minh bằng...câu trả lời đã chứng minh bằng vấn đề, thế thì anh chị em đã có được điều đó. Không ai có thể nói nó sai, anh chị em phải có...Và nếu anh chị em làm công việc của mình gọn gàng và chính xác, và cách nó nên được thực hiện, và câu trả lời của anh chị em đã được minh chứng, anh chị em có thể ngồi lại phía sau và nghỉ ngơi với sự bảo đảm rằng anh chị em sẽ có điểm A về điều đó, trên tờ giấy mà anh chị em nộp lại, bởi vì nó đã được xem xét, được minh chứng bằng vấn đề.

⁶⁴ Bây giờ, cũng có một câu châm ngôn cổ nói rằng, “Hãy chứng minh điều đó, và tôi sẽ tin nó.” Vậy thì, có một trong tiểu bang của chúng ta, một trong các tiểu bang trong đất nước của chúng ta, họ có một câu khẩu hiệu, “Tôi từ Missouri đến, hãy tỏ cho tôi thấy.” Đây, nói cách khác, “Hãy chứng minh điều đó cho tôi, tôi từ Missouri đến.” Nhưng điều này không có tác dụng luôn, vì Chúa, trong mọi thời đại, đã làm ứng nghiệm và minh chứng công việc mà Ngài đã bày ra cho thời đại đó, và phán điều đó

trong Lời Ngài. Và mỗi lần mà Lời Chúa được minh chứng trong thời đại, đa số đã bác bỏ Nó. Vì thế, “Hãy chứng minh điều đó, và tôi sẽ tin,” thì không phải vậy. Anh chị em có thể chỉ có đức tin như Đức Chúa Trời ban cho anh chị em đức tin. Đức tin là một sự ban cho của Đức Chúa Trời. Cho dù anh chị em có thể ngoan đạo đến bao nhiêu đi nữa, tuy nhiên phải...anh chị em phải có đức tin. Và đức tin của anh chị em có thể chỉ yên nghỉ, nếu anh chị em là Cơ-đốc nhân, dựa trên Lời được minh chứng của Đức Chúa Trời.

⁶⁵ Bây giờ, nên nhớ, Đức Chúa Trời đã phân bổ Lời Ngài cho mỗi thời đại, và đã báo trước những gì sẽ xảy ra trong thời đại này mà Ngài đã nói về. Vậy thì, nếu Môi-se đến với sứ điệp của Nô-ê, nó sẽ không có tác dụng. Nếu Chúa Jêsus đến với sứ điệp của Môi-se, nó sẽ không có tác dụng. Hay một tiên tri đến với sứ điệp của tiên tri khác, sẽ không có tác dụng. Nhưng qua các tiên tri của Ngài, Ngài đã bày tỏ trạng thái nguyên vẹn của tất cả về chính Ngài và kế hoạch của Ngài. Do đó Kinh Thánh không thể là thêm vào một lời vào Nó hay bớt đi một Lời khỏi Nó.

⁶⁶ Vì thế nếu anh em chứng minh vấn đề của mình bằng...câu trả lời của anh em bằng vấn đề của anh em, thế thì tại sao không xem xét câu—câu trả lời mà chúng ta hiện giờ đang có được bằng Lời của thời đại này? Nếu Kinh Thánh nói rằng một việc nào đó thì xảy ra trong thời đại này, nó có trong Kinh Thánh và sẽ xảy ra. Thế thì nếu câu trả lời của anh em mà anh em đang cố gắng nói cho mọi người biết, nếu nó được minh chứng bằng Sách, thế thì nó đúng, nó có thật. Ngược lại, thì không.

⁶⁷ Bây giờ chúng ta thấy điều khác, thế thì anh em, không nghi ngờ gì, đã nghe họ nói, “Thấy là tin.” Đó là một câu châm ngôn cổ chúng ta có ở đây, nhưng điều đó cũng không có tác dụng. Nó không có tác dụng, bởi vì con người có thể ngồi và nhìn thẳng vào bất cứ điều gì mà họ sẽ không thấy nó. Chữ “see,” tiếng Anh chữ “see” có rất nhiều nghĩa khác nhau. *Sea* có nghĩa là “thân thể của nước.” Và *see* có thể có nghĩa là “hiểu.” *See* có nghĩa là “nhìn vào nó.” Và, ồ, thật sự có đủ loại từ anh em có thể dùng. Nhưng khi anh em nói, “thấy là tin,” thì anh em sai lầm.

⁶⁸ Khi anh em *hiểu* điều đó, anh em tin điều nó. Chúa Jêsus phán, “Nếu một người không được sanh lại, thì không thể *thấy* Nước Thiên đàng,” nói cách khác, “*hiểu* Nước Thiên đàng,” bởi vì Nước Thiên đàng là Chúa Thánh Linh ở trong anh chị em. Vì thế anh em phải hiểu những gì điều này có ở trong anh em. Và cách duy nhất anh em sẽ hiểu nó, là so sánh nó với điều làm anh em thực hiện với những gì Kinh Thánh đã nói nó sẽ khiến anh em thực hiện. Lúc ấy vấn đề của anh em được giải quyết, thế đấy. Và, thế thì, Ngài là Thánh Linh đó.

⁶⁹ Vì vậy, thấy không phải là tin. Tôi có thể chứng minh điều đó bằng những giác quan của thân thể, đấy, rằng thấy không phải là tin. Tôi không thể thấy cái chai dầu này. Tôi không thể thấy nó vì nó ở phía sau tôi, tuy nhiên tôi có giác quan về—về cảm xúc nói cho tôi biết tôi có nó trong tay mình. Hiểu không? Vậy thì, tôi không thể thấy nó, không thể được. Và bây giờ tôi không thể với tới nó, không thể được, và tuy nhiên tôi tin nó. *Đấy*, thấy là tin; *đấy*, cảm thấy là tin. Bây giờ tôi nhắm mắt lại, tôi không thể thấy hay cảm nhận nó, tuy nhiên nếu tôi để nó ở gần và có thể ngửi nó, tôi vẫn tin nó ở đó. Cho nên, “Đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong, bằng *cớ*,” không phải đã thấy, nếm, cảm nhận, ngửi, hay nghe. Anh chị em tin điều đó! Và đức tin phải có một nơi yên nghỉ. Và bất cứ điều gì trái ngược với Lời Đức Chúa Trời, đức tin nơi Đức Chúa Trời có thể không có nơi yên nghỉ trừ phi đó là một lời hứa của Đức Chúa Trời. Và ở đó nó nhận lấy chỗ đứng Đòi đòi của nó.

⁷⁰ Nhưng đối diện với tất cả những...những thời đại nghi ngờ và các sự việc mà chúng ta đã trải qua và sống trong ngày nay, điều tệ hại hơn hết, trong sự đối diện về tất cả những nghi ngờ này, Đức Chúa Trời cứ tiến hành minh chứng Lời Ngài là đúng, như Ngài đã làm trong mọi thời đại. Ngài...Sự không tin không ngăn cản được Đức Chúa Trời, nó không ngăn trở được Ngài. Tôi không quan tâm thế gian này không tin như thế nào, Nó vẫn sắp xảy ra. Sự không tin không làm được gì ngoài định tội người không tin. Sự không tin sẽ đưa kẻ không tin xuống Âm phủ. Nó sẽ cướp đi mọi ơn phước mà Đức Chúa Trời hứa cho người đó,

nhưng nó không cản trở Đức Chúa Trời cứ tiến hành đúng với người tín hữu đó. Xem đây, sự không tin không ngăn trở được Đức Chúa Trời, nó chỉ cản đường kẻ không tin.

⁷¹ Anh em nói, “Tôi...Mặt trời sẽ không chiếu sáng ngày mai, tôi sẽ làm cho nó ngừng lại.” Anh em cố làm điều đó. Hiểu không? Được rồi, anh em không thể làm điều đó. Đức Chúa Trời sắp đặt nó trong trật tự và đã phán nó sẽ chiếu sáng, và nó sẽ chiếu sáng, chỉ thế thôi, Ngài phán nó sẽ chiếu. Có lẽ có một số đám mây ở dưới, nhưng nó vẫn chiếu sáng giống như vậy. Và anh em không thể ngăn Đức Chúa Trời với điều đó. Ngài, điều gì...

⁷² Làm thế nào Ngài làm Lời Ngài được biết với dân sự? Trước tiên, Đức Chúa Trời biết rằng sẽ có những người không tin...Bây giờ hãy xem sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời; biết sẽ có những kẻ không tin, và những kẻ không tin sẽ là đa số như thế nào. Ngài, bởi sự biết trước, đã định trước một dòng dõi cho mọi thời đại, mà sẽ tin Nó. Vậy thì nếu anh chị em để ý ở trong đó, vì, mỗi thời đại cứ diễn ra đúng với Lời Ngài, mọi việc đúng thì, không điều gì ngăn trở Đức Chúa Trời được. Ngài hành động đúng thì, và mỗi tiếng lách cách đang di chuyển thật chính xác hoàn toàn. Chúng ta nghĩ, đôi khi, nó sẽ không có chạy đúng. Nhưng anh chị em đừng lo lắng, đồng hồ của Ngài đúng giờ một cách chính xác tới từng chút, và mọi việc đang hoạt động thật đúng hoàn toàn.

⁷³ Khi tôi nhìn quanh lúc nào đó và thấy những cô cậu Ricky và Ricketta này mà chúng ta có ngày nay, trên các đường phố, và cách mà mọi việc diễn ra, tôi nghĩ, “Ồ Chúa ôi!”

⁷⁴ “Chờ một chút,” Ngài phán, đây, “đồng hồ của Ta đang quay thật hoàn toàn chính xác. Ta phải đặt các người trên cùng cơ sở mà Ta đã dựng nên con người đầu tiên, thời đại họ. Và Ta đặt các người trên cùng một cơ sở của Luther, và trên cùng cơ sở của Wesley.” Bởi vì, anh chị em biết, tội lỗi không được biết đến lúc đó như nó có bây giờ. Và khi chúng ta có nhiều tri thức hơn đã có lúc ấy, và khi kẻ thù tràn vào như nước lũ, Thần của Đức Chúa Trời đã dựng lên ngọn cờ chống lại nó. Hiểu không? Còn bây giờ ngày hôm nay, chúng ta có nhiều sự hiểu biết hơn, nhiều tri thức hơn, vì thế các dòng sông của sự vô tín đang chảy xiết,

nhưng Đức Chúa Trời dấy lên ngọn cờ chống lại nó. Nhưng, nên nhớ, Ngài luôn luôn... Lý do mà Ngài—Ngài đã định trước những điều này xảy ra. Ngài đã báo trước cho họ bởi các tiên tri của Ngài chúng sẽ xảy ra. Và khi người công bình thấy những điều này được xác nhận, thì họ biết Nó đúng. Bất kể những gì người khác nói, họ biết Nó đúng.

⁷⁵ Chúng ta tìm thấy ở đây kia trong—trong—trong, tôi tin, ở trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhất, Ngài phán, “Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi bởi Đức Chúa Jêsus Christ.” Đức Chúa Trời, không nói, “Ta sẽ chọn người, và không chọn người,” nhưng sự biết trước của Ngài đã biết anh chị em sẽ làm gì. Vì vậy bởi sự biết trước Ngài có thể sắp đặt nó trong trật tự, và Ngài đã làm mọi sự hoạt động vì sự tốt lành của Ngài, và vì sự ích lợi của anh chị em.

⁷⁶ Trong Sáng thế ký, Đức Chúa Trời đã phán bảo A-đam và Ê-va điều gì sẽ xảy ra khi họ không tin Lời Ngài. Lúc bấy giờ, Ngài đặt điều đúng và sai ngay trước họ, và Ngài phán, “Vì ngày nào người ăn, ngày ấy người sẽ chết.” Và Đức Chúa Trời muốn nói thật chính xác điều Ngài đã phán. Ngài luôn luôn làm thế, Ngài muốn nói những gì Ngài phán.

⁷⁷ Sa-tan đã làm cho nàng không tin Lời đó, vì chính Sa-tan không hề tin Lời đó. Nó không tin Lời đó, vì thế nó làm cho nàng tin điều đó. Và nó vẫn làm như vậy, và dạy dỗ những người khác như vậy, và họ không tin Lời giống như nàng đã không tin. Đức Chúa Trời đã củng cố dân sự Ngài đằng sau Lời Ngài, đó là sự phòng thủ duy nhất của anh chị em. Không phải giáo phái của anh chị em, không phải cha hay mẹ của anh chị em, điều đó được thôi, nhưng phía sau Lời của Đức Chúa Trời. Đó là nơi mà tín hữu được che chở, ở đằng sau Lời. Khi đại lộ nhỏ đó bị phá vỡ, với một chút “tự hỏi Lời đó đúng hay không? Ất là không,” thì sự lý luận đi vào và thế chỗ của đức tin, chúng phá vỡ thanh chắn. Và Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài, Ngài thực hiện Nó. Sa-tan đã cố làm cho nàng tin...không tin Lời ấy.

⁷⁸ Hay là, lý luận, đừng lý luận với Nó! Anh—anh chị em nói, “Ồ, tôi tin...” Anh chị em không có quyền. Khi Đức Chúa Trời phán

bất cứ điều gì, đúng—đúng như cách Ngài đã phán, đó là việc để làm. Anh chị em nói, “Ồ, tôi nghĩ...” Nhưng anh chị em không có ý nghĩ nào đến. Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có. Và Đấng Christ là Lời! Hãy để Lời ở trong anh chị em. Mọi lời khác đều sai trật, Lời của Đấng Christ thì đúng! Những kẻ khác tin nó và mọi lý lẽ của nó, như nàng đã tin, lý luận, “Ồ, tại sao Đức Chúa Trời làm điều này? Vậy thì, điều này không tốt như điều Đó chăng?” Nếu nó trái ngược với Lời, thì nó không tốt! Vì thế, bất cứ điều gì, bất cứ giáo sư nào, bất cứ nhà giải Kinh nào, bất cứ ai khác muốn dạy dỗ anh chị em và cố gắng làm cho anh chị em tin một điều gì nhỏ bé khác với Kinh Thánh này nói, thì đó là sự dạy dỗ giả dối. Đó là Sa-tan, lần nữa, thật chính xác như đã xảy ra với Ê-va. Đức Chúa Trời cứ tiến hành đúng, cho dù nó làm gì đi nữa, Sa-tan làm gì đi nữa, Đức Chúa Trời cứ hành động đúng để minh chứng Lời là vậy.

⁷⁹ Hãy xem những gì nó đã nói với Ê-va, “Chắc chắn ngươi sẽ không chết. Ngươi sẽ khôn ngoan.” Đó là điều mà thế gian đang tìm kiếm ngày hôm nay, bằng chứng khoa học, tri thức nào đó của con người. Và nó nói, “Chắc chắn ngươi sẽ không chết.”

⁸⁰ Nhưng Đức Chúa Trời đã phán, “ngươi sẽ chết,” và Đức Chúa Trời đã minh chứng nó vậy. Và chúng ta có thể thấy điều đó, Ngài muốn nói những gì Ngài phán. Hãy đi lên đây ở nghĩa địa, anh em sẽ biết Ngài muốn nói điều đó hay không. “Vào ngày nào ngươi ăn, ngày đó ngươi chết.” Và khi anh em đi lên đây và kiểm tra lại bất cứ người nào anh em muốn, về bất cứ lứa tuổi nào, không hề có người nào sống một ngàn năm. Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài vậy, Ngài sẽ làm điều đó mọi lúc.

⁸¹ Nhưng, nên nhớ, Ngài giữ hết thấy lời hứa của Ngài về ơn phước cũng như Ngài làm những lời rửa sả của Ngài. Bởi vì họ đã ăn, cho nên ngày đó họ đã chết; và Ngài minh chứng điều đó với anh em, rằng họ ắt chết ngày mà họ ăn trái cây đó. Ngài cũng giữ mọi Lời Ngài đã phán về những phước lành của Ngài. Mọi lời hứa, Đức Chúa Trời giữ!Ồ, tôi thích điều đó. Anh em phải chọn điều nào mà mình muốn: phước lành của Ngài, bằng việc tin; hay sự rửa sả của Ngài, bởi việc bóp méo Nó. Nếu anh em xuyên

tạc Nó và tin phía xuyên tạc về Nó, thì anh em bị rửa sả. Nếu anh em tin Nó đúng như cách Đức Chúa Trời đã viết Nó, và nắm giữ Nó, thì anh em được phước. Và Nó luôn luôn trái ngược với khoa học, luôn luôn trái ngược với—với cách bày tỏ sự việc có tính cách khoa học của con người. Vì Ngài giữ mọi Lời, cả những phước lành Ngài và sự rửa sả của Ngài.

⁸² Khi đàn ông và đàn bà quá phạm tội trong thế gian tiền đại hồng thủy, người đó...chống lại Lời thật của Ngài, A-đam và Ê-va đã phạm tội chống lại Lời thật của Ngài. Nhưng, và mọi dòng dõi theo sau họ bắt đầu làm giống như vậy, Ngài thông báo sự chết đến trên họ, và cuối cùng nó đến với sự hủy diệt toàn bộ, hoàn toàn mọi thứ trên trái đất, bị bao phủ bởi nước lụt, rửa sạch nó hoàn toàn bằng nước.

⁸³ Vậy thì, cũng Đức Chúa Trời đã mang đến sự hủy diệt toàn bộ cho mọi vật trên đất, mọi cây cỏ, mọi tạo vật ngoài những gì Ngài đã bảo tồn và lấy trên mặt đất, mọi thứ Ngài đã hứa Ngài sẽ làm, thì Ngài đã làm. Và cũng Đức Chúa Trời đó đã hứa dùng nước hủy diệt, và đã giữ Lời Ngài, cũng Đức Chúa Trời đó hứa sẽ dùng lửa để hủy diệt, và Ngài sẽ giữ Lời Ngài. Ngài sẽ giữ Lời Ngài.

⁸⁴ Bây giờ, vậy thì Ngài đã làm gì? Bằng cách nào họ biết Lời Ngài? Bởi vì mọi đường lối Ngài thực hiện, để chứng minh chính Ngài trước khi Ngài làm bất cứ sự thiệt hại nào, hay sự phán xét nào, Ngài luôn luôn gửi đến cho dân sự Lời, và luôn cảnh báo dân sự. Ô, tôi yêu thích điều đó! Thế thì chúng ta có thể thấy chính xác chúng ta ở đâu.

⁸⁵ Có đủ loại mục sư truyền đạo và hiệp hội trong thời Nô-ê, và có đủ loại tôn giáo trong thời Nô-ê, vì Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy đến trong đời Nô-ê thế nào, thì cũng sẽ xảy ra lúc Con Người đến thế ấy.” Nhưng ở đó xuất hiện, một tiên tri, và ông bắt đầu làm điều gì đó, bắt đầu dựng một con tàu. Và Đức Chúa Trời đã sai tiên tri Ngài, Nô-ê, để minh chứng rằng Ngài đã gửi đến Lời Ngài, và bảo cho họ biết rằng sự hủy diệt đang đến, rằng Ngài không thể chịu đựng cách mà—mà người ta đang làm, đến nỗi Ngài phải hủy diệt con người mà Ngài đã từng tạo dựng.

⁸⁶ Vậy thì, Lời đã đến với đấng tiên tri, luôn luôn, Ngài không hề thay đổi. Ma-la-chi 3, nói, “Ta là Đức Chúa Trời, và Ta không thay đổi.”

⁸⁷ Nô-ê được sai đến với một thời đại khoa học, với một Sứ điệp phản khoa học. Nô-ê được sai đến một thời đại tri thức, với một Sứ điệp không thuộc về tri thức. Ông được sai đến với thời đại khoa học, khi ông có một Sứ điệp của đức tin và lời hứa với thời đại khoa học. Vậy anh em có thể tin rằng một thời đại khoa học sẽ tin một Sứ điệp phản khoa học không? Một thời đại của tri thức vĩ đại, và thế thì anh chị em sẽ tin rằng họ sẽ có đức tin vào điều gì đó mà dường như ngu xuẩn hoàn toàn với tâm trí con người không? Nhưng Đức Chúa Trời luôn luôn làm điều ấy trong cách đó. Nô-ê là một tiên tri được xác nhận của Chúa, và là Sứ điệp thời đại của Đức Chúa Trời. Ông phải tin điều đó, dân sự phải tin Sứ điệp của ông sau khi ông đã được Chúa xác nhận, rằng đó là Lời của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời sẽ giữ Lời Ngài.

⁸⁸ Bây giờ điều đó cũng vậy ngày nay. Chúng ta ở thời kỳ cuối cùng. Vậy thì, những người đó nên biết, đấy. Nào, anh chị em để ý, Nô-ê là hình bóng về người Do-thái mà sẽ được mang qua thời kỳ Đại nạn. Hê-nóc là hình bóng của—của Sứ điệp thật, về—về—về sự chuyển dịch của Hội thánh, vì Hê-nóc đã được cất lên và rời nước lụt đến. Và cả hai người...Tiên tri đầu tiên, là Hê-nóc, đã được đem ra khỏi cách giống như Nô-ê có thể tiếp tục đi với—với...Đức Chúa Trời có thể tiếp tục với Nô-ê. Còn bây giờ Hội thánh sẽ được cất đi để Đức Chúa Trời có thể giải quyết lần nữa với dân Do-thái, dân sót lại của người Do-thái, một trăm bốn mươi bốn ngàn, như chúng ta đã đọc qua điều đó trong lời Kinh Thánh ở đây.

⁸⁹ Nhưng đối diện với tất cả thời đại khoa học, không tin, Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài về lời hứa thật, bằng sự gởi đến trận lụt. Vậy thì, nên nhớ, trong thời Nô-ê, chưa bao giờ có mưa trên đất. Đức Chúa Trời đã làm một màn sương ra từ trái đất và để tưới, nhưng trời chưa hề mưa. Song Nô-ê nói, “Trời sẽ mưa.” Lúc ấy điều đó thì...

90 Người ta có thể lấy một dụng cụ bắn lên trời, và nói, “Không có hơi nước ở trên đó. Không có mưa ở đó. Chúng ta có thể chứng minh không có mưa ở đó.”

91 Bất chấp khoa học nói gì, Đức Chúa Trời đã phán, “Trời sẽ mưa,” vậy điều đó xảy ra. Vậy thì, Đức Chúa Trời đã làm gì? Theo quan điểm của tôi, khi một số người làm rung động thế giới một chút và đưa điều đó ra để phục vụ, thì nó đưa trở lại cách này, sức nóng của trái đất trở nên lạnh giá, chỉ mang lại—hơi nước. Và thế gian được bao phủ bằng hơi nước, trước tiên, và khí quyển ở trên đó, độ ẩm trong không khí, cứ hòa quyện với nhau hình thành ra mây để nó rơi xuống, chỉ thế thôi.

92 Bây giờ chúng ta biết ngày hôm nay, rằng có lửa ở trên đó, vì các khí đốt ở trên trái đất. Và Kinh Thánh nói, “Trời đất sẽ qua đi với tiếng vang rầm, và trái đất sẽ bị tiêu tán trong lò lửa hực.” Vì thế chúng ta biết rằng nó ở trên đó, thật cũng giống như đã xảy ra trong thời Nô-ê vậy.

93 Và bây giờ nên nhớ, Sứ điệp của thời Nô-ê chỉ là bởi đức tin mà thôi, và không phải là chứng cứ khoa học. Nhưng, ngày hôm nay, Sứ điệp thì phù hợp với Lời của Đức Chúa Trời, và được chứng minh cách khoa học. Ê-li đến trước tiên, làm những phép lạ, không rao giảng chút nào; chỉ đi từ nơi này đến nơi khác, làm phép lạ. Lần kế tiếp, ông đến trong hình dạng của Giảng Báp-tít, ông đến không làm phép lạ, chỉ rao giảng. Và lần thứ ba ông đến, vừa làm phép lạ và rao giảng. Hiểu không? Hiểu cách nó xảy ra không? Hãy xem cách lời Kinh Thánh diễn biến liên tục. Chúng ta có thể thật sự mất nhiều thời gian về điều đó, nhưng chúng ta sẽ không, chúng ta sẽ bỏ qua điều đó, bởi vì tôi tin anh chị em hiểu được ý đó.

94 Ngài đã làm trong thời đại đó đúng như Ngài đã làm trong mọi thời đại, và giống như Ngài sẽ làm, đúng như Ngài hứa làm. Đức Chúa Trời hứa điều gì, thì Ngài giáng xuống và minh chứng Lời Ngài là đúng. Tất cả ai tin, tất cả người mà tin Sứ điệp của thời đại đó, đến và được cứu. Trong bất cứ thời đại nào cũng sẽ vậy. Tất cả những ai không tin Sứ điệp và sứ giả, đều bị hư mất.

⁹⁵ Còn tất cả những ai thật sự tin Lời của Đức Chúa Trời ngày hôm nay, sẽ được cất đi. Hết thấy những người không tin Lời Chúa, sẽ hư mất với thể gian, vì họ thuộc về thể gian, và mọi việc trong thể gian sẽ hư mất với thể gian. Và mọi người được cứu trong Đức Chúa Trời, phải là ở trong Đức Chúa Trời, và không thể bị hư mất, “Ta sẽ ban cho họ Sự sống Đời đời, và làm cho họ sống lại trong ngày sau rốt.” Vậy thì, thật được an ủi biết bao cho mọi người tin, để biết, khi anh chị em ở trong Đấng Christ, điều đó thật chắc chắn như Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài và làm hư mất thể gian, Ngài giữ Lời Ngài và làm cho dân sự Ngài sống lại và cứu họ. Ngài minh chứng điều đó.

⁹⁶ Ngài chứng thực Lời Ngài về lời hứa đúng với Áp-ra-ham trong thời đại của ông. Để ý, nó phản khoa học, trong thời đại của Áp-ra-ham, vì một người đàn ông một trăm tuổi, và một người đàn bà chín mươi tuổi, vì họ có con, cách vượt qua tuổi tác. Nhưng Áp-ra-ham không thể giải thích điều đó. Ông có thể đi đến bác sĩ, và nói, “Thưa bác sĩ, điều đó có thể được không?”

⁹⁷ “Không thể được!” Đi đến bệnh viện và chuẩn bị sẵn sàng cho người mẹ sinh con, hay bất cứ điều gì sẽ có nếu anh chị em muốn so sánh với thời đại này, họ sẽ gọi ông bị điên, “Ông ta bị mất trí.”

⁹⁸ Nhưng Đức Chúa Trời đã phán! Và ông...Kinh Thánh đã nói trong Rô-ma, chương 4, rằng “Áp-ra-ham chẳng có lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời, qua sự không tin, nhưng càng mạnh mẽ, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Vì tin ông đã thấy Ngài Đấng mà không thể thấy được, và được thỏa mãn, nắm giữ điều đó.” Giữ chặt, vì ông tin chắc trọn vẹn rằng điều gì Đức Chúa Trời đã hứa, thì Đức Chúa Trời có thể làm! Và chúng ta được cho là con cháu của ông. A-men! Bây giờ tôi cảm thấy tin kính, đấy, khi anh chị em chỉ suy nghĩ về điều đó.Ồ, Ngài đã minh chứng điều đó, sau tất cả những năm đó, Ngài làm cho Áp-ra-ham, và Sa-ra trẻ trở lại, và có con. Rồi Áp-ra-ham và Sa-ra đã sống...Bốn mươi lăm năm sau, Sa-ra chết, và Áp-ra-ham đã tái hôn sau khi đã được một trăm bốn lăm tuổi, và có bảy con trai nữa không kể các con gái. Khi mà, trong quá khứ, ông là người vô sinh, ông—

ông không có hạt giống, không có sự sống bên trong ông, gần như một trăm năm trước đó. A-men! Tại sao vậy? Người không thấy thân thể mình hao mòn, người không thấy tử cung của Sa-ra không thể sanh đẻ được nữa. Người chỉ thấy những gì Đức Chúa Trời đã phán, và biết Đức Chúa Trời sẽ chứng minh điều Ngài phán. A-men! Đức Chúa Trời chứng minh những gì Ngài phán Ngài sẽ làm. Ở giữa sự phản khoa học và khoa học, và—và ở giữa bất cứ điều gì, bất cứ cái gì đi nữa, Đức Chúa Trời chứng minh rằng Ngài đúng, luôn luôn minh chứng Lời Ngài. Ngài đúng, tất cả những cái khác thì sai.

⁹⁹ Ngài cũng minh chứng Nó với Lót, khi Ngài phán, “Nếu người không ra khỏi thành phố này, Ta sẽ thiêu hủy nó.” Và Ngài đã phán bảo Áp-ra-ham, nếu Ngài có thể “tìm thấy mười người,” Ngài sẽ cứu thành đó. Và Ngài không thể tìm thấy mười người, vì thế Ngài chứng minh Lời Ngài là đúng.

¹⁰⁰ “Lửa đến từ đâu? Không có gì ở đây trên những đồng bằng này, nơi đây chỉ có những hố bùn.” Nhưng Đức Chúa Trời đã phán vậy, và Áp-ra-ham biết điều đó sẽ xảy ra. Lót đã biết Nó xảy ra như vậy, và ông đã trốn lên núi.

¹⁰¹ Ngài đã hứa dòng dõi của ông sẽ làm khách lạ trong một xứ lạ, và bị người ta đối xử bất công, và họ sẽ kiêu ngạo, dòng dõi Áp-ra-ham, trong bốn trăm năm giữa những người lạ, dân lạ. Và Ngài đã làm ứng nghiệm Lời Ngài hoàn toàn chính xác những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Dòng dõi Áp-ra-ham đã kiêu ngạo trong xứ Ê-díp-tô bốn trăm năm. Ngài cũng đã hứa, giải cứu họ bằng cánh tay quyền năng. Một cánh tay mạnh sức, Ngài sẽ giải cứu dân Ngài ra khỏi ách nô lệ Ê-díp-tô. Và Ngài đã giữ Lời Ngài. Hãy xem những gì Ngài phải làm để đem dân sự đi xuống xứ Ê-díp-tô. Trông giống như tai họa đã xảy đến, đang giáng xuống, cùng mọi thứ.

¹⁰² Trông giống như điều đó...thật là khủng khiếp vì Giô-sép được coi như là đã chết, và Y-sác đáng thương...hay Gia-cốp, cha của ông. Hay Y-sác, cha của ông...đúng hơn, với Gia-cốp, đó là, còn Y-sác là ông nội của ông. Gia-cốp, cha của ông, tin rằng con trai mình đã bị thú dữ giết. Thật khó khăn là điều đó đã xảy ra

cho cậu bé Giô-sép để biết rằng chàng trẻ tuổi đáng thương đó, ở xa dân sự mình, bị anh em chàng phản bội, đem ném chàng xuống hố, coi như đã chết, lấy huyết chiên bôi lên áo choàng của chàng, nơi đó, họ giết một con chiên ăn thịt, lấy huyết chiên bôi lên nó và đem áo ấy về cho cha chàng, biết tất cả điều này. Nhưng Giô-sép có thể nhớ một điều, rằng tay Chúa đã ở trên chàng. Ngài biết chàng là một người tin thật. Cho dù anh em chàng đã hất hủi chàng thế nào đi nữa, không có sự hợp tác và không có gì khác đi nữa, Giô-sép biết Đức Chúa Trời sẽ giữ Lời Ngài. Khi chàng thấy khải tượng về những anh em cúi đầu trước mình, chàng đã biết điều đó phải ứng nghiệm bởi vì đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. A-men. Đừng quan tâm đến nó dường như vô lý thế nào, Giô-sép biết đó là sự thật. Cho dù công tác khó thế nào đi nữa, và điều mà ông phải làm thông suốt, ông biết ngày nào đó mỗi người trong số họ sẽ cúi đầu trước chân ông. Bằng cách nào ông sẽ làm điều đó khi họ ganh ghét ông? Nhưng ông biết Đức Chúa Trời sẽ minh chứng Lời Ngài vậy, mọi lúc.

¹⁰³ Ngài cũng sẽ làm như vậy ngày hôm nay! Đức Chúa Trời sẽ xác chứng Lời Ngài vậy, cho dù khoa học nói gì đi nữa, “Điều đó không thể thực hiện được.” Cho dù chúng ta đạt được học thức, tri thức bao nhiêu đi nữa, các giáo hội trở nên một—một đám người hình thức và đại loại như vậy thế nào, thì Đức Chúa Trời vẫn sẽ minh chứng Lời Ngài là “đúng.” Chính anh em hãy yên nghỉ ngay trong Lời đó.

¹⁰⁴ Đúng, Giô-sép đã phải trải qua nhiều điều, nhưng, để đi xuống Ê-díp-tô, song Đức Chúa Trời phải đưa ông đến chỗ hoàn toàn chính xác như Ngài đã phán; một hình bóng rất đẹp về ngày nay, nếu chúng ta có thì giờ đi vào điều đó. Tôi nghĩ chúng ta có, trước khi, tại đền tạm ở đây, đi qua điều đó. Nhưng Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài, bởi vì, họ phải ở lại dưới đó. Thật khó khăn cho dân Hê-bơ-rơ ấy ở dưới ách nô lệ xứ Ê-díp-tô, đã được phước và được ban cho bông trái của đất, nơi tốt nhất, Gô-sen, để thấy họ phải trở nên những người nô lệ; và những người mẹ ấy phải trao vào tay của người lính Ê-díp-tô, bông trái của tử cung mình, đưa con yêu quý của họ, và thấy hấn đứng đó, lấy con dao lớn cắt

nó ra công khai và ném trên mặt đất, để nó cho cá sấu. Vậy thì, thật là điều khó khăn cho họ, phải trải qua điều đó.

¹⁰⁵ Nhưng ngày nọ dòng dõi được định trước được sanh ra, đứa con đó là đứa con của sự thanh vượng. Có điều gì đó về người ấy dường như lạ. Ở phía đằng sau sa mạc ấy, ngày nọ, Chúa Thánh Linh giáng xuống trong hình thức Trụ Lửa và đáp đậu ở một bụi cây, và phán, “Ta đã nghe tiếng kêu la của dân Ta, và Ta nhớ lại lời hứa Ta. Và giờ giải cứu đã gần rồi, và Ta sai người đi xuống đó để làm điều ấy.” Với một cây gậy trên tay, đỡ vợ ngồi trên lưng lừa, đứa con bé nhỏ trong lòng nàng, ông làm điều đó bởi quyền phép của Đức Chúa Trời Toàn năng. Điều lỗi bịch nhất, cây gậy cong queo sẽ là gì—sẽ là gì với một vạn mũi giáo? Nhưng, anh em thấy, Đức Chúa Trời ở trong nó. Nó tùy thuộc vào Lời Ngài ở đâu. Môi-se có Lời Ngài, Pha-ra-ôn có gươm giáo. Môi-se có Lời.

¹⁰⁶ Đó là tất cả những gì ông cần, là Lời. Đó là tất cả điều anh chị em cần ngày hôm nay. Đó không phải là một giấy ủy nhiệm từ giáo hội nào đó. Anh chị em không cần một giáo phái nào mang lại. Anh chị em cần Lời, để nhận sự Cất lên với Lời đó. Anh chị em không cần giấy ủy nhiệm nào đó. Anh chị em không cần lịch sử lâu đời của trường nào đó, để được chữa lành sáng nay. Anh chị em cần tin nhận Lời, chính điều đó!

¹⁰⁷ Anh chị em không cần lời của bác sĩ. Nếu bác sĩ nói ông ấy đã làm mọi điều ông có thể làm, ông ấy chỉ có thể làm thế thôi. Ông nói anh chị em bị ung thư, có khối u, anh chị em bị mù, anh chị em bị điếc, câm, bất kể là điều gì, điều đó không thành vấn đề. Nếu như anh chị em có thể nhận Lời đó với lời hứa từ bụi gai cháy nơi xa kia, a-men, thì điều gì đó sẽ xảy ra! Đức Chúa Trời sẽ minh chứng Lời Ngài là vậy, mỗi lần Nó được tiếp nhận trên loại đất tốt. Đó là những gì anh chị em đang cần, Lời Ngài. Ngài minh chứng Nó, Ngài giữ Nó. Anh chị em có thể yên nghỉ đảm bảo rằng Nó đúng.

¹⁰⁸ Ngài minh chứng Lời Ngài trong mọi thời đại, bằng đường lối bất thường nhất, nhưng Ngài luôn làm nó trong đường lối giống nhau. Hiểu không? Ngài đã làm gì trong thời Nô-ê, khi Ngài

chuẩn bị giải cứu dân sót lại? Ngài đã sai đến Nô-ê, nhà tiên tri. Ngài đã sai đến Nô-ê, một dấu hiệu.

¹⁰⁹ Và bây giờ để ý, khi Ngài đến để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên, Ngài làm gì? Cũng cùng một cách của Ngài, Ngài sai đến tiên tri Ngài. Tiên tri của Ngài có Lời. Những dấu kỳ phép lạ đã hứa được sao chép lại, điều đó hoàn toàn là Sự thật. Y-sơ-ra-ên tiến đến miền đất hứa, bởi vì họ đã tin điều đó.

¹¹⁰ Và trong cuộc hành trình trong đồng vắng, đã xảy ra rằng họ không tin nhà tiên tri này, sau khi đã chứng kiến Lời được xác quyết, Nàng Dâu đi trật bước (anh chị em biết tôi đang nói về điều gì, trong khả tượng, đấy, “đi trật bước”). Có một người ở lại nơi đó, tên là Giô-suê, và Ca-lép, tin Lời đã hứa là có thật, bắt chấp hoàn cảnh là gì đi nữa.

¹¹¹ Hãy xem khi họ đi đến Ca-đe Ba-nê-a. Tại Ca-đe-ba-nê-a, Môi-se sai mỗi chi phái chọn ra một người, đi do thám xứ, để tìm ra cách đi vào. Và ông đã sai đại tướng của mình, là Giô-suê, mà cũng là nhà tiên tri, vậy ông đã sai đi một tiểu tiên tri dưới ảnh hưởng của Môi-se. Và Giô-suê đã lắng nghe Môi-se. Và họ sai ông đi, vậy ông nói, “Hãy đi qua và do thám xứ đó.”

¹¹² Và viên tướng đó đi ra và chọn trong mỗi chi phái một người, cùng đi với mình. Ông đã chọn Ca-lép, người bạn thân của mình, bởi vì ông biết Ca-lép tin. Họ đi qua miền đất hứa, và trở về với một nhánh nho mà phải có hai người khiêng. Nói, bấy giờ ông nói, “Làm thế để Y-sơ-ra-ên sẽ có chứng cứ trước khi họ bước vào miền đất hứa. Đấy, họ sẽ có bằng chứng rằng Đức Chúa Trời đã phán đó là một xứ tốt tươi, và nó được sữa và mật. Đó là một xứ tuyệt vời. Nó là xứ tốt đẹp. Vậy thì...ồ, tất cả những thứ đưa hành, củ kiệu, và bất cứ thứ gì mà các người đã có trong xứ Ê-díp-tô tại đây. Bây giờ chúng ta sẽ mang các người đến xứ được sữa và mật. Các người có lẽ chưa bao giờ nếm được sữa, hay mật ấy, trong suốt những năm ở dưới Ê-díp-tô này. Họ chỉ cho các người ăn khẩu phần của người nô lệ. Nhưng bây giờ các người sẽ đi vào xứ này.” Vì thế đúng vào lúc họ chỉ mất cuộc hành trình khoảng một ngày đường, ở tại Ca-đe-ba-nê-a, ngôi phán xét lớn của thế gian ở đó, họ đã ngừng lại dưới những—những cây cọ

lớn ở đó, các suối nước, và đóng trại. Ông nói, “Bây giờ, hãy để dân sự biết...” Hãy xem chúng có thật, hoàn hảo, tuyệt vời như thế nào, cách mà Đức Chúa Trời thực hiện đúng như ngày hôm nay. Ông nói, “Bây giờ, Đức Chúa Trời phán, ‘Xứ ấy tuyệt vời.’” Nay, trước khi các người đi qua, ta muốn các người thấy xứ ấy tuyệt vời. Vậy hãy mang đến cho ta chứng cứ của xứ và cho dân sự thấy điều đó.”

¹¹³ Vậy họ đi lên đó. Và, rồi, luôn luôn khi bạn mang lại chứng cứ, thì kẻ thù nằm chờ trên đường. Khi một số người nhìn lướt qua và thấy những người khổng lồ kia của xứ Ca-na-an, ồ, chà, họ nói, “Chúng ta không thể làm điều đó.” Nhưng người ta đã mang lại chứng cứ rằng xứ ấy có ở đó. Họ không bị dẫn đường sai lạc. Đức Chúa Trời đang xác chứng với họ Lời Ngài, thậm chí trước khi họ đi vào miền đất ấy.

¹¹⁴ Anh em chẳng lẽ không thể thấy, ngày hôm nay, rằng nếu như anh em lái xe đi một ngàn dặm để nghe Lời, và xem Nó được minh chứng và xác quyết, thì đó là chứng cứ rằng nó là một Xứ tuyệt vời chứ? Anh em có thể thấy bóng dáng của một người đang nằm, sắp chết vì bệnh ung thư, “Được làm cho khỏe mạnh.” Và chúng ta thấy Lời của Đức Chúa Trời mà Ngài đã phán sẽ xảy ra trong thời đại này, được xác quyết, đó là chứng cứ Ngài giữ Lời Ngài. Đó là một Xứ tuyệt vời. Nếu đời tôi hầu như đã hết, rồi Đức Chúa Trời giáng xuống và cho thêm một lần nữa, điều đó tỏ cho thấy rằng đó là chứng cứ của Sự sống Đời đời. Nơi mà, anh em đã từng không muốn làm tối cửa nhà thờ đó, bây giờ anh em đứng trong hàng để đi vào nó. Đó là một chứng cứ. Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài và minh chứng Nó với anh em, rằng Điều đó là thật.

¹¹⁵ Lái xe đi hàng ngàn dặm; đến đây vào buổi sáng và nhìn ra đó thấy nhiều người đang ngồi trên đất, cho những đứa con bé bỏng của họ ăn từ chai Coca-cola, một chút ngũ cốc, khoảng năm giờ sáng. Tôi nghĩ, “Chúa ôi, con sẽ là kẻ đạo đức giả hèn hạ nhất thế gian, để cho dân sự đến từ mọi nơi xa, và lại nói cho họ điều gì đó sai trật. Vì con cảm thấy áy náy cho họ, lòng con khó xử vì họ. Họ đang đói khát Chúa. Xin giúp con, Chúa ôi, nói với họ

Lẽ thật, nếu không thì cất con đi khỏi thế gian này. Xin cho con nói với dân sự Lẽ thật, vậy xin giúp con, Chúa ôi.” Tôi nói, “Ngài nắm giữ tay con, và cho con biết Lẽ thật là gì, và rồi sao chép lại bằng sự xác nhận về những gì con nói là Lẽ thật, hầu cho họ sẽ biết rằng Nó là Lẽ thật. Đừng để những con người đáng thương đó bị lừa dối. Không.” Lòng tôi chùng xuống với điều gì đó như thế, thấy dân sự trung tín biết bao!

¹¹⁶ Tôi hình dung Giô-suê đã nghĩ giống như vậy, ngày ấy khi ông nhóm họp họ lại, thấy họ đã tẩy uế áo xống và sẵn sàng cho ngày thứ ba. Vâng, Ngài đã minh chứng điều đó. Bây giờ Giô-suê đã nói gì? Khi họ nói, “Ồ, chúng tôi không thể làm điều đó. Ông thật sự không thể làm điều đó. Chúng tôi sẽ phải ra khỏi tổ chức của chúng ta. Chúng tôi—chúng tôi—chúng tôi đã xong rồi. Đây, chúng tôi không thể làm điều đó lúc này. Chúng tôi thật sự không thể làm điều này, bởi vì nó không hợp lý.” Và khi Giô-suê dẫn họ lên đó, lúc ấy là vào tháng Tư, khi nước sông dâng cao, và sông Giô-đanh gần như rộng như Sông Ohio. Giống như Đức Chúa Trời đã phạm một sai lầm kinh khủng.

¹¹⁷ Anh em biết đấy, đôi khi anh em đau, và nói, “Ồ, tôi là Cơ-đốc nhân. Chúa ôi, Ngài—Ngài đã phạm lỗi, Ngài để cho tôi bị đau, mà tôi là một Cơ-đốc nhân.” Anh em không nhận ra rằng Kinh Thánh đã nói rằng mọi sự hiệp lại có ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời sao?

¹¹⁸ Nơi mà Giô-suê đã dẫn họ ở đó, bây giờ, nước sông Giô-đanh hạ thật thấp. Anh em có lợi qua nó hầu như ở bất cứ nơi nào gần đó, trừ phi anh em đục nhằm một hố nước khá sâu; anh em có thể, lợi qua với mọi chỗ cạn ngay ở—ở bờ sông chỗ thành Giê-ri-cô tọa lạc. Sao, đó là, lý do anh em có thể lợi qua đó, nước không cao hơn mắt cá chân, cứ lái xe jeep, lái qua, lái đi qua sông đó, đi bộ qua, hoặc bất cứ điều gì cũng được. Nhưng ông đã dẫn dân sự đi qua đó vào tháng Tư, khi mà cả xứ ngập lụt trong vòng gần như một dặm. Nước có thể sâu ba mươi hay bốn mươi bộ ở đó. Và ông nói, “Ngày thứ ba, chúng ta sẽ đi qua. Đức Chúa Trời phán vậy! Hãy nhóm họp dân sự và thánh hóa họ, vì, ngày thứ ba, các người sẽ đi qua sông Giô-đanh.” Thấy cách Đức Chúa Trời

để cho việc đó xảy ra không? Chỉ thực hiện nó, làm cho dân sự... cứ kéo ra đám đông của Ngài. Họ làm gì? Họ tự làm cho thánh sạch và sẵn sàng, bất kể nước sâu thế nào, và bùn lầy thế nào, nước chảy xiết thế nào. Đây, họ đã biết Đức Chúa Trời sẽ minh chứng Lời Ngài.

¹¹⁹ Cho dù điều gì, anh chị em gần sông Giô-đanh thế nào đi nữa, cho dù hoàn cảnh của anh chị em thế nào, anh chị em có thể chỉ nắm giữ lời hứa của Đức Chúa Trời trong lòng, Đức Chúa Trời sẽ minh chứng nó, rằng Nó là vậy. Giữa mọi sự vô tín, Ngài vẫn minh chứng Nó là vậy. Vâng, Ngài làm thế. Và hoàn cảnh không ngăn cản Ngài được, Ngài vẫn sẽ thực hiện giống như Ngài đã làm lúc đó.

¹²⁰ Để ý, chính là bởi những người tin thật của Ngài mà Ngài minh chứng Lời Ngài. Ngài có thể chỉ chứng thực Lời Ngài... không phải bởi những kẻ không tin, mà chỉ bởi người tin thật mà Ngài có thể minh chứng Lời Ngài. Cho dù những người còn lại của họ tuyên bố là thế nào đi nữa, “Ồ, tôi tin, thưa anh em!” Đây, nếu anh em tin, Đức Chúa Trời sẽ minh chứng như vậy, vì chúng ta nhìn và thấy những người khác. Thế thì, làm sao chúng ta có thể nói? Đây, đó là bởi những tín hữu thật mà Ngài minh chứng Lời Ngài; không phải vì những kẻ *nói* họ tin, nhưng mà cho những người thật sự tin. Chính là bởi con cái tin của Ngài mà Ngài minh chứng Lời Ngài.

¹²¹ Vậy thì, ông đã có những người tin. Lớp người cũ đã chết dần, những kẻ không tin mà đã nói, “Chúng ta không thể chiếm nó được,” Ngài đã để cho mỗi người trong họ hư mất (tại sao?), mỗi người trong số đó trừ những người tin. Ai bị để lại? Môi-se đã được mang vào miền Vinh hiển. Còn những kẻ không tin bị hư mất trong đồng vắng, và đây là các con cái của họ. Chỉ có hai người trong lớp người cũ vượt qua, và đó là những người tin, Giô-suê và Ca-lép. Họ là những người tin, họ là người đã băng qua. Đó là đường lối duy nhất Đức Chúa Trời có thể thực hiện điều đó, là bởi con cái tin của Ngài. Anh chị em tin điều đó không? Được rồi. Những kẻ tin của Ngài là người đã thực hiện điều đó. Ngài sử dụng họ để vượt qua với điều đó. Hiểu không?

¹²² Bây giờ tôi muốn anh chị em để ý, Ngài thực hiện điều đó cách ấy trong mọi thời đại. Ngài thực hiện điều đó mọi lúc bởi cùng một phương pháp, Ngài phải lấy những người tin. Và rồi, để có những người tin đối diện Lời đó, Ngài phải định trước điều ấy cho thời đại đó. Anh chị em hiểu điều đó không? Ngài phải định trước điều này có ở đó đối diện với thách thức của thời đại. Anh em hiểu được điều đó không? Anh em cảm thấy điều đó không? Anh chị em thấy điều đó không? Anh chị em hiểu điều đó không? Đó là những gì đang xảy ra ngày hôm nay, Ngài đã định trước nó cho thời đại này, bởi sự biết trước của Ngài. Khi Ngài đã định trước, trong Ma-la-chi 4, nó phải xảy ra. Khi Ngài đến và định trước điều gì xảy ra trong Lời Ngài, Ngài phải minh chứng Lời Ngài là vậy. Khi Ngài định trước bất cứ điều gì xảy ra thì nó sẽ xảy ra, Ngài biết hạt giống ấy sẽ ở đó vào lúc ấy. Ngài đã định trước một Nàng Dâu, Nàng sẽ có mặt ở đấy! Sẽ có sự Cất lên, Nàng sẽ ở đó! Ngài định sẵn điều đó bởi sự biết trước của Ngài. Đấy, không có gì ngăn cản điều đó được.

¹²³ Khi Đức Chúa Trời phán bảo họ, “Này, Ta ban cho các người lời hứa về miền đất hứa. Ta đã bảo tổ phụ các người, Áp-ra-ham, rằng con cháu người sẽ kiều ngụ ở dưới đây trong bốn trăm năm.”

¹²⁴ Lúc ấy, Môi-se nói rằng, “Ta là tiên tri của Chúa. Bây giờ hãy xem và thấy điều mà ta nói tiên tri. Nếu nó ứng nghiệm, thế thì các người biết ta được Chúa sai đến, vì các người biết rằng Đức Chúa Trời đã phán bảo các người điều đó rồi. Vậy thì, bây giờ nếu ta nói tiên tri *điều này* và nó xảy ra, và *điều kia* và nó xảy ra, và *điều này* và nó xảy ra, mọi lúc đều giống nhau, vậy thì các người biết rằng ta được Chúa sai đến để bảo cho các người biết. Vậy thì, có một miền đất hứa, mà Đức Chúa Trời đã hứa. Hiểu không? Và Đức Chúa Trời đã hứa xứ này. Này, nó là một xứ tốt tươi, nó sẽ được sữa và mật. Hãy theo ta.”

¹²⁵ Và khi họ đi ra để vào trong đồng vắng nơi mà ông đã đi, để đem họ vào đồng vắng, nơi mà, Đức Chúa Trời đã phán bảo ông đưa họ lên lại Núi Si-nai, rồi Đức Chúa Trời giáng xuống trước hết thấy dân Y-sơ-ra-ên, với một Trụ Lửa, và xác nhận điều Môi-

se đã nói, nó đã xảy ra ở đó, minh chứng rằng nó đúng, xác nhận Môi-se ở đó, “Môi-se đã nói rằng Ta ở trên núi này, Ta đã hiện ra với người trong hình thức một bụi gai đang cháy. Và bây giờ Ta đã làm cho cả núi đang cháy.”

126 Họ bèn nói rằng, “Ấy đó! Đừng để Đức Chúa Trời nói, hãy để Môi-se nói. Kẻo e chúng tôi phải chết chẳng.”

127 Ngài phán, “Ta—Ta—Ta sẽ không làm điều này nữa. Ta sẽ dấy lên cho họ một tiên tri, người sẽ—người sẽ nhơn Danh Ta nói cho họ.” Vậy đó là điều Ngài làm, chính xác cách Ngài thực hiện Lời Ngài.

128 Để ý, thế thì, những người mà không tin kia, sau khi họ đã đến rất gần xứ mà họ đã không tin. Bây giờ, anh em mà đang ghi chú, hãy ghi xuống Hê-bơ-rơ 6, ngay ở đây nơi mà nói, “Vì chưng những kẻ đã được soi sáng một lần, dự phần về Chúa Thánh Linh; sự thấy, nếu lại vấp ngã, thì không thể tự làm mới họ lại với sự ăn năn lần nữa; thấy rằng họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho mình một lần nữa, làm cho Ngài sỉ nhục tỏ tường; thì những người đó không thể nào được cứu.” Xem đây, thật đúng là không thể cho họ vượt qua để vào miền đất hứa đó.

129 Nhiều người đến ngay với phép Báp-têm bằng Chúa Thánh Linh, họ sẽ đến ngay với Lời, họ sẽ đến qua mọi giáo phái, và mọi giáo hội, và hết thấy các sách nghi vấn đại cương, cùng mọi thứ, nhưng khi đến với Lời đó, băng qua hàng lối ấy, họ nói, “Ồ, tôi không biết về điều Đó, giáo hội của tôi không dạy Nó cách ấy.” Tôi không quan tâm giáo hội của anh em dạy dỗ điều gì, Kinh Thánh nói Nó là cách đó. Thế thì anh em nói, “Làm thế nào tôi biết Nó đúng?” Ngài xác nhận nó, và minh chứng nó!

130 Vậy thì, Kinh Thánh ngày ấy, nói, “Có một xứ tốt tươi ở bên đó, nó đượm sữa và mật, những trái nho tốt và những trái lựu, và, ồ, đó là một xứ đẹp đẽ.”

131 Ồ, họ nói, “Vậy thì, một vài anh em hãy lên qua xứ đó nhìn xem nó, rồi trở về, để chúng ta có thể an ủi những người này. Chúng ta sẽ vượt qua ngay lập tức lúc này, nếu hết thấy anh em thật sự tin điều đó.” Thế đấy, ngay lập tức họ đã đi.

¹³² Và ở đây họ trở về, ồ, hai người trong số họ, cứ la lớn, “Ồ, ngợi khen Chúa! Chúng tôi đã thấy nó! Chúng tôi đã thấy nó! Ồ, nó tuyệt vời, không có gì giống như thế!” Những người còn lại, mười người đứng gần đó, nói, “Ồ, không, không, không, không, chúng ta không thể làm điều đó.” Bao nhiêu người đã đi qua? Hai người trong số họ! Đúng thế. Hai người, bởi vì họ biết rằng Đức Chúa Trời sẽ minh chứng Lời Ngài đúng. Để ý, không phải sông Giô-đanh trải rộng ra, không thừa quý vị, không phải bờ sông Giô-đanh đầy nước lụt, cũng không phải những người khổng lồ xứ Ca-na-an có thể ngăn cản họ. Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài là vậy, Ngài nhận lấy họ vào ngay xứ ấy.

¹³³ Ngài sẽ làm giống như thế lần nữa, vâng, thừa quý vị, theo những lời hứa của ngày hôm nay. Ngài minh chứng Lời Ngài. Bất chấp điều gì đi nữa, Ngài chứng thực Lời Ngài.

¹³⁴ Ngài đã bịt miệng những sư tử đói ăn thịt người ngày nọ, để chứng minh Lời Ngài là thật, rằng Ngài có thể giải cứu, với tiên tri Đa-ni-ên. Và họ giữ con sư tử kia để cho nó ăn thịt người. Và người ta đã giữ những con sư tử đó bị đói, để khi con người rơi vào đó, hay con nít, bất kể thứ gì người ta ném vào trong đó, thật là hình phạt độc ác, để sư tử xé xác họ ra từng mảnh, đám sư tử đói này. Và họ có được tiên tri này, có Lời Chúa cho dân Y-sơ-ra-ên, mà đã nói tiên tri điều đó sẽ xảy ra. Và ông đã ở đó với chúng. Nhưng Đức Chúa Trời không bỏ ông, Ngài muốn minh chứng Lời Ngài, Ngài có thể giải cứu. Họ bỏ đói những con sư tử kia, và ném nhà tiên tri vào đó, họ ném ông vào như thế. Trụ Lửa ấy đứng ở đó, (và thú vật thì sợ lửa), Trụ Lửa ấy đứng ở đó, những con sư tử nằm xuống. Ngài giữ Lời Ngài. Ngài là Đấng hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài, Ngài xác chứng nó, Ngài minh chứng Nó như vậy.

¹³⁵ Bây giờ, Ngài lấy sức nóng ra khỏi ngọn lửa của lò lửa hực, minh chứng Lời Ngài là vậy, để Ngài có thể giải cứu khỏi ngọn lửa. Ngay trong giữa ngọn lửa ấy, nơi những chàng trai kia bị ném vào trong đó, và ở trong đó một thời gian lâu, khi mà ngay cả người đã ném họ vào đó, sức nóng dữ dội của—của ngọn lửa đã giết chết những người lính lớn mà đã dẫn họ vào trong đó.

Và Đức Chúa Trời cho phép ngọn lửa cứ bùng cháy lên, nhưng Ngài lấy đi sức nóng của nó. Ngài minh chứng! Nếu anh em đứng bên cạnh Ngài, Ngài sẽ đứng bên cạnh anh em. Đứng bên cạnh anh em không? Ồ, chắc chắn! Một giờ sau, họ mở cửa ra, và nói, “Này, các người đã liệng vào đó bao nhiêu người, dù sao đi nữa?” Đáp, “Chúng ta ném vào đó ba người.” Người nói, “Có bốn người ở trong đó, và một người trông giống như Con của Đức Chúa Trời.” Đây, Ngài tỏ cho thấy! Bởi vì sao? Ngài là Lời.

¹³⁶ Và họ nói, “Đức Chúa Trời có thể giải cứu chúng tôi khỏi lửa hực đó, nhưng, tuy nhiên, chúng tôi không cúi đầu trước bất cứ hình tượng nào, bởi vì chúng tôi đang đứng bên Lời.” Bất cứ hình tượng nào, hình thức tôn giáo, hãy tránh khỏi nó. Đức Chúa Trời sẽ bệnh vực anh em. Ngài sẽ lấy sức nóng ra khỏi sự hành hại. Ngài sẽ lấy—sự sống ra khỏi bệnh ung thư. Ngài sẽ lấy...Ngài sẽ làm bất cứ điều gì; Ngài là Đức Chúa Trời. Anh em đứng bên Ngài; Ngài sẽ đứng bên anh em. Ngài minh chứng Lời Ngài có thật, mọi lúc. Lấy sức nóng ra khỏi ngọn lửa, bịt miệng sư tử, và vân vân.

¹³⁷ Đây là điều khác Đức Chúa Trời đã làm, để tỏ cho thấy rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Con người đã trở nên như vậy, sau khi ở trong đồng vắng nơi đó, họ tự kiểm cho mình sự uyên bác, tự làm cho mình là những người vĩ đại. Họ đã có một số tổ chức gọi là Pha-ri-si, Sa-đu-sê, Hê-rô-đia, và bất cứ cái gì khác nữa. Và họ là những người vĩ đại. Họ làm nên những thầy tế lễ với nhau. Họ đã làm những việc lớn như thế, làm những thầy tế lễ thượng phẩm và những con người quan trọng, cùng những người quyền cao chức trọng và vân vân.

¹³⁸ Nhưng Đức Chúa Trời, giữa tất cả những điều đó, Ngài đã dấy lên một tiên tri, con trai của một thầy tế lễ. Không bao giờ...đã đi vào trong đồng vắng lúc chín tuổi. Không thể đọc tên của mình, nếu đó là chữ to cỡ toa chở hàng. Tại sao, tại sao ông làm điều đó? Ông là một nhà tiên tri. Nếu ông đã được huấn luyện trong sự giáo dục của cha mình, ông có khả năng là một người Pha-ri-si hay Sa-đu-sê, hoặc một trong những nhóm của họ. Nhưng ông có một công việc quan trọng, đó là loan báo về Đấng Mê-

si. Bởi vì sao? Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài, và mình chứng nó. “Tiếng của người kêu từ thần học viện, ‘Này tôi có bằng tiến sĩ’” chẳng? Điều—điều đó có lẽ ở trong Niên Lịch Ngày Sanh Các Bà Già, nhưng không phải trong Lời Đức Chúa Trời. Ông nói, “Tiếng của người kêu trong đồng vắng, ‘Hãy dọn đường cho Chúa, và làm cho bằng phẳng các lối Ngài!’” Có phải Người đã dọn đường cho Lời lúc ấy, để Lời có thể được bày tỏ không? Ha-lê-lu-gia!

¹³⁹ Anh em không thấy, trong các hình bóng sao? Hãy ngừng lại ở đây một phút. Trong những ngày sau rốt, phải có một nơi dọn đường cho Lời để được làm cho hiển lộ, và hiện giờ chúng ta đang sống bởi chứng cứ của Đất mới, a-men, là Con Người.

¹⁴⁰ Sứ mệnh của Giảng, không có học hành, không có gì cả, ở lại trong đồng vắng. Các bài giảng của ông ở trong những hình bóng. “Cái búa đã để kề gốc cây,” đó là điều ông thấy. Đốn bằng cái búa, làm cái lán của mình, và làm lửa cháy bằng gỗ mình. “Ồ, hỡi các người là dòng dõi rắn lục,” đó là điều ông đã thấy. Điều khó chịu nhất trong rừng, đối với ông, ở trong bụi cây, là con rắn. Ông nói, “Hỡi dòng dõi rắn lục, ai đã dạy các người tránh khỏi cơn thanh nộ ngày sau? Đừng bắt đầu nói, ‘Chúng tôi có điều này, và chúng tôi thuộc về điều này, và chúng tôi thuộc về điều kia,’ Đức Chúa Trời có thể khiến những đá này sanh ra Con cái cho Áp-ra-ham. Cái búa được để kề gốc cây, và hễ cây nào không sanh trái tốt...” Ông làm gì trong đồng vắng khi sẽ không...mang đến một số châu chấu và các thứ dành cho ông, ông đốn nó và đốt lên. Hiểu không? “Ngài sẽ thâu lúa mì vào kho, nhưng trấu Ngài sẽ đốt trong lửa chẳng hề tắt.” Một người như thế, thậm chí không có áo khoác chức sắc của mình, ngay cả không có mũ của thầy tế lễ. Hiểu không? Ông đến với một mảnh da cừu quấn quanh mình, với một tấm da thuộc cắt từ lưng con lạc đà, cột chung quanh người, và ở đó với bộ râu quai nón của mình và mái tóc rậm rạp như thế, nói, “Cái búa đã để kề gốc cây.” A-men. Ông đến, táo bạo. Tại sao? Đó chính là Lời của Đức Chúa Trời được mình chứng, “Đức Chúa Trời có thể làm cho những đá này!” Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, “Này, Ta sai sứ giả Ta đi trước Ta.” Không phải là một chứng cứ rất sùng đạo, cũng không phải là một chứng

có có tính cách khoa học, nhưng là chứng cứ của Lời của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã giữ Lời Ngài, xem đây. Không phải là một học giả chút nào, nhưng là một tiên tri, được sai đến như Danh Chúa. Ông đã làm thế, tại sao? Để chứng thực Lời Ngài.

¹⁴¹ Bấy giờ, những thầy tế lễ họ nói, “Này, chúng ta biết sẽ có một đấng sẽ đến trong những ngày sau rốt, vì thế chúng ta sẽ mở trường dạy mọi chàng trai chúng ta có, và sửa soạn cho điều đó. Mỗi người trong các anh trai trẻ phải có học vấn đại học. Các anh phải đến đây. Không nghi ngờ gì sẽ là những người ở trong dòng dõi, người đó sẽ đến theo cách của người Lê-vi, bởi vì đó là nơi xuất phát của chức thầy tế lễ.” Nhưng người không phải là thầy tế lễ, người là một tiên tri! Và đó là thuộc về sự chọn lựa của Đức Chúa Trời. Người không đến từ một giáo phái nào đó hay một dòng dõi nào đó. Đó là sự chọn lựa của Đức Chúa Trời, bởi sự định trước, sự biết trước. Người đến bởi đường lối chọn lựa của Đức Chúa Trời. Vì thế họ không muốn tin người, bởi vì người không đến như cách họ làm ra, họ nghĩ người phải đến như cách họ tạo ra. Điều đó có thể lặp lại lần nữa, anh em biết đấy, thường thường là vậy. Nhưng chúng ta thấy rằng người đến theo đường lối của Đức Chúa Trời, để minh chứng Lời Ngài.

¹⁴² Để ý, Ngài đã làm cho người nữ đồng trinh thọ thai, để minh chứng Lời Ngài. Ê-sai 9:6, và chúng ta thấy điều đó, “Vì có một Con Trẻ sanh cho chúng ta, tức là một Con Trai ban cho chúng ta.” Vậy thì, chúng ta thấy rằng Ngài đã phán rằng một nữ đồng trinh sẽ thọ thai. Và Đức Chúa Trời khiến người nữ đồng trinh thọ thai. Để làm gì? Để minh chứng Lời Ngài. Bấy giờ lắng nghe chỉ vài phút, rồi chúng ta sẽ kết thúc. Ngài đã khiến một nữ đồng trinh thọ thai, để minh chứng Lời Ngài. Điều đó hoàn toàn...Nó đã gây thách thức cho tất cả khoa học gia...[Băng trống—Bt.]... để hành động.

¹⁴³ Anh chị em hiểu điều đó, phải không? Đấy, trái đất bị rửa sả. Toàn bộ trái đất bị rửa sả, bởi vì tội lỗi của A-đam. Nhưng khi hạt giống nhỏ bé này...Vậy thì, người đàn bà không có hạt giống. Nàng có một cánh đồng mà hạt giống nằm trong đó, không phải hạt giống, bởi vì không có mầm sự sống, mầm sự sống phải...

một hạt giống phải có sự sống ở bên trong. Nếu không, nó chỉ là vật chất, sự sống không có ở trong đó. Vì thế hạt giống thì ở trong người đàn ông. Đó là lý do dòng giống con rắn phải ở trong người đàn bà, đấy, bởi vì nó không phải là hạt giống của Đức Chúa Trời. Chúng ta biết điều đó. Cứ tiếp tục, chờ đợi cho đến khi anh chị em có được quyển sách này và đọc nó, và rồi anh chị em sẽ—anh chị em sẽ hiểu, hay tỏ cho anh chị em thấy bằng Kinh Thánh, cứ mở ra toàn bộ sự việc giống y như phép báp-têm bằng nước như Danh Ngài, thấy nó xảy ra cách nào. Đức Chúa Trời không bao giờ sai, Ngài luôn luôn đúng. Mặc dù anh chị em không thể hiểu Nó, hãy tin Nó dù thế nào đi nữa. Hiểu không? Nó hoàn toàn chính xác là Lẽ thật.

¹⁴⁴ Và bây giờ chúng ta tìm thấy rằng Ngài—Ngài đã phán điều này, Ngài đã khiến điều này xảy ra. Vậy thì, khi hạt giống nhỏ bé này, không có đàn ông, đã đi vào trong cái trứng nhỏ bé của cánh đồng mà Ngài đã tạo nên, rồi hạt giống nhỏ bé đó, cái mầm sự sống đó bò vào trong trứng, cái đuôi nhỏ bé này ngo nguậy ở đây và nó bắt đầu phát triển từ tế bào này đến tế bào khác, sống nhờ sự sống của người mẹ, thân thể của nàng, và ở trong đó nàng nuôi dưỡng nó qua dòng máu của nàng. Và chúng ta thấy, lúc này, nàng nuôi dưỡng nó; không phải huyết của nó; chính là huyết của nàng. Không, không có một vết máu của người mẹ. Nhưng nó được nuôi từ thứ sinh tố từ người mẹ, nhưng không phải là máu của nàng. Nó được bao bọc trong gói máu của nàng, để giữ nó khỏi bị va chạm và những điều giống như thế, và nước, nhưng nó không có một vết máu của người mẹ. Người mẹ có thể bị chết vì bệnh lao phổi, và sanh ra từ đứa trẻ; nó không thể thừa hưởng điều đó, bởi vì lao phổi là một mầm bệnh, đi qua dòng máu. Nhưng nàng có thể...nó có thể...Lao phổi không di truyền; là tình trạng suy nhược, không phải bệnh lao phổi, bởi vì nó phải bắt lấy hơi thở của người mẹ và truyền vi trùng vào đó, anh chị em biết đấy, trước khi nó có thể. Đứa trẻ hoàn toàn tự do khi nó được sanh ra, bởi vì nó không có chút máu nào của người mẹ.

¹⁴⁵ Bây giờ, chúng ta thấy Đức Chúa Trời đã đến trong tế bào nhỏ bé này, đấy, và Ngài bắt đầu phát triển những tế bào, rút ra

những sinh tố của người mẹ và các thứ mà nàng ăn. Rồi khi Ngài trở nên đủ lớn để chính Ngài tự ăn, Ngài bắt đầu ăn. Và đó là gì? Đó là—đó là bụi của đất, mà anh em đến và đời sống thực vật và đời sống động vật và vân vân, và khi Ngài bắt đầu ăn cá và bánh cùng các thứ khác, thì nó bắt đầu phát triển các tế bào. Và rồi khi trưởng thành đầy đủ lúc ba mươi tuổi, Ngài chịu phép báp-têm trong sự vâng phục với Giăng ở dưới đây, hay với Đức Chúa Trời, trong nước, và đi ra. Và điều gì đã xảy ra? Chim Bồ Câu, mà là Đức Chúa Trời, từ Thiên đàng giáng xuống, với một Tiếng phán, “Đây là Con yêu dấu Ta, trong Con Ta vui lòng ngự.” Ngài đã đến để làm gì? Để cứu chuộc phần đó của trái đất. Ngài là sự bắt đầu trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. Bởi vì, Đức Chúa Trời không phải là sự sáng tạo, chỉ trong Đấng Christ Ngài là sự sáng tạo, vì Đức Chúa Trời là Đời đời và Thần Linh, và Thần Linh thì không được sáng tạo. Ngài là sự bắt đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời cứu chuộc thân thể *đó*. Xem đây, khi Ngài giáng xuống, “Đây là Con yêu dấu Ta, Ta vui lòng ngự trong Người.”

¹⁴⁶ Vì thế Ngài, Đức Chúa Trời, đã giáng xuống sau khi trải qua điều này, và bây giờ mỗi người con, mà anh em ăn và sanh ra từ sự sanh sản tình dục xác thịt, cách mà anh em đến; rồi khi đến chỗ mà anh chị em trải qua phép báp-têm bằng nước, rồi phép báp-têm bằng Thánh Linh, rồi Thánh Linh giáng xuống tại phép báp-têm bằng Lửa và tuyên bố sự sáng tạo này, giống như đã có với Ngài. Chúa Thánh Linh và Đức Chúa Trời là đồng một Thần Linh. Hiểu không? Nó giáng xuống và tuyên bố thân thể này trong sự sống lại. Và Ngài đã sống lại để xưng công bình cho chúng ta, “Phàm những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến, không người nào sẽ bị hư mất. Ta sẽ làm cho người sống lại trong ngày sau rốt. Không một sợi tóc nào trên đầu sẽ bị hư mất.” *Đó* là sự bắt đầu của sự sáng tạo Đức Chúa Trời. *Đây* là tính liên tục của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. Rồi cả trái đất phải chịu phép báp-têm. Và rồi Thánh Linh giáng xuống trong một thành phố để ngự trên trái đất, và đền tạm của Đức Chúa Trời ở với con người, và ngự với họ, Đức Chúa Trời đã đặt đền tạm ở trên đất. Toàn bộ kế hoạch cứu rỗi này, sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-

têm bằng Đức Thánh Linh này, giống như nó xảy ra lúc ấy.

¹⁴⁷ Bây giờ để ý, Ngài đã khiến cho nữ đồng trinh này thọ thai, và chính trong điều này nàng đã sanh ra một Con mà không hề ăn ở với người đàn ông. Điều này gây khó hiểu đối với các nhà khoa học qua các thời đại. Nó vẫn còn. Họ có thể cười nhạo Ê-sai khi ông phán và nói nữ đồng trinh này sẽ chịu thai, “Này, làm sao điều đó có thể xảy ra?”

¹⁴⁸ Tôi hình dung, Ê-sai, bối rối như thế nào, khi ông nghe Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ ban cho họ một dấu hiệu siêu việt, Ta sẽ ban cho họ một dấu hiệu đời đời, một nữ đồng trinh sẽ chịu thai.” Bây giờ, ông, để ý giữa vòng dân sự, dân sự của ông, một tiên tri, được chứng thực của Đức Chúa Trời. Bây giờ khi ông xuất hiện trước các bác sĩ và vân vân, với lời tuyên bố này, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai.” Đây, điều đó chưa bao giờ xảy ra, kể từ khi bắt đầu thời gian, cho đến khi Đức chúa Trời tạo dựng con người đầu tiên của Ngài. Nhưng ở đây, lúc bấy giờ, điều đó, một người nữ trên đất sẽ chịu thai. Hãy suy nghĩ về điều đó trong lãnh vực nhạy cảm, điều gì sẽ xảy ra nếu nhà tiên tri đó bối rối? Nhưng ông biết Đức Chúa Trời sẽ giữ Lời Ngài, Ngài sẽ minh chứng Lời Ngài. Tôi hình dung, mọi gia đình người Hê-bơ-rơ có con gái nhỏ của mình sẵn sàng để có đứa con này, xem đây, mua giày và tất, hay bất cứ cái gì cho chúng mặc, và đôi mắt bò câu nhỏ bé, và sẵn sàng cho—cho đứa bé ra đời. Những thế hệ qua đi, nhưng Đức Chúa Trời đã minh chứng Lời Ngài! Một nữ đồng trinh đã chịu thai, và sanh ra Con Trẻ, minh chứng rằng Lời của tiên tri Ngài là Lẽ thật. Ngài luôn luôn đứng bên họ.

¹⁴⁹ Con này của nữ đồng trinh là Lời được biểu lộ. Bây giờ Phúc âm Giảng 1, nếu anh chị em muốn đọc điều đó. Phúc âm Giảng 1, nhà tiên tri này, cũng nhà tiên tri này. Nhưng Con này của nữ đồng trinh này là Lời được biểu lộ, ban đầu của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời. Vậy thì, cả trái đất là sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, nhưng nó bị hư mất. Hiểu không? Thế rồi Ngài đã cứu chuộc trái đất này. Và anh chị em là một phần của trái đất, và Ngài cứu chuộc anh chị em cùng một cách Ngài đã cứu chuộc cả trái đất. Hiểu không? Vậy thì, Con này của nữ đồng trinh là Lời

được bày tỏ, “Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

¹⁵⁰ Sa-tan đã thử mọi kế hoạch để làm cho Ngài mất uy tín. Sa-tan thử mọi thứ mà nó có thể để—để làm cho Ngài mất uy tín, cố làm cho Ngài nhận lấy vương quốc mà không chịu đau khổ, cố làm cho Ngài nhận lấy nó mà không có sự cứu chuộc (trong khi chính là chương trình của Đức Chúa Trời trong vườn Ê-đen khi Ngài đã giết chết chiên con, để Ngài chỉ nhận lấy bởi huyết), ngay cả hứa cho Ngài mọi vương quốc của thế gian nếu Ngài nhận lấy điều đó. Cứ suy nghĩ về lời hứa nghe thật hay thế nào!

¹⁵¹ Anh em há chẳng nhận biết, thưa anh em yêu quý của tôi, vào giây phút này, rằng Sa-tan hứa với anh em vì...nó sẽ làm cho anh em thành một trong những mục sư truyền đạo giỏi nhất của họ trong hiệp hội. Nó sẽ cho anh em chỗ ngồi phía trước trong mọi nhà thờ và làm cho anh em thành một chấp sự. Nó sẽ làm bất cứ điều gì, nếu anh em chỉ bỏ đi Lời này.

¹⁵² Bây giờ để ý, làm cho mọi...cho Ngài cả thế gian và mọi nước, Ngài có thể nhận chúng. Nó cố làm cho Ngài phá bỏ Lời đó, bởi vì nó biết nó thắng Ngài ngay tại đó nếu nó có thể. Nó đã làm cho Môi-se phá bỏ Lời, Nó đã làm cho Ê-va phá bỏ Lời, nhưng lần này nó gặp phải Anh chàng này thì không đúng như vậy. Tại sao? Ngài là Lời, và nó không biết điều đó. Ngài là Lời ấy, chính Ngài.

¹⁵³ Tôi có thể thấy Ngài. Chúng ta muốn hình dung nó gần như bức tranh của một đứa trẻ. Tôi có thể thấy đôi cánh đen to lớn đậu trên Ê-va, và nói, “Này, ta nói cho người biết điều mà, làm vui thích. Người nên thử đi.”

“Nhưng Đức Chúa Trời đã phán, nếu chúng ta làm thế, chúng ta sẽ chết.”

¹⁵⁴ “Ồ, được rồi, chắc chắn người sẽ chẳng chết đâu. Hiểu không? Ồ, điều đó vô lý. Đó là ý kiến cổ lỗ sĩ. Các người đừng tin.” Nhưng Đức Chúa Trời đã phán vậy! Và Ngài đã minh chứng nó đúng. Ngài đang minh chứng nó đúng bây giờ, người ta đang chết mất vào giờ phút này. Ngài vẫn minh chứng nó đúng.

155 Để ý, và khi nó đến với Môi-se, nó nói, “Hỡi Môi-se, người biết người là người nóng nảy, người dễ nổi giận. Hãy xem những gì đám người phản loạn đã làm, đấy. Tại sao người không đi xuống đó và thực sự nói cho họ biết về điều đó?” Và ông đã làm theo.

156 Nhưng khi nó đụng phải Dòng Điện mười ngàn von này, Nó làm cháy xém lông nó khi nó chạy đến chống lại Ngài. Nó nói, “Ồ, nghe này,” nó nói, “ta sẽ ban cho Người mọi vương quốc.”

“Có lời chép rằng!” Hiểu không? “Có lời chép rằng!”

157 Nó nói lúc ấy, “Nếu người là Con của Đức Chúa Trời.” Đấy, nó luôn luôn nghi ngờ Điều đó. Nó vẫn dạy dỗ người khác nghi ngờ Điều đó. Nó dạy Ê-va nghi ngờ Điều đó, dạy Môi-se, nó dạy hết thầy họ cố nghi ngờ Điều đó.

158 Nó đang dạy cho anh chị em cố nghi ngờ Điều đó. Và anh chị em đang ngồi ngay tại đây giờ này, nếu như anh em muốn tôi gọi tên anh chị em, ấy là, Sa-tan đã cố gắng trong một thời gian dài để làm cho anh chị em nghi ngờ tôi. Anh em đừng làm thế. Chị ơi, nếu chị làm thế, ồ, chị...hay là, không phải tôi, nhưng đừng nghi ngờ. Cứ tin Lời này. Anh chị em không phải tin tôi, nhưng tin điều này. Hiểu không? Nếu tôi nói Lời này, nó không phải của tôi, nó là của Ngài. Lời tôi khác hẳn, nhưng Đây là Lời Ngài. Hiểu không? Để ý lúc này, để ý. Tôi không muốn đi vào điều đó ngay bây giờ.

159 Để ý, lời hứa, mọi Lời Ngài, hoàn toàn đúng. Ngài minh chứng Chúng. Ngài minh chứng, bởi vì Ngài xác chứng rằng Ngài là Lời thật. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

160 Điều gì, nó sống như thế nào? Bằng cách, “Ồ, nếu các người chỉ lấy bớt đi một ít Lời của Đức Chúa Trời, người ấy sẽ sống”? Vậy thì, không bao giờ đó là điều Ngài phán. Anh chị em có để ý, m-o-i-...“mọi Lời” không? Làm sao người ấy có thể sống? “Ồ, người ấy ăn trong đó” không? Không, người ấy sẽ chết nhanh chóng. Đó là xác thịt. “Ồ, người ấy, ồ, người ấy thuộc về hội thánh. Người ấy tin mọi việc ngoài Điều đó”? Người ấy vẫn chết. Anh em hiểu điều đó không?

“Người ấy chỉ có thể sống nhờ mọi Lời nói ra từ miệng của...” Thầy tế lễ thượng phẩm, giám mục, hồng y giáo chủ, mục sư chẳng? “Đức Chúa Trời! Mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Làm sao chúng ta biết đó là Lời Đức Chúa Trời? Ngài phán vậy, rồi Ngài minh chứng Nó. Ngài minh chứng Lời Ngài. Thế thì để ý, nếu là thế, sự xưng nhận của anh em sẽ không làm cho anh em sống. Tư cách thuộc viên giáo hội của anh chị em sẽ không làm cho anh chị em sống.

Để ý, bởi Lời Ngài mà thôi, không một Lời bị đặt không đúng chỗ. Không người nào sẽ... Một lời đã giết chết nhân loại. Trong Kinh Thánh, trong Khải huyền 22, một lời vẫn sẽ giết chết toàn bộ con người, tên người ấy sẽ bị cắt ra khỏi Sách Sự Sống. “Hễ ai thêm một lời, hay bớt một Lời.” Không một lời nào cả! Không... Không, tôi muốn nói, không—không phải hai chữ, chỉ một chữ thôi! Không phải một câu; một từ! Một từ! Ồ, thưa anh chị em, anh chị em hiểu chứ?

¹⁶¹ Bây giờ, tôi không hoàn toàn chỉ nói với cử tọa này. Điều này được ghi âm, anh em hiểu đấy, và Nó đi khắp thế giới. Anh chị em hiểu, dân sự khắp thế giới, một Lời đó, một Lời, không phải một câu, không phải một đoạn, một Lời, Ê-va chỉ không tin thế thôi. Mang lại... Đức Chúa Trời đã xác chứng nó. “Nhưng nếu các người giữ mọi Lời, các người sẽ sống.” Họ nghi ngờ một Lời, mang lại sự chết cho nhân loại. Nhưng người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, vì sức lực thể chất của người ấy, nhưng bởi mọi Lời, mọi Lời đúng như cách Nó thật sự đã được chép ra. Kinh Thánh nói, “Điều đó không phải thuộc về sự thông giải riêng.” Không ai ở bất cứ nơi đâu, không chút nào, cố gắng thông giải điều gì về Lời của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Đấng Thông Giải của Chính Ngài.

¹⁶² Khi Ngài hứa, Ngài phán, “Phải có sự sáng,” và có sự sáng. Ngài phán, “Một trinh nữ sẽ thọ thai,” và nàng đã thọ thai. Đấy, bất cứ điều gì Đức Chúa Trời phán, Đức Chúa Trời xác nhận nó.

¹⁶³ Cho dù anh chị em cố nghĩ sự sống lại thể chất không thể xảy ra thế nào đi nữa, và người ta trở lại nơi xa kia, chỉ là bụi đất, và đi qua bụi đất giờ này, họ chỉ đưa vào những chất chua cay

và khí độc mà thân thể họ được làm ra. Linh hồn họ vẫn đang sống. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ làm cho nó sống lại.” Gióp nói, “Dù những con ký sinh trùng da phá hủy thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.” Xem đây, cho dù thế nào đi nữa, mọi Lời phải được giữ, và người ta sẽ sống nhờ Lời đó. Ngài làm cho sống lại một người từ kẻ chết, sau khi đã chết bốn ngày, để mình chứng rằng Ngài là sự sống lại và Sự Sống. Khi một người đã chết bốn ngày và hôi thối, mũi người ấy đã sụp xuống trong bốn ngày. Đúng thế. Thứ trước tiên sụp xuống, trong con người, là lỗ mũi, rơi vào trong xác chết, trở nên trơn tru và rơi vào. Rồi đến da, những con vi trùng, anh chị em...Đưa anh chị em vào trong quan tài niêm phong lại, bất kể nó có thể là thứ gì, nhưng tuy nhiên ký sinh trùng da không phải đến từ đất, chúng ở trong anh chị em. Anh chị em để ý Gióp nói, “Dầu—dầu những con ký sinh trùng hủy hoại da thịt tôi.” Không phải những con sâu từ trong lòng đất, không phải chút nào. Những con ký sinh trùng ở trong anh chị em, sẵn sàng để hủy hoại anh chị em, sự chết đang làm việc trong thân thể hay chết của anh chị em. Nhưng khi anh chị em có Đấng Christ, thì Sự Sống đang làm việc trong thân thể hay chết của anh chị em, làm cho anh chị em sống lại. Hiểu không? Ngài làm sống lại một người từ sự chết, sau khi đã chết bốn ngày, “người hôi thối,” để mình chứng khi Ngài phán, “Ta là sự sống lại và Sự Sống.” Vậy thì, ai có thể nói điều đó ngoài Đức Chúa Trời, đây, “Ta là sự sống lại và Sự Sống. Kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dù đã chết rồi.” Anh chị em tin điều đó không? Và Ngài đã làm cho người đó sống lại, để mình chứng Lời Ngài là đúng. Đúng!

¹⁶⁴ Để ý, Ngài là Lời. Hê-bơ-rơ 4:12, nếu anh em muốn ghi xuống câu này. Hê-bơ-rơ 4:12, nói, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, phân biệt tư tưởng và ý định trong lòng.” Đúng thế không? “Một người phân biệt.” Để mình chứng rằng Ngài là Lời, Ngài đã làm gì? Phi-e-rơ đã đến với Ngài, tên ông là Si-môn. Và ông đến với Chúa Jêsus, và Ngài phán...ngồi xuống ở ngoài đó, và Chúa Jêsus, ngay khi ông đến với Ngài, Ngài phán, “Tên người là Si-môn, và người là con của Giô-na.” Một người không học hành, không bằng cấp như ông, ông không có gì ngoài một

người đánh cá bình thường, không học hành, Kinh Thánh nói ông là người “dốt nát và không học,” nhưng ông đã trở nên giám mục của hội thánh tại—tại Giê-ru-sa-lem. Tại sao? Tại sao? Chúa Jê-sus đã phán bảo ông là ai, tên ông là gì, và tên cha ông là gì. Và ông đã biết rằng đó là Lời, bởi vì Kinh Thánh nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một đấng Tiên tri như ta,” và đó phải là đấng Tiên tri, và không có tiên tri nào được hứa sau Ma-la-chi cho đến Đấng Mê-si, bốn trăm năm không có một đấng tiên tri. Và ở đây có một Người đang đứng đó, xác nhận, hay đang minh chứng Lời Ngài, với người này đã được định trước cho Sự Sống, nói, “Tên ngươi là Si-môn, từ rày về sau...Ngươi là con của Giô-na, từ rày về sau ngươi sẽ được gọi là ‘Phi-e-rơ.’” Hãy suy nghĩ về điều đó! Ngài đã minh chứng điều đó với ai? Tại sao Ngài không minh chứng Lời đó với...Tại sao Ngài không minh chứng Lời đó với Cai-phe? Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài biết Cai-phe sẽ không bao giờ tin điều đó. Nhưng người này được định trước với Sự Sống, người này biết Nó đúng ngay lúc ấy.

¹⁶⁵ Một lần đang đứng giữa, nơi mà một người khác vài ngày sau đi kiếm người bạn thân ở gần núi, cách nơi giảng khoảng mười lăm dặm, đưa người bạn ấy đến ngày hôm sau. Ông đứng ở giữa đám đông, và đến gần chỗ Chúa Jê-sus. Chúa Jê-sus nhìn quanh, Ngài là Đức Chúa Trời, đấy, Ngài có sự phân biệt. Điều đó cho thấy rằng, đấy, làm cho Lời đúng, Ngài xác chứng Lời.

Bấy giờ, một số người nói, “Anh biết đấy, Người đó là Lời.”

¹⁶⁶ “Vô lý,” những thầy tế lễ nói, “gã đó không phải. Không. Đó không phải là Lời.”

¹⁶⁷ Nói, “Anh biết điều mà Kinh Thánh nói, ‘Chúa là Đức Chúa Trời của chúng ta sẽ dấy lên một đấng Tiên tri giống như Môi-se.’ Và đó là Ngài. Hãy lắng nghe Ngài.”

¹⁶⁸ Ồ, Ngài phán, “Ngươi là, này, một người Y-sơ-ra-ên, trong người không có điều chi dối trá.”

Người này thưa, “Thưa Thầy, Thầy đã biết tôi khi nào?”

¹⁶⁹ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới cây vả, Ta đã thấy ngươi.” Ngài đã biết ai là người tin Lời ấy.

¹⁷⁰ Ông thưa, “Lạy Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Lời.” Chúa Jêsus minh chứng Ngài là Lời, bằng Lời.

¹⁷¹ Để ý người đàn bà bên giếng. Bà đang trông đợi Đấng Mê-si. Bà không có liên quan gì với đám đông và những giáo phái lớn đó, vân vân, trong thời đại ấy. Bà đang trông đợi Lời. Vì vậy một Người, lúc ấy, đang ngồi bên giếng ở đó, một Người bình thường, đang ngồi dựa vào con đường, nói—nói, “Hỡi người đàn bà kia, hãy cho Ta uống.”

¹⁷² Bà thưa rằng, “Nào, chờ một chút, có lẽ Người ấy đang cố sàm sỡ với mình,” bà có thể nghĩ trong lòng, bởi vì bà có tiếng là đàn bà xấu nết. Bà nói, “Tại sao, Ngài...Sao Ngài lại hỏi tôi như thế? Chúng ta có sự phân biệt chủng tộc ở đây. Ngài là—Ngài là—Ngài đúng là một...Ngài là người Giu-đa, chúng tôi là người Sa-ma-ri, không...đó không phải là thói thường, thật không đúng khi Ngài yêu cầu tôi như thế.” Hiểu không?

¹⁷³ Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, nếu người biết Ai đang nói chuyện với người, người sẽ xin Ta cho nước ấy.”

¹⁷⁴ Bà thưa, “Ngài, cho nước uống à? Thậm chí tôi không thấy gàu hay dây. Làm sao Ngài có thể cho tôi nước từ giếng này?”

Ngài phán, “Đó không phải là giếng mà Ta đang muốn nói đến.” Hiểu không?

¹⁷⁵ Sau một lát, bà nói, “Đây là một Người lạ.” Vì thế bà bắt đầu kéo nước lên, kéo lên.

¹⁷⁶ Ngài phán, “Ồ, nước mà Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, những suối nước nóng, văng ra cho đến Sự sống Đời đời, và trong linh hồn người.”

¹⁷⁷ “Ồ,” bà thưa, “vậy thì, chờ một chút, tôi—tôi hiểu, Ngài là người Do-thái.” Nói, “Vậy thì, Ngài là người Do-thái,” nói, “Ngài muốn nói cho tôi biết rằng Ngài lớn hơn tổ phụ của chúng tôi, là Gia-cốp, người đã đào giếng này chăng?” Ngài là Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Hiểu không? Nói, “Ngài muốn nói rằng Ngài vĩ đại hơn—hơn Gia-cốp, người đã đào giếng này chăng?” Một Người, trông giống như bình thường, đấy. Đó là tất cả điều anh chị em thấy, một người bình thường. Nói, “Ngài nói Ngài thì lớn

hơn tổ phụ của chúng tôi, là Gia-cốp, người đã đào giếng này, và chính người, và súc vật của người, đã uống từ giếng này chẳng? Ồ, chúng tôi thật được phước bởi uống nước giếng này mà đáng tiên tri ấy đã đào.”

Ngài phán, “Ừ-m,” Ngài phán.

“Và chúng tôi thờ phượng trên hòn núi này. Còn Ngài nói ‘tại thành Giê-ru-sa-lem.’”

178 Ngài phán, “Sự cứu rỗi là thuộc về người Do-thái, hỡi người đàn bà, chúng ta biết mình đang nói về điều gì.” Ngài phán, “Các người thờ phượng điều các người không biết.” Một người Do-thái được cho là biết Lời, đấy, điều gì được cho là như vậy. Nhưng, đấy, Ngài đang theo dõi lúc ấy. Tại sao? Ngài sẽ...Ngài sẽ làm điều gì? Xác chứng Lời Ngài. Hiểu không? Tại sao, bà nói...Ngài phán, “Nhân đây, hãy đi gọi chồng người đến đây.”

Và bà thưa, “Tôi không có chồng.”

179 “Sao,” Ngài phán, “người đã nói sự thật, đấy, bởi vì người đã có năm đời chồng, và người mà người hiện có chẳng phải là chồng người.” Hiểu không? Hãy coi đấy! Điều gì đó đã xảy ra, đấy, điều gì đó đã nhận lấy Sự Sống. Bây giờ, nếu nó không xảy ra ở đó từ đầu, nếu bà không có sự tượng trưng từ sự định trước, thì không bao giờ nắm bắt được điều đó.

180 Các thầy tế lễ đứng đó, nói, “Người này là quỷ Bê-ên-xê-bun.” Đấy, không có sự tượng trưng.

181 *Sự sống Đời đời*, “các người đã có luôn.” Xem đấy, anh em có Sự sống Đời đời, chỉ có một hình thức duy nhất của nó, đó là Đức Chúa Trời. Anh chị em là thuộc tính của Ngài, Ngài đã nghĩ về anh chị em và biết anh chị em trước khi sáng thế, trong trí Ngài. Hiểu kkkhông?

182 Bà nhìn quanh. Trông bà thật là—trông hình dạng bà thật tội lỗi. Nhưng, xem đấy, Ngài không thể—Ngài không thể nhận thầy tế lễ đó, bởi vì thầy tế lễ là một học giả uyên thâm, một nhà thần học về Lời, nhưng không có sự tượng trưng trên Thiên đàn, đấy, không có trong ý nghĩ của Đức Chúa Trời chút nào. Nhưng người đàn bà này đã có. Bà thưa, “Thưa Ngài, tôi nhìn thấy Ngài là một

đấng tiên tri.” Điều đó thật sự là tất cả những gì Ngài muốn bà thấy. Hiểu không? Bà nói, “Chúng tôi tin rằng là Ngài, tôi tin Ngài là một tiên tri. Bây giờ, chúng tôi biết. Chúng tôi không hiểu về các đấng tiên tri lúc này, bởi vì thật trễ rồi, chúng tôi biết rằng có một Đấng Mê-si đến. Và khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ là Lời. Đây, Ngài sẽ biết những bí mật của lòng, Ngài sẽ làm công việc mà—mà giống như Ngài đã làm ở đó.” Bà nói, “Ngài phải là một trong các đấng tiên tri của Đấng ấy, để dọn đường cho Đấng ấy hay điều gì như thế.”

Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy.”

¹⁸³ Ngài sẽ làm gì? Ngài đang minh chứng Lời Ngài, chứng thực địa vị của Ngài, minh chứng Ngài là ai. Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, cầu thay cho thế gian với chính Ngài. Và Đức Chúa Trời là Lời. Đúng thế. Ngài khiến gió và sóng yên lặng, để minh chứng lời tiên tri của Ê-sai, “Ngài sẽ được xưng là ‘Đức Chúa Trời quyền năng, là Cha đời đời.’” Hiểu không? Ngài cũng hóa ra nhiều bánh và cá, Con được sanh ra đồng trinh này. Đó là gì? Để minh chứng Lời. Mọi lời Kinh Thánh phải được ứng nghiệm. Ngài minh chứng Lời, bằng cách nói Ngài là Đức Giê-hô-va đã được biểu lộ. Ngài là sự bắt đầu của sự sáng tạo đó của Đức Chúa Trời. Chúa Trời ở trong sự sáng tạo, Chúa Trời với một phần nhỏ bé của sự sáng tạo ở đây mà Chúa Trời đang sống trong chính Ngài, Ngài đã có từ ban đầu của sự sáng tạo của Chúa Trời, “Từ nơi Ngài sanh ra nhiều con trai.” Để ý, Ngài cũng hóa ra nhiều cá. Ngài là Lời và chứng cứ của Lời.

¹⁸⁴ Bây giờ lắng nghe kỹ, khi chúng ta đi đến phần kết thúc. Ngày đó, mà tôi đã đọc cách đây ít phút, lúc ấy, khi Ngài đến nhà Giai-ru. Ngài bước vào, khi ông đã đến đó. Nào, nên nhớ, Giai-ru là một—một thầy tế lễ, một người tin nửa vời. Ông muốn tin Chúa Jê-sus, nhưng ông không muốn rời bỏ nhà hội của mình, bởi vì họ đã nói, “Hễ ai tin nơi Ngài sẽ bị đuổi ra khỏi nhà hội.” Bây giờ lắng nghe kỹ lúc này, để kết thúc, xin tập trung chú ý. Hãy xem điều này. Tôi tin rằng Chúa Jê-sus đã biết điều đó khi Ngài đi qua biển, vì Ngài biết hết mọi sự. Khi Ngài vượt biển, ngừng lại ở đó, và ở đây thầy tế lễ này đến. Con gái ông bị đau nặng, các bác sĩ

đã từ chối, nói rằng, “Cô ấy đang nằm chờ chết.” Vậy thì, thì giờ để hành động đến.

¹⁸⁵ Có lẽ điều đó dành cho anh chị em sáng nay, thì giờ đã đến cho anh chị em hành động. Hiểu không? Có lẽ anh chị em đau nặng. Có lẽ anh chị em tin chắc mình sai. Có lẽ thế. Đức Chúa Trời buộc phải hành động ngay, giờ hành động đã đến.

¹⁸⁶ Bây giờ nghe kỹ. Và ông đến, ông không quan tâm những người khác nói gì, xuất hiện ngay giữa công chúng, và đến qui xuống dưới chân Chúa Jêsus. Thật là một bước đáng ngạc nhiên cho—cho một học giả uyên thâm, để đến với Đấng mà chúng ta không có báo cáo về xuất thân từ trường lớp. Thật một người đến, được cho là hiểu biết hết thần học, đến với một Người được cho là “một kẻ nổi loạn, một người man rợ, điên khùng, Ngài mất trí, thậm chí tâm trí không ổn.” Xin lỗi vì sự diễn đạt đó, nhưng “Ngài chỉ là một người lập dị bình thường của thời đó,” mọi người nghĩ thế về Ngài. Như chúng ta nói ngày nay, với ngôn ngữ đường phố, “Đồ gàn dở!” Như tôi đã giảng ngày nọ về người gàn dở và người khó ưa, anh chị em biết. Đấy, đó là Ngài đối với công chúng, thật là một người bình thường hằng ngày...Nói, “Ồ, Ngài bị mất trí! Ngài bị khùng! Ngài bị điên!” Vậy thì, đây là một người đã có mọi học vị, đến với Người mà bị coi là mất trí. Ông buộc phải làm điều đó.

¹⁸⁷ Hãy xem điều đó bây giờ. Nó sẽ làm đau nhức một chút, nhưng sẽ rất tốt cho anh chị em. Đấy, đôi khi một cú sốc làm cho anh chị em tỉnh dậy.

¹⁸⁸ Để ý, Ngài đến và đi vào bên cạnh bé gái, đã chết này, có lẽ đã chết nhiều giờ trước đó, và họ đã liệm cô bé, và ướp xác, và đặt nó trên giường. Đó là cách người ta đã làm trong thời ấy, chỉ quấn thi hài lại và đặt nằm trong cái huyệt, trên tấm ván. Cô bé được đặt nằm trên giường, chất hoa ở chung quanh.

¹⁸⁹ Và, ồ, mục sư thân mến tốt quý đó, Giai-ru thân mến, tôi hình dung ông là một mục sư tử tế, mọi người yêu mến ông. Bởi vì, anh chị em biết đấy, tôi có thể chứng minh điều đó, bởi vì ông tin, trong lòng, tin Chúa Jêsus. Nhưng ông hầu như không thể quyết định, vì ông sẽ không có chi phiếu mỗi thứ Bảy hay mỗi

sáng thứ Hai. Hiểu không? Ông hầu như không thể quyết—quyết định. Và điều khác nữa, dân chúng, uy tín tốt đẹp tuyệt vời mà ông đã có giữa dân sự, họ sẽ nói, “Anh biết gì không, Giai-ru đã trở nên cuồng tín. Đây, ông ta đã đi qua đó với tiên tri giả ấy. Điều đó hoàn toàn chính xác những gì ông ta đã làm, nơi mà tất cả bọn họ cho là những dấu hiệu và các thứ, Tiên Tri đó của xứ Ga-li-lê, anh em biết đấy, Jêsus người Na-xa-rét ấy.”

¹⁹⁰ Chúng ta không tin điều đó lúc này, nó dường như báng bổ, nhưng đó là cách đã xảy ra lúc ấy. Hiểu không? “Và, ngày nào đó, như việc xảy ra bây giờ, sẽ xảy ra lúc ấy.” Đây, sự việc giống nhau!

¹⁹¹ Bây giờ để ý, ông đã đi qua đấy. Và ông hầu như không thể làm điều đó, nhưng đã đến lúc ông phải đi đến quyết định quan trọng để làm điều đó. Ông phải làm điều đó. Và ở đây ông đã đi đến với Chúa Jêsus, ngay trước tất cả mọi người, và sắp mình xuống dưới chân Ngài, và nói, “Lạy Thầy! Lạy Thầy!” Anh chị em biết đó là gì không? Quyền cai trị, quyền làm chủ. Đúng.

¹⁹² Xem đấy, nhiều người muốn Chúa Jêsus là Đấng Cứu Rỗi của họ, nhưng không phải là Chúa của họ. Đây, *Chúa* là “người cai trị.” Đúng thế. Anh chị em nói, “Chúa Jêsus ôi, Ngài cứu con và cho con đứng ngay tại đây, điều đó tốt lắm, và con sẽ làm việc riêng của con. Vậy thì, xin Ngài đừng xen vào việc của con. Nhưng Ngài có thể là Đấng Cứu Rỗi của con, nhưng đừng là Chúa của con.” Ngài muốn là Chúa, anh em biết đấy, rồi Ngài là Đấng Cứu Rỗi của anh chị em.

¹⁹³ Nhưng bây giờ, người nói, “Lạy Thầy, Đấng Cứu Rỗi!” Hiểu không? “Tôi...con gái nhỏ của tôi, đứa con duy nhất của tôi, nó được mười hai tuổi, các bác sĩ đã không chữa được nữa.” Không nghi ngờ gì thầy tế lễ có thể đã nói điều này, “Thầy biết đấy, hết thầy bọn họ nói về Thầy là một người cuồng tín, nhưng, Thầy biết, thưa Thầy, tôi—tôi—tôi tin Thầy. Tôi tin. Tôi biết Thầy có ơn phân biệt. Và điều duy nhất tôi muốn Thầy nói, là, chỉ đến đặt tay Ngài trên nó. Và rồi nói cho tôi biết làm điều gì, tôi sẽ làm điều đó.” Ô, bây giờ anh em bắt đầu hiểu nơi nào đó!

Ngài phán, “Ta sẽ đi. Ta sẽ đi.” Và Ngài bắt đầu đi.

¹⁹⁴ Sau khi ông đã đi được vài giờ, một người nhà chạy đến, như phong tục đã có lúc đó, đầu đội tro, nói, “Đừng làm phiền Người nữa, con gái ông đã chết rồi. Nó đã chết rồi, họ đã sửa soạn và liệm nó rồi.”

¹⁹⁵ Ô, lòng ông đau đớn dường nào! Chúa Jêsus quay lại, nhìn ông, ông nói, “Ôi! Ôi! Ôi!”

¹⁹⁶ Ngài phán, “Ta há chẳng nói với người sao?” Lúc ấy, những gì Ngài đã làm ở đó, Ngài đã hứa với Giai-ru. Vậy thì Ngài phải chứng minh điều đó. A-men. “Ta đã bảo người. Chỉ tin mà thôi thì người sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Vậy thì, Ngài biết Ngài đang làm gì. Ngài phán Ngài không làm gì hết cho đến khi Cha tỏ cho Ngài biết. Thánh Giăng—Thánh Giăng 5:19, “Con chỉ làm điều chi mà Cha tỏ cho Con thấy,” vậy Cha tỏ cho Ngài thấy điều gì sẽ xảy ra.

¹⁹⁷ Cho nên khi Ngài vào nhà, và đứng bên xác chết nhỏ, lạnh cứng đang nằm đó, đã đau nhiều tuần. Và thân thể cô bé, tái xanh, thức ăn không đưa vào được thân thể cô, và sốt và các thứ, và cô—cô bé đã chết. Họ đã xịt thuốc ướp và các thứ. Và nằm đó, anh em biết, đặt nằm trên chiếc giường và các thứ, chuẩn bị quàng lại và đưa đến mộ, và họ đặt...những vòng hoa chung quanh cô. Chúa Jêsus đến. Mọi người nói, “Ồ, Giai-ru ôi, con gái nhỏ của ông đã chết! Ô, người cha Giai-ru, ôi! Chúng tôi rất buồn cho ông, và mọi việc.”

¹⁹⁸ Ngài phán, “Ồ, giữ yên lặng; các người làm ồn quá.” Ngài phán, “Sao các người làm ồn ào và khóc lóc vậy?” Anh em hiểu không? “Sự ồn ào này, các người thật...các người—các người đang hét và kêu la. Bé gái này chẳng phải chết. Nó ngủ. Suyt.”

¹⁹⁹ Thế thì họ đã làm gì? Khi họ nghe Ngài phán rằng đứa trẻ không chết, họ...Nói, “Họ nhạo báng Ngài.” Nói cách khác, họ la ó chế giễu Ngài. “Ê ê ê! Sao, Người! Sao, Người là tiên tri giả! Sao, Người là kẻ lừa dối con người! Đứa bé gái đã chết. Bác sĩ nói nó chết. Chúng tôi đã ướp xác nó, chúng tôi đã liệm xác nó. Nó đang nằm đó, nó đã chết.” Họ nói, “Ha, ha, ha! Đây, Giai-ru, ông đã nói chuyện về Ngài, bây giờ ông thấy điều đó thế nào?”

²⁰⁰ Anh chị em biết Ngài đã làm gì không? Ngài phán, “Các người hãy ra khỏi nơi đây.” Chung quanh một đám người không tin như thế, không thể làm việc được. Lúc ấy, Ngài đã nói gì? Ngài phán, “Hỡi Giai-ru, nếu người chỉ tin mà thôi, người sẽ thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Vậy thì, đó là Lời Ngài. Ngài phải chứng minh điều đó. Được rồi.

²⁰¹ Rồi khi Ngài đi vào nhà nơi bọn họ đang khóc, Ngài phán, “Nó ngủ.” Điều đó trái với khoa học. Điều đó trái ngược với cảm giác bình thường. Nó đã chết, đã được ướp xác.

²⁰² Ngay khi người ta chết, họ ướp xác ngay lúc ấy, ngay khi sự sống đi ra khỏi họ, họ đổ các thứ để ướp trên người chết và quàng lại để đem đi. Xem đây, chôn họ, họ chôn người chết ngay, ồ, thậm chí đôi khi không báo cho người nhà biết. Anh em biết đây, A-na-nia và Sa-phi-ra; họ đã chôn A-na-nia, khi Sa-phi-ra... A-na-nia, khi Sa-phi-ra bước vào, anh em thấy; họ đem ông ra ngoài và chôn, anh em biết đây. Họ cứ, ngay khi người ta chết, họ đổ các thứ để liệm lên và mang ra ngoài và đưa đi chôn ngay. Hiếu không?

²⁰³ Vì thế cô bé được sẵn sàng rồi để mang vào mộ, nhưng họ muốn đợi cha đưa trẻ thấy nó trước khi họ đưa nó đi. Và khi Ngài đến, đưa bé ở trong tình trạng ấy, và Ngài phán, “Nó chỉ chợp mắt một lát.”

Ồ, họ nói, “Này, chẳng phải Gã đó thật điên khùng à!”

²⁰⁴ Vậy lúc ấy Ngài đã làm gì? Ngài đã phán nó ngủ rồi, Ngài phải chứng minh Lời Ngài. Ngài không thể làm điều đó trước đám người ấy, vì thế Ngài phán, “Hãy đuổi hết bọn chúng ra ngoài.” Và tôi có thể thấy Ngài nhìn Giai-ru và phán, “Người vẫn tin chứ?”

“Vâng, lạy Chúa.”

²⁰⁵ “Người và vợ người hãy đến đây. Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giảng, các người đến với Ta.” Ngài mang họ bước qua nơi đó và phán lời này, *talitha cumi*, có nghĩa là, “Hỡi con gái nhỏ, hãy chỗi dậy.” Và Ngài đã minh chứng Lời Ngài, nó chỉ ngủ. Đúng thế không? Ngài đã chứng minh ở đây, Lời Ngài là đúng. Bất chấp sự vô tín của họ, Ngài vẫn minh chứng Lời Ngài là đúng, bằng cách đánh thức nó dậy, bởi vì Ngài đã phán nó ngủ. Nó đã ngủ.

²⁰⁶ Ngài sẽ làm giống như vậy ngày nào đó, với mọi kẻ tin thật, vì Lời Ngài đã hứa. “Những kẻ mà ở trong Đấng Christ, Đức Chúa Trời sẽ mang họ đến với Ngài.” Đây, “Những kẻ mà ở trong Đấng Christ.”

²⁰⁷ Bé gái Do-thái này đã làm gì? Tôi vừa bắt đầu bỏ băng câu Kinh Thánh này ở đây, nhưng tôi—tôi sẽ—sẽ giữ nó. Tôi biết có lẽ đã trễ một chút, và chúng ta sẽ có hàng người xin cầu nguyện trong vài phút nữa. Có lẽ tôi sẽ không gặp anh chị em trong vài tuần, nhưng chúng ta hãy chờ một chút. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi.” Hiểu không? Để ý, cho phép tôi nói nhanh điều này bây giờ, để cho anh chị em thấy. Tại sao Chúa Jêsus đánh thức bé gái Hê-bơ-rơ này dậy? Vì nó biết nó không chết à? Vì sự định trước. Giống như Ngài đã đánh thức La-xa-rơ. Hiểu không? Có lẽ có nhiều bé gái đã chết cùng ngày ấy, Ngài không hề phán một lời với chúng. Ngài biết đứa bé này có Sự sống Đời đời. Thấy đó, Ngài không đánh thức những đứa kia dậy.

²⁰⁸ Hãy xem, khi Ngài ra khỏi thành Giê-ri-cô, họ nói, “Này, gã này đây!” Không nghi ngờ gì họ đã nói, “Người đã đánh thức người chết à? Người nói với ta người có thể khiến người chết sống lại, chúng ta có một nghĩa địa đầy người chết ở đây, hãy đến, đánh thức những người này dậy.” Xem đây, Ngài không hề để ý chút nào đến họ. Đây, không bao giờ làm điều đó, bởi vì Ngài biết Ngài là Lời.

²⁰⁹ Để ý, nó chỉ ngủ. Ngài biết người cha sẽ đến. Bây giờ, bé gái này, đây, Ngài biết rằng bé gái Do-thái đó chỉ ngủ. Đây, người—người công bình không chết. Chúa Jêsus đã đến để cứu chuộc người công bình. Và, *cứu chuộc*, có nghĩa là “được mang lại chỗ bạn đã từng ở.” Hiểu không? Ngài không thể cứu chuộc người không tin, cho dù họ có học thức và có nhiều bằng cấp tiến sĩ đến đâu đi nữa. Ngài không thể cứu chuộc họ, bởi vì họ không có thể được cứu chuộc; họ phải đi đến nơi đã định của họ. Nhưng, trong sự biết trước của Ngài, biết rằng La-xa-rơ sẽ ra khỏi mộ. Ngài cũng biết bé gái này có Sự sống Đời đời. Vì thế nó không chết, nó chỉ ngủ. Và khi công việc của chúng ta trên đất chấm dứt, nếu chúng ta không sống cho tới khi Ngài Tái lâm, thì chúng

ta không thể chết, chúng ta chỉ ngủ mà thôi. Ngài đã minh chứng điều đó ở đây. Ngài sẽ minh chứng nó lần nữa. “Dù những con ký sinh trùng da hủy diệt thân thể này, tuy nhiên tôi sẽ thức dậy giống như Ngài.”

²¹⁰ Ngài minh chứng mọi Lời Ngài, tất cả về Lời Ngài. Cứ suy nghĩ về điều đó, hết thấy về Lời *của Ngài!* Và anh chị em là Lời Ngài. Ngài là Lời, và anh chị em là một phần của Lời Ngài. Và, đó là lý do anh chị em được sai đến đây, để xác quyết địa vị của mình trong đời sống. Tôi—tôi—tôi không nghĩ anh chị em hiểu được điều đó. Đấy, Ngài là Lời. Bây giờ anh chị em hiểu được điều đó không?

²¹¹ Ngài đã ở trong bàn chân, ở thời Luther; trong bắp đùi, ở thời Wesley; trong đôi vai, trong thời Ngũ tuần. Hiểu điều tôi muốn nói không? Ngài hiện nay là Đầu. Anh chị em có phần mà kết hợp điều đó với nhau, thời đại này mà chúng ta đang sống hiện nay; không phải phần chân, không phải phần đùi, không phải phần vai, nhưng phần cổ. Đúng thế không? Nó kết hợp với đầu. Đó là phần của thân thể. Những kẻ ngủ trong Chúa Jêsus Đức Chúa Trời sẽ mang đến với Ngài. Kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết. Đúng thế không? Xem đấy, anh chị em trở nên một phần của Lời đó, anh chị em trở nên một phần của Ngài. Và anh chị em mang Danh Ngài nhận biết điều đó, đấy, anh chị em được đặt vào trong đó, chịu phép báp-têm trong Danh Ngài, trong Thân thể Ngài, “Bởi một Thánh Linh mà hết thấy chúng ta được ở trong một Thân,” ở trong đây, hoàn toàn chính xác giống như cùng vị trí. Ngài không hề thay đổi đường lối Ngài. Nếu... Bao nhiêu người tin hội thánh ban đầu ở trong Ngài? Chúng ta hãy xem, bao nhiêu người tin điều đó? Họ đã chịu phép báp-têm như thế nào? Được rồi. Đấy, Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Chúng ta đã minh chứng điều đó. Chúng ta có thể ở lại đây cho đến nửa đêm, minh chứng điều đó, và vẫn tiếp tục và tiếp tục và tiếp tục. Đấy, không hề thay đổi! Hiểu không? Anh chị em ở trong Ngài và là một phần của Ngài, bởi vì anh chị em là một phần của ý tưởng Ngài. Trước khi sáng thế, Ngài đã gọi anh chị em!

²¹² Kinh Thánh đã nói rằng con thú trên đất...Đó là kẻ nghịch Đấng Christ thuộc về giáo phái đang đến trên đất, hình thành con thú tại Rô-ma, là giáo phái đầu tiên. Và Hội đồng Giáo hội Thế giới này hình thành một hình tượng con thú, hoàn toàn chính xác những gì chúng ta vừa đưa ra trong quyển sách ở đó ngày nọ. Để ý, nó hình thành điều đó, đây, kẻ nghịch Đấng Christ. Và Kinh Thánh nói, “Hết thấy những kẻ không được ghi tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con,” (khi nào, tại cuộc phục hưng?) “bị giết trước khi sáng thế,” (tên của anh chị em đã được ghi tên trong đó) “kẻ nghịch Đấng Christ này sẽ lừa dối anh em.” Ma-thi-ơ 24:24, nói rằng—rằng “Kẻ nghịch Đấng Christ sẽ rất gần gũi giống như thật trong ngày sau rốt, đến nỗi nó sẽ lừa dối chính kẻ được chọn, hay được định trước...” Đó là điều giống như vậy, sự lựa chọn và sự định trước là điều không hề thay đổi, Đức Chúa Trời đã chọn anh chị em hay định trước anh chị em trước khi sáng thế. “Sẽ lừa dối hết thấy những kẻ mà tên của họ không được định trước trong Sách Sự Sống.”

²¹³ Đa-ni-ên đã nói về điều đó, cách mà người khôn ngoan sẽ thế nào trong ngày đó, và cách mà người đại dột sẽ như thế nào, và vân vân. Được rồi, rất nhiều, nhưng tôi thật sự đi quá—quá xa, đồng hồ chạy quá nhanh với tôi. Để ý, bây giờ theo dõi, Ngài để ý sau khi...Hãy xem điều gì xảy ra ở đây lúc ấy. “Hết thấy những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi. Hết thấy những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng là công bình. Hết thấy những kẻ mà Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài đã làm cho vinh hiển.” Cuộc hành trình của anh chị em đã xong, anh chị em đang sống phần của mình. Ấn điển là những gì mà Đức Chúa Trời đã làm dành cho anh chị em. Các công việc là những gì anh chị em làm trong sự biết ơn sâu sắc.

²¹⁴ Đã minh chứng bằng sự việc giống như vậy của Ngài, rằng Ngài biết mọi sự, Con được sanh ra đồng trình này. Ngài đã biết nơi có cá trong nước, mà Phi-e-rơ và những môn đồ thả lưới ngay ở đó và không bắt được gì. Điều đó minh chứng Lời Ngài. Đúng thế không? Ngài đã biết hết mọi sự.

²¹⁵ Và khi Ngài sẵn sàng để nộp thuế của Ngài, điều đó cho thấy rằng Ngài làm chủ mọi sự. Ngài biết nơi đâu có con cá có đủ

đồng bạc trong miệng nó để trả cho...Người nào đó đã đánh rơi nó ở đó, và con cá ấy đớp lấy. Và Ngài phán, “Hỡi Phi-e-rơ, hãy đi và thả lưới, đây, và bắt lấy con cá đó và lấy đồng bạc đó ở trong miệng nó ra. Và đem đi đáp ứng họ, nộp thuế.” Ô, vâng!

²¹⁶ Con cá có hang và chim trời có tổ, nhưng Ngài có Lời, Ngài là Lời, và mình chứng điều đó như vậy. Ngài luôn mình chứng Lời Ngài. Hiện nay Ngài cũng sẽ mình chứng như vậy, trong mọi thời đại Ngài mình chứng như nhau.

²¹⁷ Sau ngày thứ ba, sau khi Ngài đã chịu chết, chôn, vào ngày thứ ba, Ngài đã sống lại, để mình chứng Lời Ngài, vì đấng tiên tri nói, “Ta sẽ chẳng để cho Đấng Thánh Ta thấy sự hư nát, cũng không để linh hồn Người trong âm phủ,” ngày thứ ba, trước khi sự hư hoại có thể đến trong bảy mươi hai giờ. Xem đây, đã không chết ba ngày trọn, vì sự hư hoại chỉ đi vào thân thể sau bảy mươi hai giờ. Xem đây, vì thế Ngài đã không chết trọn thời gian, bởi vì đấng tiên tri đã nói, đây, đấng tiên tri đã nói, “Ta sẽ chẳng để cho Đấng Thánh Ta thấy sự hư nát.” Ngài đã mình chứng Lời Ngài.

²¹⁸ Ngài đã chữa lành người đau, người què, xác chứng Lời Ngài mà Ê-sai và hết thầy những tiên tri còn lại đã nói.

²¹⁹ Ngài đã ban đến Thánh Linh vào Ngày lễ Ngũ tuần, để chứng thực Lời Ngài. Anh chị em muốn có một số trong những câu Kinh Thánh này bây giờ, Giô-ên 2:28, Ngài phán, “Sẽ ứng nghiệm trong ngày sau rốt, Đức Chúa Trời phán, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt, và Ta sẽ đổ Thần Ta trên những đầy tớ trai và đầy tớ gái của Ta. Những kẻ trai trẻ các ngươi sẽ thấy sự hiện thấy, những người già cả các ngươi sẽ thấy chiêm bao, và vân vân.” Ngài đã xác chứng điều đó bằng sự tuôn đổ ra! Ngài cũng đã phán trước thời gian này, trong Lu-ca 24:49, nếu anh chị em muốn ghi xuống, Ngài phán, “Này, Ta ban cho các ngươi điều Cha Ta đã hứa. Nhưng các ngươi hãy đợi, trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên Cao.” Đây, Ngài đã thực hiện điều đó, Ngài đã ban Thánh Linh tiếp tục xác chứng Lời Ngài. Nhưng hãy xem điều Ngài đã phán. Ngài đã làm nó không? Được rồi.

²²⁰ Mác 16, Ngài phán, “Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người.” Đi bao xa? Khắp thế gian. Giảng cho ai? Mọi người. “Ai tin và chịu phép báp têm sẽ được cứu. Ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt, và những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” Ngài đã phán trong Mác 4, Ngài đã phán trong Giảng 14:12, Ngài cũng phán, “Kẻ nào tin Ta,” không phải kẻ giả bộ tin, nhưng, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm công việc Ta làm.” Có cùng một Thánh Linh đã ở trong Ngài để làm cùng công việc ấy. Bởi vì điều gì? Thánh Linh đã đến để bày tỏ Lời đã hứa trong tương lai. Đấy, Ngài đã sẵn sàng, vì Ngài biết những điều này sẽ xảy ra.

²²¹ Bây giờ, sau một ngàn chín trăm năm, với các thời đại hội thánh trôi qua, và tất cả những điều mà Ngài đã nói tiên tri về Luther, Wesley, chúng ta vừa trải qua và thấy rút ra điều đó, mặt trăng hạ xuống và rút nó ra, và Chúa đã rút ra điều đó trên bảng ở đây cho chúng ta, và cho thấy nó, và chính Ngài giáng xuống xác nhận nó đúng. Sau một ngàn chín trăm năm, và chúng ta ở cuối cùng của Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, Ngài đã hứa, trong Lu-ca 17:30, rằng cũng Con Người này (Ngài đã hứa điều đó) sẽ được bày tỏ trong thời này giống như đã xảy ra trong thời Sô-đôm, ở trên đất. Ngài đã làm điều đó không? Nó phải ứng nghiệm không? Nó không thể có khả năng...Bây giờ, nên nhớ, Ngài đến trong ba danh xưng: Con người, tiên tri; Con của Đức Chúa Trời, Thánh Linh; Con của Đa-vít, trong Ngàn năm bình an. Nhưng ở khoảng giữa, sự liên kết này, vậy thì theo Lời của chính Ngài, trong ngày khi Con Người sẽ được bày tỏ, bày tỏ chính Ngài như (điều gì? không phải là Con Đức Chúa Trời) Con Người. Sẽ bày tỏ chính Ngài trong nhiều cách khác nhau. Vậy thì, điều đó làm gì? Ma-la-chi 4, hoàn toàn đúng. Xem đấy, Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài, không phải ở trong toàn bộ các giáo phái to lớn, như chúng ta đã có qua các thời đại, nhưng Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài như Con Người lần nữa, để bày tỏ Ma-la-chi 4. “Trong ngày đó, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi, và người sẽ làm cho lòng con cái trở lại cùng Đức tin của các tổ phụ sứ đồ, tránh xa tất cả chủ nghĩa giáo phái này, mà trở lại với Lời nguyên thủy lần nữa,” rút ra Cây Nàng Dâu ngày sau rốt đó mà Ngài đã hứa. “Sẽ có Sự Sáng vào lúc chiều tối,” không qua ngày đầy sương, sẽ

có sự sáng; đó sẽ là một ngày không thể gọi là ngày hay đêm. Đấy, nó đang hình thành Thân thể. Nhưng cũng cái Đầu đã ở đây tại Đông phương, lại ở Tây phương lần nữa, “Buổi chiều tối sẽ có Sự Sáng.” Ô, chao ôi, tôi cảm thấy thích hát một bài!

Sẽ có Sự Sáng khoảng chiều tối,
 Chắc chắn bạn sẽ tìm thấy con đường vinh
 hiển;
 Trong con đường nước, là Sự Sáng ngày nay,
 Chôn trong Danh quý báu của Ngài.
 Trẻ già, hết thấy ăn năn tội,
 Rồi chắc chắn Thánh Linh sẽ ngự vào;
 Sự Sáng chiều tối đã đến,
 Nó được biết và làm nên sự kiện rằng Đức Chúa
 Trời và Đấng Christ là Một.

²²² Và Con Người đang bày tỏ chính Ngài trong cùng một quyền năng mà Ngài đã có, (không phải qua thời đại hội thánh, qua sự xưng công bình, sự nên thánh, tất cả những điều này ở đây) nhưng mà Con Người. Con Người là Ai? Lời! Và Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn, mạnh hơn gương hai lưỡi, và phân biệt những tư tưởng trong lòng. Ngài đã phải làm gì? Ngài phải minh chứng Lời đó. Ngài sẽ làm gì? Để ý về điều đó khi chúng ta thấy nó xảy ra, hãy xem Nó trong cùng một hình thức mà Ngài đã ở đây ban đầu, Trụ Lửa. Chà! Minh chứng rằng Ngài là Hê-bơ-rơ 13:8, nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đó là gì? Chúa Jêsus Christ, không hề thay đổi ngày hôm qua, đó cũng là Đấng Christ đã ở trong đồng vắng với Môi-se. Bao nhiêu người biết Kinh Thánh đã nói điều đó? Ngày hôm qua! Đó là Đấng Christ khi Phao-lô đang nói ở đây (anh chị em tin điều đó không?) trong Tân Ước. Thế thì Con Người, cũng là Đấng Christ đó, trong những ngày sau rốt. Hiểu không? Được rồi.

²²³ Để ý cũng Giảng 14:12, Ngài phán, “Các công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.” Tất cả những câu Kinh Thánh khác này, Ngài làm điều gì? Ngài ở đây đang minh chứng hiện giờ (không phải thời đại của Luther, không phải thời đại của Wesley, không phải thời đại Ngũ Tuần, không phải thời đại Báp-tít, không phải thời

đại Trưởng Lão, chúng ta đã đi thẳng qua điều đó và đã chứng minh nó bằng lịch sử trong Kinh Thánh; nhưng điều gì?) thời đại của Con Người đang được bày tỏ, mang đến những điều này để làm ứng nghiệm Lời khi hết thấy phải được ứng nghiệm. Hiểu không? Chúng ta thấy điều đó, và nó đúng!

224 Và, suy nghĩ, bởi cùng phương pháp Ngài đã thực hiện ban đầu, không chỉ được xác thực giữa vòng chúng ta, nhưng nó còn được chứng thực bằng khoa học. Họ phải thừa nhận Nó đúng. George J. Lacy, người đứng đầu Cục Điều tra Liên bang, về dấu tay và tài liệu, đã nói, “Quầng Sáng ấy đập vào ống kính máy ảnh. Chính tôi đã gọi điều đó là tâm lý, nhưng,” ông nói, “Ông Branham, chiếc máy ảnh này sẽ không chụp được tâm lý. Nó đấy.”

225 Điều gì vậy? Một lời chứng, cách đây nhiều năm khi Trụ Lửa đang đứng ở đó trong bụi cây ấy giống như ngọn gió lốc, nói, Ngài phán, “Con đừng bao giờ hút thuốc hay uống rượu, sẽ có một công tác cho con thực hiện khi con lớn lên.”

226 Người ta nói, “Thằng bé đó bị mất trí.” Mẹ muốn gọi bác sĩ, nghĩ tôi bị thần kinh.

227 Nhưng đó là gì? Ngài đã giáng xuống ngay tại sông đó ở đây, ở Sông Ohio ở đây, và phán, “Như Giăng Báp-tít đã sai đến để dọn đường cho Lời được bày tỏ, Sứ điệp của người sẽ cũng vậy.”

228 Tiến sĩ Davis đã gọi tôi bị “mất” “trí,” muốn đuổi tôi ra khỏi nhà thờ, bởi vì tôi không đồng ý với ông về những thầy giảng nữ và tất cả những điều kia mà không phù hợp với kinh thánh. Ông nói, “Và anh nói anh sẽ giảng và tạo ra một cơn phục hưng làm chấn động thế giới à?”

Tôi nói, “Không phải tôi, nhưng Ngài nói vậy.”

Ông nói, “Billy à, anh gặp phải ác mộng rồi.”

Tôi nói, “Tôi sẽ trả thề lại cho ông ngay bây giờ, tôi không phải là người của ông nữa.”

229 Ngài đã phán Điều đó, tôi tin Nó, và Ngài đã xác chứng Nó. Đó là phần tốt, Ngài đã minh chứng Nó, minh chứng Lời Ngài bằng Lời, vì Ngài là Lời. Hiểu không? Và Lời làm gì? Biết sự bí

mật của lòng. Đúng thế không? Được rồi, minh chứng điều đó trong Hê-bơ-rơ 13:8.

²³⁰ Và Ngài sẽ có Hội thánh Nàng Dâu sẵn sàng trong những ngày sau rốt. “Ngài sẽ làm điều đó cách nào, Anh Branham?” Tôi không biết. Nhưng Ngài phán Ngài sẽ làm. Ngài sẽ minh chứng nó. Một dân được Gọi ra từ hết thảy các dân khác, đúng thế, con chim kên kên bị vắn vện bởi Huyết Ngài. Hiểu không? Được Gọi ra, hết thảy những kẻ còn lại của bầy chống lại Nó. Nó bị khinh để và chối bỏ.

²³¹ Nhưng, con chim kên kên vắn vện, vậy thì, tôi không quan tâm tác giả bất đồng với Điều đó như thế nào đi nữa, ông ta đã phạm lỗi. Nên nhớ, con chim đó đã làm gì, chim vắn vện đó? Người ta đã lấy hai con, con trống đem giết, rồi đổ huyết lên con còn sống kia, nó làm sạch người phung, và rảy huyết đó lên người phung, rồi la lớn, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa.” Đó là Bạn của chúng ta, Chúa Cứu thế Jêsus, đã bị giết, Huyết Ngài ở trên chúng ta, đang kêu lên, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, cho Chúa.” Tất cả những con chim còn lại...Tôi vui mừng vì tên tôi có ở trong Sách; không phải trên đất này, nhưng ở trên đó; không phải trên da dê, nhưng trên da Chiên Con. Đúng thế.

²³² Sẽ có sự sống lại của kẻ chết. Ngài sẽ xác nhận điều đó. Đúng thế. Ngài sẽ minh chứng điều đó. Sẽ có sự Cất lên của Hội thánh. “Làm sao điều đó có thể xảy ra được?” Tôi không biết, nhưng Ngài sẽ xác chứng nó. Lời Ngài là thật. Sẽ có Thiên hi niên. Ngài sẽ minh chứng điều đó, Đó là Lời Ngài. Sẽ có trời mới và đất mới. Ngài sẽ minh chứng điều đó, bởi vì Lời Ngài đã phán vậy. Và chỉ có người công bình sẽ được ở đó. Ngài cũng sẽ minh chứng điều đó. Đúng thế. Chỉ có những người được làm nên là một phần của Lời (đấy, sẽ là phần của họ và vị trí của họ trong Lời dành cho thời đại của họ) sẽ là người duy nhất sẽ được ở đó. Vì, đó thật sự là điều sẽ xảy ra, Ngài là Lời. Và người đàn bà là gì? Hình ảnh của người đàn ông. Và là gì—Hội thánh là gì? Hình ảnh của Lời. Đấy, điều đó chính xác. Hiểu không? Vì vậy nó sẽ ở đó, hoàn toàn chính xác. Chỉ những người tin thật nơi Lời Ngài biết điều Này

và có thể tin Nó. Và Đức Chúa Trời giúp họ minh chứng nó, đúng thế, điều đó có thật.

²³³ Vậy anh chị em tin Điều đó không? Anh chị em tin Nó không? Nếu vậy, hãy đến bằng đức tin và chạm đến vạt áo Ngài, bởi vì Ngài đang đi qua lối này. Ngài sẽ minh chứng Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi, Hê-bơ-rơ 13:8. “Này, Ta ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế,” Ma-thi-ơ. Và Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm, theo Hê-bơ-rơ, Sách Hê-bơ-rơ, chương 4 câu 15, “Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta.” Anh chị em tin điều đó không? Hãy vươn tới chạm đến Chúa. Ngài đang hiện diện, “Này, Ta ở cùng các ngươi luôn.” Nhìn xuống qua các thời đại. “Hãy xem xét mọi việc. Điều chi lành thì giữ lấy.”

²³⁴ Vậy thì, nếu anh chị em thuộc về một giáo hội mà không tin Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi, không thay đổi trong mọi cách, thì hãy tránh xa nó đi. Hãy xác chứng!

²³⁵ Bây giờ, chúng ta nói Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Tôi không nói điều đó, Lời ở đây đã nói điều đó. Chúng tôi nói, “Ngài đã sống lại từ kẻ chết.” Ngài phán Ngài hôm qua, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh em tin điều đó chẳng? Ngài đã hứa những điều này xảy ra trong thời sau rốt, rằng cũng Con người ấy sẽ được bày tỏ.

²³⁶ Vậy thì, nên nhớ, đó không phải Chúa Jêsus đang phán với Áp-ra-ham ở đó, mà có thể phân biệt được những ý tưởng trong tâm trí của Sa-ra phía sau Ngài. Đó không phải là Chúa Jêsus, Ngài chưa được sanh ra. Nhưng đó là một Người trong xác thịt, mà Áp-ra-ham đã gọi là “Ê-lô-him, Đấng Toàn năng vĩ đại.” Tôi cho thấy...Và Chúa Jêsus đã phán, “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” bây giờ hãy xem kỹ, “việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm, cũng sẽ xảy ra lúc sự Đến của Con Người, khi Con Người được bày tỏ.” Không gì hơn như một giáo hội, đấy, không gì hơn; Nàng Dâu được kêu gọi, đấy. “Trong ngày đó Con Người sẽ được bày tỏ.” Điều gì? Để kết hợp Hội thánh với Đâu, kết hợp, đám cưới của Nàng Dâu. Chàng Rể kêu gọi sẽ đến ngay qua điều này, khi

Con Người sẽ giáng xuống và đến trong xác thịt con người để kết hợp cả hai với nhau. Hội thánh phải là Lời, Ngài là Lời, và cả hai kết hợp với nhau, và, để làm điều đó, thì phải nhờ đến sự biểu hiện về sự bày tỏ của Con Người. Không phải là một chức sắc tôn giáo. Tôi—tôi không biết, tôi...Anh chị em hiểu điều tôi muốn nói không? Xem đây, chính là Con Người, Chúa Jêsus Christ, sẽ giáng xuống trong xác thịt con người giữa chúng ta, và sẽ làm cho Lời Ngài rất thật đến nỗi nó sẽ kết hợp Hội thánh, Nàng Dâu và Ngài như là một, và rồi Nàng sẽ đi về Nhà để dự Tiệc Cưới. A-men. Nàng đã được kết hợp rồi, đây, chúng ta đi đến dự Tiệc Cưới, không phải đám cưới. “...đổ đầy xác thịt của anh em...chính nó, thuộc về mọi xác thịt của những con người mạnh dạn, bởi vì đám cưới của Chiên Con đã đến.” Nhưng, sự Cất lên, sẽ đi dự Tiệc Cưới. Khi, Lời ở đây kết hợp với người đó, và cả hai đến với nhau. Và rồi sau đó điều gì sẽ xảy ra? Nó bày tỏ Con Người lần nữa, không phải những nhà thần học giáo hội. Con Người! Lời và Hội thánh trở nên một. Bất kể Con Người đã làm gì, Ngài là Lời, Hội thánh làm giống như vậy.

²³⁷ Ngài đã minh chứng chính Ngài qua các thời đại như thế nào? Qua các tiên tri, mà có thể nói Lời, biết ý tưởng của họ. Đó là cách Ngài đã được biết, điều đó. Đã hứa ở thời đại hội thánh, đến qua với “thậm chí không phải ngày hay đêm,” nhưng buổi chiều tối thì Con Người sẽ được bày tỏ. Nó sẽ đến lần nữa. “Sẽ có Sự Sáng vào lúc chiều tối.” Hiểu không? Ngài làm gì? Minh chứng Lời Ngài.

²³⁸ Nào hãy nhìn lại, Ngài đã đến như một nữ đồng trinh, Ngài đã đến như họ nói, đúng hơn là, qua một người nữ đồng trinh phải không? Ngài đã đến hoàn toàn chính xác như cách Ngài đã phán không? Hãy xem ngày nay, Ngài đã xác chứng Lời Ngài bất chấp bao nhiêu kẻ vô thần, không theo đạo, lãnh đạm, Ngài vẫn cứ đến, minh chứng Lời Ngài. Chúng ta đây này, đến qua thời đại này của tất cả hội thánh và các thứ, cách xa như họ đã làm từ Ma-la-chi cho đến sự đến của Đấng Christ. Tất cả các đấng tiên tri và các thứ đã hết, và họ đã đưa vào những người quyền cao chức trọng và đại loại như vậy, nhưng, hoàn toàn chính xác, nhìn

xem loại tính cách Ngài gì đã ban đến. Hoàn toàn chính xác Ê-li, người ghét phụ nữ phóng đảng, và tô vẽ mặt mày, tô điểm son phấn cùng tất cả các thứ. Và các chức sắc, ông đã giết họ mọi ngõ ngách. Ra khỏi đồng vắng, ông không có ràng buộc gì với người nào trong số họ, và nói, “Đấng Mê-si trên đường đến. Tôi sẽ biết Ngài khi Ngài đến, tôi sẽ giới thiệu Ngài. A-men. Đừng bắt đầu nghĩ mình thuộc về *điều này* hay *điều kia*.” Thật giống như Ê-li đã làm!

239 “Và trong những ngày sau rốt, sẽ ứng nghiệm, trước khi ngày lớn và đáng sợ của Chúa sẽ đến, Ta sẽ sai đến cùng các người trước khi ngày lớn và đáng sợ của Chúa sẽ đến, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người, và người sẽ khôi phục Đức tin con cái trở lại cùng cha.” Và hãy xem, Đức tin của cha trở lại cùng con cái, dân Do-thái. Hiểu không? Lời hứa của họ về Kinh Thánh, Dân Ngoại và nơi mà từ đó họ đã sa ngã. Hãy xem số đôi đó thật đúng hoàn toàn, một cách chính xác. Và ở đây chúng ta thấy điều đó, Đức Chúa Trời đang minh chứng Lời Ngài.

240 Chúng ta hãy cúi đầu giây lát. Lạy Chúa kính yêu, Đấng mang Chúa Jêsus trở lại từ kẻ chết, để minh chứng Lời Ngài, và Ngài sống động ngày hôm nay, minh chứng Lời Ngài. “Này, Ta ở cùng các người luôn, cho đến tận thế,” minh chứng Lời Ngài. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” (Nếu đó không là “đời đời,” có lẽ anh chị em có thể—có thể vấp phạm ở một số trong chúng.) Con đã không ngừng giải thích điều đó, Chúa ôi. Nhưng, *đời đời*, họ biết, là chỉ “một—một khoảng thời gian.” Và vậy thì sau thời đại này, sẽ không là đời đời nữa, mà sẽ là cõi Vĩnh hằng. Vì thế Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi đã ở trong Môi-se và trong các đấng tiên tri. Rồi Ngài đến sau một khoảng thời gian, và chính Ngài đã trở thành người để...bày tỏ chính Ngài như Tiên tri Đức Chúa Trời. Và rồi chúng con có một khoảng thời gian, và Ngài đến lần nữa. “Hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.”

241 Chúng con suy nghĩ về điều này, Sa-lô-môn, trong ngàn năm bình an vĩ đại của người Do-thái, khi mà không có dân nào dám đụng đến họ, và sự ban cho lớn lao đó của Đức Chúa Trời thì ở

trong đấng tiên tri ấy cho đến nỗi ông đã bày tỏ cho nữ hoàng biết mọi bí mật của lòng bà, không điều gì sai trật. Thời đại vĩ đại đó, tỏ cho thấy và làm hình bóng rằng có một Thời đại lớn đang đến.

²⁴² Và giờ này, Cha ôi, đó là Ngài, chứ không phải Sa-lô-môn. Đó là Ngài ở trong Đức Chúa Jêsus, vì Ngài đã phán, “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang cầu thay cho thế gian với chính Ngài. Ngài là sự bắt đầu của sự sáng tạo.” Thân thể Ngài là sự sáng tạo cứu chuộc. Và bây giờ qua các thời đại hội thánh đã đánh mất tình yêu ban đầu của nó, và hiện giờ trong những ngày sau rốt Ngài đã hứa kêu gọi một dân sót ít ỏi, một Bầy nhỏ, vào những ngày sau rốt.

²⁴³ Cha ôi, lòng chúng con đang nhảy nhót, và tim con đang đập, khi con nghĩ về điều đó và biết rằng Lời Ngài là thật, không Lời nào có thể sai trật. Xin cho những người này ngày hôm nay hiểu điều đó, và xin cho những tội nhân tìm kiếm Ngài giờ này, trước khi các cổng đóng lại và sẽ không còn thì giờ nữa. Xin để Nàng Dâu, khi bắt đầu bước ra khỏi *điều này* và *điều kia*, xin cho Nàng trở lại trong hàng lối như khải tượng đã tỏ cho thấy cách đây vài tuần.

²⁴⁴ Con nguyện xin Cha, Cha ôi, ban phước cho giờ này, và chữa lành người đau. Đây là số vải đang đặt ở đây, những chiếc khăn tay từ...đến từ những vùng khác nhau. Và giờ này, trong Thánh Kinh, Nó nói rằng, “Họ lấy y phục và tạp-dề, khăn tay, từ thân thể của Phao-lô, mà để trên người bệnh, thì Chúa chữa lành họ.” Vậy thì, chúng con biết rằng chúng con không phải Thánh Phao-lô, nhưng chúng con biết rằng đó không phải là Thánh Phao-lô, mà chính là đức tin của dân sự nơi ông là đầy tớ của Ngài. Lạy Chúa, những người này sẽ không lái xe đi hàng trăm dặm nếu họ không tin. Xin ban thưởng cho đức tin của họ, Chúa ôi, khi con...không xúc dầu chiếc khăn tay (Phao-lô không hề xúc dầu cho chúng, nó chỉ được lấy từ thân thể của người), khi con giữ những chiếc khăn tay này, Chúa ôi, không phải thân thể con (vì nó chẳng tốt gì), nhưng nó là tài sản cứu chuộc của Ngài, vậy con cầu nguyện, Chúa ôi, để Ngài sẽ khen thưởng cho đức tin của họ. Nguyện xin

mỗi một người sẽ được chữa lành, vì có Nước của Đức Chúa Trời. Giờ này, Chúa ôi, một Sứ điệp dài dòng, không có nghĩa là nó dài thêm vài phút, nhưng nó mất hai tiếng hoặc hơn nữa. Giờ này xin cho người đau được chữa lành, Chúa ôi, để cho dân sự thấy rằng Ngài ở đây, rằng con không tự nói điều này. Chính là Ngài, Chúa ôi. Con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁴⁵ Bây giờ, chỉ còn khoảng mười phút. Tôi không biết...(Anh đã—đã phát ra cái nào ở đây không, nó là chữ gì?) Billy nói cậu ấy đã phát ra một số thẻ. Tôi đã yêu cầu cậu ấy làm điều đó sáng nay. Và tôi vừa đi vào cách đây vài phút phía sau đó, và tôi không có cơ hội để hỏi lại cậu ấy, bởi vì tôi bận với Anh Ben và một số người ở quanh đây. Tôi không có thì giờ để hỏi lại cậu ấy. Cậu ấy vừa mới nói với tôi cậu ấy đã phát thẻ cầu nguyện. Thẻ cầu nguyện B, một trăm...(Một đến một trăm phải không?) B. Tốt, chúng ta hãy, tôi tin, thẻ cầu nguyện số một, chữ B. Ai có thể cầu nguyện B? Quý vị có thể...Nếu quý vị có thể đứng lên, hãy đưa tay lên, nếu quý vị có thể bước đi. Người phụ nữ nào đó ở phía sau. Được rồi, B, số một, số hai, ba, bốn, năm, đi lối này. Và tôi sẽ yêu cầu những em nhỏ này nếu chúng cứ đến gần phía sau bục giảng và ngồi xuống ở đây bây giờ. Được rồi. Nào, bây giờ tôi nói với anh chị em, hãy đem chúng đi, quý vị đi qua lối này ở đây, những người từ số một đến số năm, đi thẳng qua lối đó và đi thẳng xuống. Hãy để những người ấy ở trong lối đi ở đó, nếu họ có thể, đi ngay lại ở đây hướng về chỗ ngồi của họ. Bây giờ, những đứa trẻ đang ngồi ở đây, đi thẳng đến phía sau bục giảng ở đây. Và tôi muốn chúng bước ngay đến gần ở đây, những người đó, để tôi có thể cầu nguyện cho chúng.

²⁴⁶ Bây giờ, chúng ta hãy xem nào. Tôi hiểu. Tôi đã gọi từ số gì, một đến năm rồi, phải không? Một, hai, ba, bốn, năm. Một...Mọi người mà có thể cầu nguyện ở đó, một đến năm, hãy đưa tay lên, xem thử tất cả các bạn có đứng lên tại chỗ không. Có số một, hai, ba, bốn. Thiếu một người. Một, hai, ba, bốn, năm, chữ B. Các bạn hết thấy là số một, hai, ba, bốn phải không? Một, hai, ba, bốn phải không? Số năm ở đâu, B? Năm, đi phía sau lối đó, thưa bà. Được rồi, thưa ông, đi vòng quanh lối đó. Đúng rồi. Đi thẳng gần đó

và trở lại, số năm. Sáu, bảy, tám, chín, mười. Được rồi, B, thẻ cầu nguyện số sáu, bảy, tám, chín, mười. Đây, chúng ta làm điều này, thế thì quý vị đừng làm xáo trộn vậy. Sáu, bảy, tám, chín, mười. Bây giờ tôi đã có...Tôi nghĩ. Ông có thể chứ, thưa ông, đang đứng ở đây? Số bảy à? Được rồi, đi thẳng qua đó, ông đi ngay với họ. Tôi chỉ có hai người, tôi nghĩ, ở đó. Được rồi, sáu, bảy, tám, chín, mười, thẻ cầu nguyện số sáu, bảy, tám, chín, mười. Tôi chỉ có hai người, đây là...Ông có một thẻ à, thưa ông? Ông đây. Họ kia kia. Mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm. Vậy thì đó là một, hai, ba, bốn, năm. Được rồi, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi. Một, hai, ba, bốn, đó. Được rồi, hai mươi, hai mốt, hai mươi hai, hai mươi ba, hai mươi bốn, hai mươi lăm. Một, hai, ba, đi quanh lối đó, thưa ông, đi thẳng gần đó, kéo mất hàng, hai mươi lăm, hai mươi lăm. Xin giúp ông ấy ở đó, để ông ấy đi ra qua lối đi ông ấy muốn. Đây rồi, anh ơi, ngay ở đây, họ mở ra lối đi cho anh. Nhiều người đã mở ra một lối đi cho anh ở đây. Người nào đó giúp anh ấy đi lên đây, nếu có thể được. Hãy để anh ấy tiến thẳng lên và đi vào hàng ở đó. Tôi bảo anh em, để anh ấy ngồi xuống ngay ở đó, khi nào số anh ấy được gọi, thì đưa anh ấy lên. Hiếu không? Khi đến số của anh ấy, hãy đưa anh ấy vào trong hàng. Được rồi, tôi nghĩ chừng đó cũng nhiều rồi để có—có thể tiến hành giờ này.

²⁴⁷ Bây giờ, bao nhiêu người ở đây không có thể cầu nguyện, và anh chị em tin chắc, anh—anh chị em hoàn toàn tin chắc rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành người đau? Hãy đưa tay lên. Anh chị em tin điều đó không? Bao nhiêu người anh chị em ở đây là từ...mà biết rằng tôi không biết gì về anh chị em, không biết một bệnh tật nào của anh chị em? Có—có nhiều người ở đây lúc này, đền tạm của tôi, với một trong những người khách lạ, hầu như tôi không thể thấy bất cứ ai, trừ những mục sư truyền đạo này. Ngay dưới đó tôi thấy một người mà tôi nhận ra. Tôi không ở đây đủ, đây, và họ chỉ là những người đến từ mọi nơi. Bao nhiêu người ở đây...Xin để tôi chứng minh điều đó với anh chị em. Bao nhiêu người ở đây biết tôi không biết gì về các bạn? Hãy đưa tay lên. Nhìn đây. Thấy không? Thấy không? Đó là tay của các bạn trước mặt Chúa, các bạn thấy. Tôi không biết gì về họ. Bây giờ,

tôi không biết rằng tôi có thể làm cho một người đã gọi lên trong hàng cầu nguyện như thế này, mà tôi thật sự biết, nhưng tôi sẽ không biết họ ở đây vì điều gì. Đây, tôi sẽ không biết họ ở đây vì điều gì.

248 Vậy thì điều tôi đang cố gắng là làm cho anh chị em thấy điều này, bây giờ hãy xem, “Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Anh chị em tin điều đó không? Anh chị em tin Ngài sẽ minh chứng Lời đó không? Được rồi. Ngài phán Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài như Con Người vào cuối của thời đại hội thánh này không? Bao nhiêu người? Và thế gian sẽ trông giống như, ở trong bóng dáng của Sô-dôm và Gô-mô-rơ không? Anh chị em tin điều đó không?

249 Nay, Billy, sao con không để họ đến ngay gần đây? Đúng thế, được rồi. Tốt, được, được rồi.

250 Vào—vào cuối thời đại, Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài. Nào, hãy xem, anh chị em nhận ra điều đó, thế thì, đây là điều hoàn toàn không thể xảy ra chẳng? Bây giờ, đây là những người đang đứng trong hàng này, mà tôi chưa hề thấy trong đời. Có những người đang ngồi ở ngoài đó, mà tôi chưa hề thấy. Nhưng, nên nhớ, Hê-bơ-rơ 4:15, tôi tin là thế, đã nói rằng, “Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Đúng thế không? Vậy thì, nếu Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm, thì Ngài là Hê-bơ-rơ 13:8, thế thì, “Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Đúng thế không? Bây giờ, Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài như thế nào? Như tôi đã nói với anh chị em, Ngài luôn nói qua các tiên tri Ngài. Ngài luôn gọi đến một—một—một—một sứ điệp trước sự phán xét. Mọi sự đó, Ngài không hề thay đổi đường lối của Ngài.

251 Ngài đã quyết định trong vườn Ê-đen, cách Ngài sẽ cứu con người như thế nào, qua dòng huyết đổ của một người vô tội. Ngài không hề thay đổi điều đó. Chúng ta cố thay đổi nó, qua giáo dục, qua những tháp Ba-bêl, qua những thành phố lớn, và mọi thứ giống như thế. Chúng ta cố thay đổi nó, nhưng không có tác dụng. Chúng ta cố thay đổi nó, bằng sự giáo dục thế gian với Ngài. Chúng ta cố thay đổi nó, bằng giáo phái của con người. Nó

không bao giờ có kết quả. Chỉ một chỗ con người có thể gặp để thờ phượng, là dưới dòng Huyết. Các giáo phái của anh em sẽ chia tách anh em ra, nhưng dưới Huyết anh em đều như nhau. Ngài không hề thay đổi.

²⁵² Vậy thì, nếu Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm bất biến, và hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, thì Ngài phải giữ Lời đó. Không phải vì chúng ta nói Ngài đã giữ, mà bởi vì Ngài phán Ngài sẽ giữ. Hiểu không? Bây giờ, vậy thì, nếu Ngài sẽ làm thế...Bây giờ, chỉ dừng lại ở đây vài phút, suy nghĩ. Nào, bao nhiêu người trong quý vị ở trong hàng cầu nguyện này biết rằng tôi không biết một điều gì về các bạn, sự đau yếu của các bạn? Thế thì hãy đưa tay lên, các bạn biết điều tôi...Bao nhiêu người trong hàng cầu nguyện đó biết tôi không biết các bạn? Hãy đưa tay lên.

²⁵³ Hãy nhìn cử tọa, xem đây. Bây giờ, anh chị em ở ngoài đó, anh chị em không phải được ở đây, anh chị em chỉ cần chạm vào vạt áo Ngài. Anh chị em chỉ nói, nói, “Lạy Chúa Jêsus, con tin Ngài.” Bây giờ anh chị em nói, “Con tin điều Đó. Và con—con tin rằng—rằng Ngài có thể bày tỏ cho Anh Branham, bởi vì...”

²⁵⁴ Bây giờ, không phải vì ấy là Anh Branham, anh ấy chỉ là một người bình thường. Và có lẽ nếu sự Cất lên đến sáng nay...Anh chị em nghĩ gì về sự Cất lên? Nếu sự Cất lên đến sáng nay, tôi nói điều này trong sự khiêm nhường, không có nghi ngờ gì rằng nửa hội chúng này, nếu chúng ta làm theo—theo mức độ, theo chỗ chúng ta nên có, một nửa trong anh chị em này sẽ đi trước tôi. Đúng thế. Tôi không...Hãy xem trách nhiệm mà tôi có, và tôi thực hiện nó một cách—cách lỏng lẻo như thế nào. Tôi là đầy tớ vô ích của Đấng Christ, biết những gì tôi biết về Ngài, và rồi sống theo cách của tôi; không vô đạo đức, không ô uế, không có gì giống như thế, Chúa biết điều đó là thật. Hiểu không? Tôi cố sống ngay thật, nhưng tôi—tôi—tôi thật sự giống như tôi không thể có được điều trải qua. Có lẽ nó đã có với người nào khác, có lẽ có học vấn cao hay điều gì đó, họ có thể có điều đó với dân chúng. Nhưng rồi một số người nghĩ, không phải hết thấy mọi người sẽ hiểu được điều đó, dù sao đi nữa. Hiểu không? Hiểu không? Đây,

Ngài biết những gì Ngài sẽ làm. Vì thế tôi cứ giao phó chính mình cho Ngài và nói, “Chúa ôi, con ở trong tay Ngài, xin làm cho con điều gì Ngài thấy thích hợp.” Vậy thì, nếu Chúa Jêsus Christ hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi...

255 Bây giờ, tôi nghĩ tôi biết người đàn bà này. Tôi không thể nghĩ về bà ấy là ai, nhưng tôi biết chị ấy. Tôi biết chị, cách nào đó. Nhưng tôi đã thấy mặt chị, tuy nhiên tôi—tôi không biết chị là ai ngay lúc này. Nhưng tôi—tôi—tôi biết chị, cách nào đó. Chị không biết tôi chứ? Ừ-m. Tôi—tôi nghĩ, tôi nhìn vào mặt chị ấy, tôi nghĩ mình biết chị, nhưng tôi không thể nói chị là ai. Song tôi tin chị... Không phải chồng chị...Chị có phải là người làm việc tại...Chồng chị làm việc tại Seven—Seven—Seven...hay Seven-Eleven, hoặc điều gì giống như thế, dưới New Abany. Bà Agan, đúng thế. Bây giờ, chị ở đây, đến nhà thờ. Roy, đó có phải là người chúng ta đã đi đến ngày nọ ở...Đó là—đó là người ở trên núi đó không? Nói gì hả? Chị của bà ấy. Đó là, đó là như thế nào, thấy đó. Tôi nhớ Roy và tôi đang lái xe đi, anh ấy nhắc đến tên đó, và Chúa đã sai tôi lên đó và chữa lành phụ nữ ấy ngay tại đó. Vâng, thưa quý vị, và tôi thật sự nhớ.

256 Bây giờ, nhưng biết điều gì không ổn với chị, tôi không có ý kiến. Anh chị em biết điều đó. Song nếu Chúa Jêsus có thể nói cho bà ấy biết điều gì đó mà bà ấy đã làm. Hay nếu có lẽ bà ấy—bà ấy gặp rắc rối về tài chính nào đó. Có thể bà ấy và chồng bà gặp rắc rối, có lẽ bà và con cái của bà, có lẽ một trong những đứa con bà, nếu bà có con, tôi không biết. Nhưng nếu bà có, có lẽ một đứa con nào đó của bà đang—đang chạy ra ngoài. Có thể bà ấy đang đứng ở đây để biết điều gì đó về việc ấy. Tôi không biết. Tôi không có cách nào để biết. Tôi—tôi—tôi không thể nói cho bà biết. Nhưng Ngài biết. Hiểu không? Vậy thì, anh chị em biết. Phải không?

257 Hãy lắng nghe, bây giờ nắm bắt điều này thật kỹ. Tôi không hề nói điều này với cử tọa trước đây, nhưng tôi cảm thấy được dẫn dắt để nói giờ này. Lời là gì? Là một ý tưởng được diễn đạt. Vậy thì, làm thế nào tôi có thể diễn tả ý nghĩ của bà ấy là gì, hay làm sao tôi có thể diễn tả với bà ấy ý tưởng của bà là gì? Nó sẽ

phải là một số ý nghĩ được đưa ra, mà bà ấy không thể làm điều đó. Vậy tôi phải diễn tả ý tưởng của Ngài, và nếu nó đúng...Nếu đó là ý tưởng của Chúa, nó sẽ đúng; nếu không phải là ý của Chúa, thì nó sẽ không đúng; bà ấy sẽ biết điều đó, anh chị em sẽ biết, hết thầy sẽ biết điều đó. Đấy, không có cách nào tránh khỏi điều đó. Phải là Chúa hay là không phải Chúa. Ân điển của Ngài đầy đủ. Vậy thì anh chị em tin, bây giờ, mọi người.

258 Và bao nhiêu người sẽ tin?Ồ, có lẽ quý vị chưa bao giờ thấy một trong những buổi nhóm trước đây, nhưng quý vị sẽ tin nếu Đức Chúa Trời làm điều đó chứ? Và thế thì quý vị ở ngoài kia giờ này, quý vị sẽ không ở trong hàng cầu nguyện, quý—quý vị cũng cầu nguyện, đấy. Hay là, nếu quý vị, cũng đang đến trong sự cầu nguyện, tôi không quan tâm quý vị là ai, quý vị cứ cầu nguyện.

259 Lạy Chúa Jêsus, bây giờ con đã làm mất nhiều thì giờ, nhưng đó là sự hầu việc của Ngài, Chúa ôi. Và con đã làm mọi điều đó với tất cả sự khiêm nhường con có thể, nhưng Chúa là Đức Chúa Trời, bây giờ việc còn lại là ở trong tay Ngài, Cha ơi. Xin tỏ ra rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và Lời Ngài là thật. Xin xác nhận Lời Ngài, Chúa ôi, về thời kỳ cuối cùng này khi Con người sẽ được tỏ ra. Ngài đã tự bày tỏ chính Ngài như thế nào? Ngài là Lời. Lời là gì? Đáng xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Ngài nhận biết ý tưởng của họ, đã phán bảo Phi-e-rơ, Phi-líp, Na-tha-na-ên, người đàn bà bên giếng, hết thầy những người còn lại ở đó, mà khi họ đến, biết đưa bé gái ngủ, không chết. Con cầu xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ sử dụng đèn tạm khiêm nhường của chúng con ngày hôm nay, nơi trú ngụ thuộc về đất này, để Ngài có thể bày tỏ chính mình Ngài. Qua Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

260 Bây giờ để chữa lành, thì tôi không thể, anh chị em biết điều đó. “Ân tử là gì, Anh Branham, điều gì đó mà anh nhận lấy phải không?” Không. Đó là điều gì đó mà anh chị em biết cách để tự làm cho mình thoát ra khỏi phương pháp. Hiểu không? Chừng nào anh chị em còn ở đó, thì nó sẽ không có tác dụng. William Branham là kẻ thù lớn nhất mà tôi có. Hiểu không? Nhưng khi tôi thoát khỏi ông ta cách ấy, đấy, thì Chúa Cứu Thế Jêsus có thể

sử dụng thân thể tôi. Hiểu không? Đấy, vậy thì, tôi đến với người đàn bà đó. Bây giờ điều gì? Bây giờ nói nếu—nếu bà ấy—nếu như bà ấy đau.

²⁶¹ Đây là một quý bà đau chân đang ngồi trên—trên một cái ghế. Vậy thì, nếu tôi...nếu Chúa Jêsus ở đây, và đi xuống đặt tay Ngài trên bà đó, chân của bà sẽ khỏe mạnh. Không nghi ngờ gì điều đó. Nhưng, anh chị em thấy, chúng ta là con người với đôi tay dơ dáy. Bàn tay Ngài thánh khiết, Đức Chúa Trời chứng thực Ngài. Ngài là Lời. Anh chị em tin điều đó không? Chắc chắn, Ngài không nghi ngờ gì. Ngài sẽ đặt tay Ngài trên bà, phán, “Hỡi con gái, hãy khỏe mạnh,” và bà sẽ trở nên khỏe mạnh. Nhưng rồi Ngài đã ủy thác cho chúng ta làm công việc giống như vậy. Tôi nghĩ Ngài đã xác nhận điều đó rõ ràng.

²⁶² Bây giờ, điều gì xảy ra nếu Ngài ban cho tôi một khả tượng, và nói cho người đàn bà này điều gì đó để làm? Điều đó, ồ, tôi nghĩ thế thì nếu tôi đặt tay lên bà ấy, thì bà sẽ được khỏe mạnh. Anh chị em tin điều đó không? Nhưng điều gì xảy ra nếu Ngài không ban cho tôi khả tượng? Khả tượng sẽ làm gì? Chỉ ban cho đức tin của tôi. Truyền qua đức tin của tôi, quyền năng không thấy được của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Vậy thì, nếu anh chị em, mỗi người chết ngay giờ phút này, anh chị em sẽ không hề thấy mình lìa khỏi xác. Tất cả khả năng của trí óc và thân thể của anh chị em, tất cả điều đó anh chị em sẽ để lại, nhưng anh chị em sẽ không hề thấy nó chết. Hiểu không? Nó có thể là một...Lực tác động khiến tôi di chuyển đôi tay, đó là một lực, phải không? Lực có thể làm tôi suy nghĩ, lực mà có thể làm tôi giảng dạy, lực mà có thể làm tôi sống, hành động, lực giống như vậy mà có thể thúc đẩy thân thể này lìa khỏi nó và anh chị em sẽ không thấy lực lìa khỏi. Nó là sức mạnh không thấy được. Đức tin cũng giống vậy! Đừng bỏ qua điều này. Đức tin! Chúa Jêsus phán, “Họ sẽ đặt tay trên người đau.” Vậy thì, xem đấy, nếu tôi hành động và có một khả tượng và đặt tay trên bà ấy, tôi tin rằng bà ấy sẽ khỏe mạnh, vì tôi đã thấy khả tượng, sự tin chắc của tôi là ở trong khả tượng. Nhưng còn về Lời thì thế nào? Đặt tay trên bà ấy với cùng đức tin. Khả tượng chỉ được ban cho để làm động cơ thúc

đẩy đức tin của tôi và đức tin của anh chị em. Với cùng đức tin như nhau mà không có khả tượng, nó sẽ làm việc như nhau. Một số người được ban cho đức tin lớn. Một số không có loại đức tin đó, họ được ban cho khả tượng để cho họ có đức tin ấy. Hiểu không? Vậy thì, hãy xem, có thể sẽ vẫn là những bàn tay dơ dáy ấy, cùng con người ấy, nhưng cứ đặt tay trên họ.

263 Bây giờ, để cho Chúa Thánh Linh xác nhận sự Hiện diện của Ngài, xác quyết Lời Ngài mà Ngài đã hứa. Lúc này, tôi quên tên bà là gì. Tên bà là gì, nào? Agan. Tốt, Ngài có thể bảo tôi điều đó nếu Ngài muốn, đấy, nhưng tôi chỉ nói điều mà tôi—tôi biết tôi biết bà. Vậy thì, bà cứ đến đây ngay chỉ một phút, gần hơn một chút, có nhiều người đang đứng cầu nguyện ở đó, bà thấy đấy. Đó là...Nào, Bà Agan, nếu tôi—nếu tôi là đầy tớ của Đấng Christ, và tôi đã rao giảng Lời mà tôi tin là Lễ thật, bà tin điều đó chứ? [Bà Agan nói, “Vâng.”—Bt.] Bà tin điều đó. Vậy thì, nếu bà cần điều gì đó, tôi không thể cho bà, bởi vì tôi không có nó để cho; trừ phi có lẽ chỉ là ít tiền hay là điều gì đó, hoặc tôi có thể đi đến nói chuyện với chồng bà hay con cái hoặc những người thân yêu của bà hay người nào đó, thì tôi có thể. Nhưng nếu bà cần sự chữa lành, tôi không thể cho bà điều đó, nó đã được mua chuộc rồi. Nhưng qua một sự ban cho, tôi có thể làm cho bà nhận ra, nếu bà có đức tin, rằng điều đó đã được mua chuộc rồi, bởi vì Người Đấng mà đã mua chuộc nó, Đấng duy nhất bà có thể đặt đức tin, là Con của Đức Chúa Trời. Đấng Mua Chuộc đang đứng ở đây. Hiểu không? Đúng thế không? Đấng Mua Chuộc ở đây.

264 Bây giờ, bà biết tôi như là một người anh, một người truyền đạo, và tôi biết bà như một người chị. Chúng ta biết Ngài như là Đức Chúa Trời. Vậy thì, nếu Thân vị không thể thấy được đó, bởi một sự ban cho mà tôi phải có để thoát khỏi chính tôi, có thể nói với tôi, nói với bà qua tôi, môi miệng tôi, đấy. Bây giờ, khi tôi đang cầu nguyện, Đức Chúa Trời không thấy tôi, Ngài chỉ nghe tiếng tôi qua Huyết Chúa Jêsus. Đấy, Ngài không thấy tôi, Ngài nghe tiếng tôi. Và Huyết đó ở đấy để đại diện cho điều tôi cầu xin. Hiểu không? Rồi Ngài nghe tiếng tôi, nhưng Ngài chỉ thấy Huyết. Đấy, Ngài không thấy tôi, vì thế tôi không thể là nhơ nhớp khi tôi

ở dưới Huyết. Huyết tẩy sạch. Xem đây, Ngài là người trung gian giữa tôi và Đức Chúa Trời, và đã hứa, “Hãy cầu xin Cha bất cứ điều gì, Ta sẽ làm điều đó.” Anh chị em tin đó là thật không?

²⁶⁵ Bây giờ, nếu mọi người...trông giống như...Anh chị em có thể thấy điều gì đang xảy ra không? Nhìn xem, đang đến đây, một quang Sáng, màu hổ phách, đang di chuyển chung quanh đây.

²⁶⁶ Lúc này bà ấy không thể giấu điều đó nếu bà phải giấu. Không, không. Chị ở đây từ những hậu quả của điều gì đó đã xảy ra với chị. Chị bị viêm phổi, và chị đã ở trong bệnh viện. Chị đã phải nằm thở ô-xy. Và chị chịu đau đớn từ những hậu quả của nó. Chị sẽ được khỏe mạnh. Chúa Jêsus Christ sẽ cho chị được lành, tôi thấy điều đó. Hãy đi, tin điều đó. Hãy đi, tin điều đó, Chị Agan. Tôi sẽ đặt tay tôi trên chị, như Danh Đức Chúa Jêsus. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Hãy đi, và vui mừng giờ này, đừng nghi ngờ về điều Ngài đã phán.

²⁶⁷ Chị thế nào, chị ơi? Tôi—tôi không nghĩ mình biết chị. Chúng ta là người lạ. Bây giờ, đây là người đàn bà mà tôi không biết. Tôi không biết chị. Tôi không có cách nào biết chị. Nhưng chị tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho tôi, bởi Lời Ngài, đây, vì Ngài đã hứa điều đó không? Chị tin Ngài có thể bảo cho tôi biết điều gì đó về chị không? Và điều đó sẽ làm cho chị tin nhận nó, là đúng thế, biết rằng đó không phải là tôi, anh em của chị, mà sẽ là Ngài, Đấng Cứu Rỗi của chị. Chị tin điều đó không? Chị đang chờ đợi sự phẫu thuật. Chị đã được cho biết chị phải được phẫu thuật. Chị tin Ngài có thể nói cho tôi biết giải phẫu vì bệnh gì không? Nó ở trong dạ dày, và trong ruột. Điều đó hoàn toàn chính xác. Chị muốn thoát khỏi nó. Chị tin giờ này, với Thánh Linh này ở đây, Thánh Linh của Đấng Christ ở chung quanh tất cả chúng ta và đang đứng phía trên tôi chứ...? Chị biết điều gì đó phải nói với chị, vì tôi không biết chị. Chị tin không, bởi sự đặt tay, điều đó sẽ truyền đức tin mà tôi tin, với chị có đức tin của chị, và trước mặt Đức Chúa Trời, Cha chúng ta, chị sẽ được chữa lành chứ? Thế thì, lạy Chúa Jêsus, con vâng theo mạng lệnh của Ngài, khi Ngài phán, “Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục,” xin cho chị của chúng

con được khỏe mạnh vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời; nhưn Danh Chúa Jêsus, a-men. Bây giờ hãy đi, đừng, cứ quên điều đó đi, đấy, cứ tin điều đó hết lòng.

²⁶⁸ Chào chị. Tôi nói điều đó chỉ để tiếp xúc với linh của chị, thưa chị. Giống như Chúa Jêsus đã làm bên giếng, phán, “Hãy mang nước cho Ta uống.” Bây giờ, tôi tin...Tôi không tin tôi từng thấy chị, tôi nghĩ chị là người lạ với tôi. Đúng thế không? Nếu điều đó đúng, hãy đưa tay lên để hội chúng có thể thấy được. Tôi không biết chị ấy.

²⁶⁹ Đây là sự chữa lành chân thật, đó là đức tin chân thật, Kinh Thánh chân thật, Lời thuần khiết của Đức Chúa Trời được bày tỏ và minh chứng rằng Ngài không chết. Ngài sống đời đời. “Và kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm, và người tin này sẽ đặt tay trên kẻ đau thì kẻ đau sẽ được lành.” Ô, làm sao quý vị có thể nghi ngờ điều đó? Hiểu không? Vậy thì, Ngài đã biết ai sẽ lành và ai sẽ không lành, tôi không biết. Điều đó tùy Ngài.

²⁷⁰ Nhưng bây giờ nếu quý bà này là người lạ...Tôi không biết bà ấy, chưa hề gặp bà ấy bao giờ. Bà ấy là một phụ nữ trẻ, trẻ hơn tôi nhiều. Nhưng tôi—tôi chưa bao giờ gặp bà ấy. Và bà ở đây vì mục đích nào đó. Và bà tin những điều này mà tôi đã dạy trong Kinh Thánh, thưa bà, là Lẽ thật chứ? Bà tin đó là Lẽ thật. Và bà tin nhận Nó, không phải vì tôi nói Nó, mà vì Đức Chúa Trời đã phán Điều đó chứ?

²⁷¹ Bà tin chúng ta đang sống trong thời kỳ sau rốt khi Con Người được bày tỏ không? Đó sẽ là mọi Lời nhóm họp lại qua Luther, Wesley, Báp-tít, và hết thảy, và Ngũ Tuần, tất cả nhóm họp lại với sự khải thị về những gì nó đã có. Thiên sứ thứ bảy đã mở ra sự mầu nhiệm của ấn thứ sáu. Tất cả nhóm họp lại trong Con Người, sự đầy trọn của Ngài đã đến với sự trọn vẹn của Lời Ngài, để bày tỏ sự trọn vẹn của Thân thể Ngài. Đó là Lời ấy, thế thì, đó là Lời được giảng đã biểu hiện bằng Lời, bày tỏ Lời.

²⁷² Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời có thể nói với tôi nan đề của bà là gì, đúng hơn, là...Ngài đã làm nên bà, Ngài biết hết về bà. Nếu Ngài có thể bày tỏ điều đó...Bà trông giống như người khỏe mạnh. Nhưng nếu Chúa bày tỏ cho tôi, bà sẽ biết điều đó

là đúng hay không. Bà sẽ tin nhận chứ? Bây giờ hãy nhìn thẳng vào tôi. Dĩ nhiên, bà đang mang kính, bà—bà phải mang nó. Đó thật sự không phải là điều vì nó mà bà ở đây. Tôi có thể thấy Nó di chuyển ngay phía sau, đấy. Vậy thì, bà ở đây vì một khối máu nghẽn. Hiểu không? Hiểu không? Bà—bà tin Ngài có thể bảo tôi biết nó ở đâu không? Đôi chân bà. Bà tin ấy là Đức Chúa Trời đang làm điều đó chứ? Bà tin Chúa có thể nói với tôi nhiều hơn về bà không? Hả? Được rồi bà là người mới đến, và tôi chỉ...nói chuyện với bà một chút. Bà tin Ngài có thể, bà tin Ngài có thể nói cho tôi biết bà từ đâu đến không? Bà từ Gary, Indiana. Bà tin Ngài có thể nói cho tôi biết bà là ai không? Bà Ogden. Đúng thế. Bây giờ bà hãy đi về nhà và khỏe mạnh, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ.

²⁷³ Chào chị. Chúng ta cũng là người lạ với nhau. Tôi không biết chị, đấy. Nhưng chị tin Chúa Jêsus có thể bày tỏ cho tôi bệnh của chị chứ? [Chị ấy đáp, “Tôi biết điều đó.”—Bt.] Chị biết điều đó. Cảm ơn chị, chị ơi. Rất tốt. Được rồi, vì chị biết điều đó, thế thì, chứng thoái vị của chị sẽ lành. Và chị có—và chị có một—một khối u ở trong sườn. Đúng thế, phải không? Chị muốn tôi nói cho biết bên nào không? Nó ở sườn bên phải. Điều đó hoàn toàn chính xác. Bây giờ hãy cứ tiếp tục đi đường và tin điều đó, và chị sẽ được lành.

²⁷⁴ Anh chị em tin không? Hoàn toàn, đó là Lẽ thật. Anh chị em tin rằng Con Đức Chúa Trời, Con người, đã giáng xuống qua các thời đại như Ngài đã hứa không? Nhưng, thật sự, anh chị em tin thế gian đang ở trong tình trạng Sô-đôm, sẵn sàng để bị hủy diệt bằng lửa, như Sô-đôm không? Dân Sô-đôm là dân Ngoại, nên nhớ. Nhưng ở dưới đó, tại Sô-đôm, có một số người công bình, Đức Chúa Trời sai sứ giả đến kêu gọi họ ra; một số người ra, một số không, phần lớn họ ở lại. Nhưng có một nhóm người ngồi trên núi, Áp-ra-ham, và có một Sứ giả đến với ông và tỏ cho ông biết điều gì sẽ xảy ra. Ông sẽ không ở trong đó, dù sao đi nữa. Nhưng rồi thế gian ở trong tình trạng giống như vậy ngày nay, và Chúa Jêsus Christ là Con của Đức Chúa Trời, Con Người, Con vua Đa-vít, và Ngài đến để bày tỏ chính Ngài.

275 Tôi thật sự để ý điều gì đó đang xảy ra với người đàn bà. Chị ở đây vì một trường hợp quan trọng. Chị không ở đây vì đau ốm. Anh chị em biết chị ấy muốn yêu cầu tôi điều gì không? “Đặt tay trên” chị ấy, chị ấy sẽ “nhận lãnh phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Hiểu không? Hiểu không? Đúng thế không? Hãy đưa tay lên ngay nếu đúng. Thấy không? Đấy, chị ấy có một điều vĩ đại. Kính lạy Cha Thiên thượng của chúng con, xin ban cho đứa con này của Ngài sự khao khát của lòng chị ấy, xin cho chị nhận lãnh phép báp-têm bằng Thánh Linh. Chị ấy cũng sẽ nhận lãnh Nó. Amen. Chị sẽ nhận lãnh Nó, chị ơi. Xin Chúa ban phước cho chị. Hãy dâng cho Ngài sự ngợi khen và vinh hiển.

276 Anh chị em tin không? Còn ông ở ngoài đó, ông cũng tin chứ? Nếu ông có thể tin, mọi sự đều có thể được. Trông rất chân thành về điều đó, ông tin cục máu nghẽn đó, cũng sẽ biến mất chứ? Đang ngồi ngay tại đó mặc áo màu xanh lá cây. Hãy đưa tay lên nếu ông tin nó sẽ lìa khỏi, nó sẽ lìa khỏi. Tôi chưa bao giờ thấy người đàn ông đó trong đời, một người hoàn toàn, tuyệt đối xa lạ với tôi. Tôi chưa hề gặp ông ấy.

277 Anh chị em tin điều đó chứ, hết thấy anh chị em còn lại, thừa hội chúng? Nào, anh chị em há chẳng thấy, đó phải là Đức Chúa Trời chứ?

278 Ung thư không phải là điều tệ hại đến nỗi Đức Chúa Trời không chữa lành. Ngài có thể làm cho khỏe mạnh, phải không? Anh tin Ngài sẽ chữa lành chứ? Được rồi, thế thì hãy đến, nhận lãnh điều đó, như Danh Chúa Jêsus Christ. Chỉ tin hết lòng.

279 Chào cháu. Cháu biết đấy, Chúa Jêsus đã đổ Huyết Ngài, để—để huyết của cháu có thể được tốt. Cháu tin điều đó không? Lạy Chúa kính yêu, con cầu xin Chúa ban phước cho cháu bé này, và nguyện xin cháu có sự truyền máu từ đời Gô-gô-tha. Xin lấy hết chất đường, Chúa ôi, và xin cho cháu khỏe mạnh, như Danh Chúa Jêsus. Xin Chúa ban phước cho cháu.

280 Chào anh. Anh tin Chúa có thể chữa lành cái lưng đó và làm cho nó mạnh khỏe không? [Anh em ấy nói, “Tôi biết Ngài có thể.”—Bt.] Được rồi, hãy đi, và tin điều đó, hãy có đức tin. Chúng

ta hãy đặt tay trên anh vì anh yêu cầu điều đó. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi.

²⁸¹ Anh tin điều đó không? Ngài làm thức ăn để ăn, Ngài làm bao tử để tiêu hóa nó. Và khi có điều gì đó sai trật trong bao tử, Ngài là Đấng Chữa Lành nó. Anh tin điều đó không? Được rồi, đó là điều anh phải biết, hãy tin hết lòng.

²⁸² Anh cũng giống như vậy, hãy đi, và cũng tin hết lòng.

²⁸³ Được rồi, hãy mang cô ấy lên. Chào cô. Cô bé xinh đẹp, cô ấy bị bệnh phụ nữ khá nặng. Cô tin Chúa Jêsus Christ sẽ khiến cô khỏe mạnh về điều đó chứ? Lạy Chúa yêu dấu, cô bé này, con rửa kẻ thù này trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ, cầu xin nó lìa khỏi cô ấy, cho cô được khỏe mạnh. Nhơn Danh Đức Chúa Jêsus. A-men. Xin Chúa ban phước cho cô, cô sẽ khỏe mạnh.

²⁸⁴ Bà tin không? Hiện giờ một cái bóng đen đang di chuyển trên bà, đó là sự chết. Bệnh ung thư không...Đức Chúa Trời có thể chữa lành ung thư và làm cho bà khỏe mạnh. Bà tin điều đó hết lòng chứ? Bà tin Ngài sẽ cho bà khỏe mạnh chứ? Nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ, tôi nguyện rửa thứ đáng nguyện rửa này dưới những con người mang thập tự giá đó, nguyện xin Thập tự giá của Đấng Christ cất nó đi. Xin làm cho bệnh tật đó hết đi, nhơn Danh Chúa Jêsus. Đừng nghi ngờ, hãy đi, tin hết lòng. Nếu bà tin, mọi sự đều có thể được.

²⁸⁵ Chào chị. Dĩ nhiên, bệnh viêm khớp của chị sẽ hết, và chị sẽ được khỏe mạnh nếu chị tin. Chị tin rằng chị sẽ được chữa lành để chị có thể đi lại và khỏe mạnh chứ? Xin Chúa ban phước cho chị yêu dấu này, và cho chị khỏe mạnh, nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Hãy đi, tin hết lòng.

²⁸⁶ Anh tin điều như vậy có thể xảy đến với anh chứ? Ồ, tôi tin. Anh sẽ...Nếu anh tin điều đó anh được chữa lành ngay bây giờ. Tôi tin nó đã ra khỏi anh, chính tôi. Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, hãy để anh của chúng con đi và được bình thường khỏe mạnh, vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. A-men.

²⁸⁷ Cuối cùng đã xảy ra. Anh mà đang ngồi đó, kêu khóc, anh tin bệnh trĩ sẽ lìa khỏi anh không? Anh ấy ở lại ngay đây trong nửa

giờ cuối cùng, trông giống như, ngay trước tôi, Ngài đang đứng ngay bên cạnh người đàn ông này. Anh đã tin, phải không? Anh tin hết lòng, và anh có thể đi xuống lại Texas và khỏe mạnh. Tôi chưa bao giờ thấy người đàn ông đó trong đời.

288 Anh tin rằng cái lưng đó đang khỏe lại và anh sẽ sẵn sàng để được chữa lành chứ? Lạy Chúa Jêsus, xin chạm đến con người nhỏ bé này và chữa lành, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. Hãy tin điều đó hết lòng.

289 Giờ này Thánh Linh đó đang ở gần, Nó đang ở trên khắp tòa nhà này. Khó nói điều đó có thể đến từ đâu, sự lo lắng đó. Xin cho tôi tỏ cho anh chị em thấy điều gì đó. Bao nhiêu người bị bất an, ở ngoài đó, hãy đưa tay lên. Đấy, thật khó để nói từng người nào. Nhưng Chúa biết hết điều đó, mọi sự ưa muốn của anh chị em. Anh chị em cố gắng, hết sức, để vượt qua chúng. Nhiều điều trong đời sống anh chị em cố từ chối, và anh chị em muốn hầu việc Chúa với mọi điều mình có. Trông giống như luôn luôn có điều gì đó nắm giữ anh chị em. Anh chị em tin nó sẽ xảy ra ngay bây giờ, sáng nay, anh chị em sẽ được tự do khỏi mọi điều này không? Anh chị em sẽ tin chứ?

290 Kính lạy Cha trên Trời của chúng con, để những người này có thể thấy rằng Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời, xin chữa lành người đàn bà yêu dấu đang đứng đây, Cha ơi, xin khiến bà im lặng. Hết thấy chúng con biết rằng bà đau đớn, Chúa ôi, chúng con nguyện xin Cha sẽ làm cho bà ấy khỏe mạnh. Khi con đặt tay trên bà với cả đức tin, con, cũng bị Sa-tan, tấn công ngay bây giờ, mệt mỏi, vì làm việc quá sức, lo lắng quá nhiều. Hãy lia khỏi bà ấy, hỡi Sa-tan. Ta đặt tay trên bà với tất cả đức tin ta có, hãy lia khỏi bà ấy, nhưn Danh Chúa Jêsus. Bà hãy đi, tin nơi Ngài. Đó là điều bà muốn tôi làm.

291 Tôi không biết bà, bà là người lạ với tôi. Chứng thoái vị đó, nếu bà tin, thì sẽ được khỏe mạnh. Và một điều khác nữa, bà bị viêm khớp. Nếu bà tin, bà sẽ khỏe mạnh. Bệnh đau lưng của bà sẽ khỏi. Hãy đi, và tin.

292 Quý vị tin hết lòng chứ? Ở đây, mà...bao nhiêu...Hết thấy đã ở trong hàng chứ? Còn người nào nữa không? Hết thấy quý

vị đi qua ngay tại đây để tôi có thể đặt tay trên người đau. Chúng ta hãy cúi đầu giây lát, hơn một giờ rồi. Lạy Chúa kính yêu, con đặt tay trên chị con, trong khi sự xúc dầu của Chúa Thánh Linh ở đây. Xin cho chị ấy khỏe mạnh, nhưn Danh Chúa Jêsus. Lạy Cha trên Trời kính yêu, con đặt tay trên anh em con... [Băng trống. Anh Branham tiếp tục cầu nguyện cho người đau—Bt.]...tin.

²⁹³ Ô, anh chưa được cầu nguyện cho phải không, anh ơi? [Băng trống—Bt.]...anh em, anh em biết anh ấy làm gì không? Anh ấy là thợ săn nai đầy kinh nghiệm. Anh ấy nói anh ấy luôn luôn đi săn nai với khẩu súng trường, nói anh ấy cũng khá kinh nghiệm trong việc đi săn. Anh ấy muốn mang khẩu súng đó đến và tặng tôi. A-men. Chúng ta hãy nói, “Ngợi khen Chúa.” [Hội chúng nói, “Ngợi khen Chúa.”]

Tôi yêu Ngài,

Đừng quên câu hỏi của anh chị em, hãy đặt nó lên. Nếu anh chị em không mang theo nó ngày hôm nay, hãy mang đến vào thứ Tư hay Chúa nhật.

Vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc...

Hết thầy quý vị đã ở trong hàng cầu nguyện chưa, hàng người xin cầu nguyện?

...sự cứu rỗi

Trên cây Thập tự.

²⁹⁴ Suy nghĩ Ngài thật êm dịu với chúng ta biết bao, lúc này. Cứ suy nghĩ, Ngài minh chứng Lời Ngài! Hiểu không? Nào hãy xem, nếu tôi có thể chữa lành, thì sẽ khác, đấy, nhưng Ngài là Đấng đã làm điều đó rồi. Hiểu không? Vì thế Ngài thật sự minh chứng sự Hiện diện của Ngài ở đây, “Ta là Đấng đã chết, và sống đời đời mãi mãi.” Không có người nào giống như Ngài. Ngài là Người hoàn toàn với chính Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Không hề có người nào sống giống như Ngài đã sống. Không bao giờ có người nào từng sanh ra như Ngài đã được sanh ra. Không hề có người nào có thể làm những gì...giống như Ngài đã làm.

Không hề có người nào chết như Ngài đã chết. Không bao giờ có người nào đã sống lại từ kẻ chết giống như Ngài. “Ồ,” anh chị em nói, “đợi đã, Anh Branham, những người khác đã sống lại từ kẻ chết.” Đúng thế, nhưng họ chết lại. Còn Ngài sống mãi mãi. Hiểu không? Không hề có một người nào đã sống lại giống như Ngài. Ngài sống lại từ kẻ chết, đời đời mãi mãi.

²⁹⁵ [Anh Branham ngân nga bài hát *Tôi Yêu Ngài*—Bt.] Chúng ta hãy hát bài đó cho Ngài giờ này.

Ô, tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc tôi
 Trên cây Thập tự.

²⁹⁶ Xin chúng ta cứ cúi đầu giờ này. Lạy Chúa Jêsus, con yêu dân sự này. Và con chỉ giữ họ cho Ngài, không phải ý định của con làm điều này. Nhưng ở đây, nhiều người họ đang chờ đợi cùng với con cái còn nhỏ, họ đang đói khát, họ không hiểu. Nhưng họ chỉ ngồi ngay ở đây, vì họ biết rằng con người không thể sống, mà chỉ nhờ Lời Đức Chúa Trời mà thôi. Và rồi khi Lời được phán ra, và rồi được tỏ cho biết, được biểu hiện, minh chứng, thì họ biết chỉ có thể là Ngài. Con cầu nguyện cho mỗi người. Xin ban phước cho họ, Cha ôi. Nguyện xin họ được khỏe và mạnh mẽ trong cuộc hành trình đặt ra trước mắt chúng con. Xin ban ơn cho họ suốt tuần này. Và nếu ý Chúa được nên, Chúa ôi, để chúng con có thể sẽ gặp lại nhau Chúa nhật sắp đến, ngày Sa-bát sắp tới, đến đây và thờ phượng, con cầu nguyện, Chúa ôi, để Ngài ban sức cho họ. Một số người trong họ có lẽ không, một số sẽ phải về nhà trong những vùng khác nhau của đất nước, có thể bằng qua đại dương, hay là ở ngoài nước Mỹ. Chúng con nguyện xin Cha sẽ ở cùng và giúp đỡ họ. Nguyện xin chúng con gặp nhau ở chân Chúa Jêsus, ngày nào đó. Xin nhậm lời, Cha ôi. Xin giúp đỡ chúng con giờ này, như chúng con yêu nhau, và tin nơi Ngài, và hi vọng ngày nào đó dây trói buộc đó mà trói buộc lòng chúng con với nhau bây giờ sẽ là sợi dây Đời đời, xin cho chúng con sống trong Thành vương vức đó, trong cả cõi Đời đời. Nhơn Danh Chúa Jêsus. Amen. Được rồi.

Mang Danh Jêsus với anh,
Con cái của...(Bây giờ bắt tay với nhau)...ừ
sầu;
Lòng chắc sẽ vui mừng...

Quay lại và bắt tay với người nào đó, nói, “Tôi vui mừng được ở đây với anh, sáng nay.”

Mang Danh ấy đi trong mọi nơi.
Danh quý báu, Ô thật dịu dàng! (Xin Chúa ban
phước cho anh, Ben.)
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh quý báu, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ, hãy lắng nghe điều này bây giờ, nào hãy hát cách này:

Mang Danh Jêsus với anh,
Như cái khiên che mọi bầy lưới;
Nào nghe kỹ.

Khi những cám dỗ đến quanh anh.
(Làm gì?) Cứ thốt ra Danh thánh ấy trong lời
cầu nguyện.
Danh quý báu (Danh quý báu), Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh quý báu!

MINH CHỨNG LỜI NGÀI VIE64-0816

(Proving His Word)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 16 tháng Tám, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org